

แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด
จังหวัดระนอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

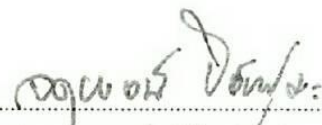

จังหวัดระนอง
เมษายน ๒๕๖๒

คำนำ

จังหวัดระนอง ได้จัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔” ขึ้น เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน ตลอดจนเพื่อเป็นช่องทางในการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ตอบสนองต่อศักยภาพ ความได้เปรียบ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและความต้องการของพื้นที่ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้มีการผลักดัน ให้มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างสอดคล้องและเกิดประโยชน์แก่จังหวัดระนองต่อไป

ลงนาม.....

(นายชุตพงษ์ ปิยะพันธุ์ไทย)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

วันที่ ๑ เดือน พ.ค. พ.ศ. ๒๕๖๒

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัตถุประสงค์	๒
๓. วิสัยทัศน์	๒
๔. พันธกิจ	๒
๕. เป้าหมาย	๒
๖. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด	
๖.๑ ลักษณะทางกายภาพ	
๖.๑.๑ ที่ตั้ง/ขนาด/อาณาเขต	๒
๖.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ	๔
๖.๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ	๔
๖.๑.๔ การปกครอง	๕
๖.๒ ด้านการสาธารณสุข	๘
๖.๓ ด้านการศึกษา	๙
๖.๔ ด้านเศรษฐกิจ	๑๐
๗. สถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๗.๑ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติ	
๗.๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้	๑๒
๗.๑.๒ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	
๑) ป่าชายเลน	๑๕
๒) แนวปะการัง	๑๕
๓) หาดทรายและ	๑๕
๔) สัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์	๑๖
๕) การกัดเซาะชายฝั่ง	๑๖
๖) ขยะทะเล	๑๖
๗.๑.๓ ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ	๑๗
๗.๑.๔ ทรัพยากรน้ำผิวดิน	๑๘
๗.๑.๕ ทรัพยากรน้ำบาดาล	๒๑
๗.๑.๖ ทรัพยากรดิน	๒๕
๗.๒ ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	
๗.๒.๑ คุณภาพน้ำผิวดิน	๒๖
๗.๒.๒ คุณภาพน้ำทะเล	๒๗
๗.๒.๓ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย	๒๙
๗.๒.๔ ปริมาณน้ำเสีย	๓๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๗.๒.๕ ขยะมูลฝอย	
๑) ปริมาณขยะมูลฝอย	๓๑
๒) การเก็บขนและขนส่งขยะมูลฝอย	๓๓
๓) การกำจัดขยะมูลฝอยในปัจจุบัน	๓๔
๔) การจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม	๓๖
๕) การจัดการขยะมูลฝอยในทะเล	๓๘
๗.๒.๖ สถิติร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม	๓๘
๗.๒.๗ คุณภาพอากาศและสถานการณ์หมอกควัน	๓๙
๗.๒.๘ คุณภาพเสียง	๓๙
๗.๒.๙ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๔๐
๗.๒.๑๐ สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	
๑) สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน	๔๐
๒) สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	๔๑
๗.๓ สถานการณ์ภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดระนอง	
๗.๓.๑ สถานการณ์อุทกภัย	๔๓
๗.๓.๒ ปัญหาภัยแล้ง	๔๕
๗.๓.๓ ปัญหาดินถล่ม	๔๕
๗.๔ สรุปประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด	๔๕
๘. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง	
๘.๑ นโยบายและทิศทางการพัฒนาในระดับโลกและระดับภูมิภาค	๕๐
๘.๒ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานระดับชาติ	๕๑
๘.๓ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด	๕๔
๘.๔ กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน	
(Southern Economic Corridor : SEC)	๕๕
๙. การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕๕
๑๐. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖๐
๑๑. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
ในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๓
๑๒. การขับเคลื่อนการดำเนินงานและการติดตามประเมินผล	๗๕
ภาคผนวก	
ก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง	
ข วาระการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒	
ค รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒	

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่จังหวัดระนอง	๔
ตารางที่ ๒	ลักษณะสภาพภูมิอากาศ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝนจังหวัดระนอง	๕
ตารางที่ ๓	การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง	๖
ตารางที่ ๔	สถิติประชากรจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๑	๗
ตารางที่ ๕	ประเภทสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดรายอำเภอ	๙
ตารางที่ ๖	จำนวนนักเรียนและครู จำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ	๙
ตารางที่ ๗	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง GPP (ล้านบาท) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๐
ตารางที่ ๘	จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	๑๑
ตารางที่ ๙	พื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐	๑๒
ตารางที่ ๑๐	พื้นที่ป่าไม้ที่ถูกบุกรุกและถูกทำลาย	๑๒
ตารางที่ ๑๑	ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าและสวนป่า	๑๒
ตารางที่ ๑๒	ข้อมูลปริมาณขยะทะเลในประเทศไทย	๑๗
ตารางที่ ๑๓	สถิติจำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาล	๒๑
ตารางที่ ๑๔	ข้อมูลอุทกธรณีวิทยา น้ำบาดาลในท้องที่จังหวัดระนอง	๒๑
ตารางที่ ๑๕	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๒๒
ตารางที่ ๑๖	แผนปฏิบัติงานโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบ ภัยแล้ง (รูปแบบที่ ๒) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๓
ตารางที่ ๑๗	จัดหาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก	๒๔
ตารางที่ ๑๘	จัดการและอนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาหน้าให้มีใช้อย่างเพียงพอ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๒๔
ตารางที่ ๑๙	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำจังหวัดระนอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒๕
ตารางที่ ๒๐	ผลคุณภาพน้ำผิวดินรายปีแยกเป็นพารามิเตอร์	๒๕
ตารางที่ ๒๑	ผลคุณภาพน้ำทะเลรายปีแยกเป็นพารามิเตอร์	๒๘
ตารางที่ ๒๒	จำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียจำแนกตามประเภท	๒๙
ตารางที่ ๒๓	สถิติการรายงานแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๐
ตารางที่ ๒๔	ปริมาณขยะมูลฝอย ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ จำแนกรายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๑
ตารางที่ ๒๕	ปริมาณของเสียอันตรายจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑	๓๒
ตารางที่ ๒๖	การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔
ตารางที่ ๒๗	สถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย	๓๔
ตารางที่ ๒๘	ปริมาณขยะมูลฝอยในทะเลจังหวัดระนอง	๓๘
ตารางที่ ๒๙	สถิติเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม	๓๙
ตารางที่ ๓๐	ข้อมูลพื้นที่สีเขียวเชิงปริมาณระดับเทศบาล	๔๐
ตารางที่ ๓๑	แหล่งศิลปกรรมอันควรถูกอนุรักษ์ของท้องถิ่นจังหวัดระนอง	๔๑
ตารางที่ ๓๒	สรุปปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ และการป้องกันแก้ไขปัญหา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๓๓ การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๕๖
ตารางที่ ๓๔ สรุปการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๕๘
ตารางที่ ๓๕ การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด ด้วยวิธี SWOT Analysis	๖๐
ตารางที่ ๓๖ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน	๖๑
ตารางที่ ๓๗ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	๖๒
ตารางที่ ๓๘ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	๖๕

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ ๑ แผนที่แสดงอาณาเขตจังหวัดระนอง	๓
รูปที่ ๒ แผนภาพแสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัดระนอง	๑๐
รูปที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้	๑๑
รูปที่ ๔ พลัปลิงธาร	๑๗
รูปที่ ๕ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขากระบี่	๑๘
รูปที่ ๖ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขาละอุ่น	๑๙
รูปที่ ๗ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน	๑๙
รูปที่ ๘ แผนที่แสดงแหล่งน้ำบาดาลจังหวัดระนอง	๒๓
รูปที่ ๙ แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำในจังหวัดระนอง	๒๔
รูปที่ ๑๐ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๖
รูปที่ ๑๑ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๗
รูปที่ ๑๒ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๗
รูปที่ ๑๓ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๐	๒๘
รูปที่ ๑๔ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑	๒๙
รูปที่ ๑๕ ระบบบำบัดน้ำเสียองค์การสะพานปลา	๓๐
รูปที่ ๑๖ แผนภูมิแสดงปริมาณขยะจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑	๓๒
รูปที่ ๑๗ แผนที่แสดงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยจังหวัดระนอง	๓๖
รูปที่ ๑๘ การจัดกลุ่มพื้นที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) จังหวัดระนอง	๓๗
รูปที่ ๑๙ แผนภูมิแสดงสถิติเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมปี ๒๕๖๑	๓๙
รูปที่ ๒๐ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิและปริมาณฝน	๔๐
รูปที่ ๒๑ อุทกภัยในพื้นที่อำเภอเมืองระนอง	๔๔
รูปที่ ๒๒ อุทกภัยในพื้นที่อำเภอละอุ่น	๔๔
รูปที่ ๒๓ เหตุการณ์ดินถล่ม	๔๕

แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตควบคุมมลพิษ หรือจังหวัดที่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตของตนเอง จัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด” ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีบทบาทในการพิจารณาและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จัดลำดับความสำคัญตามภาพรวมของประเทศ ข้อจำกัดของงบประมาณ ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมติให้คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นฝ่ายเลขานุการ ทำการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ และปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัด ที่ได้รับการแก้ไขตามแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด รวมถึงประเมินประสิทธิภาพผลการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ในเขตจังหวัดที่ได้รับจัดสรรงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัดที่ผ่านมา เพื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

จังหวัดระนอง ไม่ได้เป็นจังหวัดที่มีประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือเขตควบคุมมลพิษ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัด จึงจัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔” เสนอสำเนียงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อประสานและบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ โดยหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๓. วิสัยทัศน์

เมืองธรรมชาติงาม น้ำแร่อุดม สังคมเป็นมิตร ใกล้เคียงสิ่งแวดล้อม

๔. พันธกิจ

สงวน อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสมดุลของระบบนิเวศ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มมูลค่าระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

๕. เป้าหมาย

ประชาชนอยู่ดีมีสุขภายใต้ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สมดุลและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน

๖. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด

๖.๑ ลักษณะทางกายภาพ

๖.๑.๑ ที่ตั้ง/ขนาด/อาณาเขต

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ตั้งอยู่ฝั่งทะเลอันดามัน และมีชายแดนติดกับประเทศเมียนมาร์ ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๐ องศา ๔๗ ลิปดา ถึง ๙ องศา ๑๘ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๗ องศา ๔๙ ลิปดา ถึง ๙๕ องศา ๔๘ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ ๕๖๘ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๓๒๔.๖๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๐๗๗,๘๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๓ ของเนื้อที่ทั้งประเทศ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับที่ ๖๐ ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อ (รูปที่ ๑) ดังนี้

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมือง อำเภอสวี อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร และอำเภอไชยา อำเภอนาโยง อำเภอบ้านตาขุน อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา และอำเภอกีร์รัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดเกาะสอง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และทะเลอันดามัน

รูปที่ ๑ แผนที่แสดงอาณาเขตจังหวัดระนอง

๖.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ จากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาว ๑๖๙ กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร และมีส่วนแคบที่สุดอยู่ที่คอคอดกระ อำเภอกระบุรี กว้าง ๙ กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ประมาณ ๘๖% ของพื้นที่ เป็นพื้นที่ราบ ๑๔% และเป็นป่าปกคลุมทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ซึ่งมีสภาพเป็นป่าชายเลน (ตารางที่ ๑) ภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือภูเขาพ่อตาโขงโดง สูง ๑,๗๐๐ ฟุต มีหมู่เกาะต่าง ๆ กระจายอยู่ในทะเลอันดามัน จำนวน ๖๒ เกาะ และมีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์

ตารางที่ ๑ ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่จังหวัดระนอง

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ราบ เกือบราบ มีความลาดชัน ๐ - ๒%	๒๘๘,๕๘๐	๑๔.๐๐%
พื้นที่ราบลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชันเล็กน้อย คือ ๒ - ๘%	๗๕๖,๑๗๐	๓๖.๖๘%
พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชันปานกลาง คือ ๘ - ๑๖%	๕๙๐,๕๙๐	๒๘.๖๕%
พื้นที่ที่เป็นเขา เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก คือ ๑๖ - ๓๕%	๓๘๐,๗๒๒	๑๘.๔๗%
พื้นที่สูงชัน ได้แก่ ดินที่มีความลาดชัน ๓๕ - ๕๐%	๔๒,๐๕๐	๒.๐๔%
พื้นที่สูงชันมาก ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน ๕๐ - ๗๐%	๑,๙๕๔	๐.๐๙%
พื้นที่สูงชันมากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๗๕%	๑,๒๑๒	๐.๐๗%
รวมพื้นที่ทั้งหมด	๒,๐๖๑,๒๗๘	๑๐๐%

ที่มา : โครงการชลประทานจังหวัดระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๖.๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่า “ฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากอยู่ทางด้านตะวันตก และติดกับทะเลอันดามัน จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกบริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้ เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร นำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมากและฝนตกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น ทำให้มีเมฆมากและฝนตกทั่วไป

ข้อมูลภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๑ (ตารางที่ ๒) พบว่า ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๓๖๘.๘๔ มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๗๙ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๑๔ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗.๖๐ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุด ๔๘.๐๓% สูงสุด ๙๕.๘๖% ฝนตกปีละประมาณ ๘ เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน - พฤศจิกายน และตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม จำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยเดือนละ ๒๐ วัน

สภาพภูมิอากาศจังหวัดระนอง แบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม มีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้อากาศร้อนทั่วไป อากาศจะร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่เนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศไม่ร้อนมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำจะพาดผ่านภาคใต้เป็นระยะ ๆ ทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปีในเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ มีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไป และมีอากาศหนาวเย็น แต่เนื่องจากจังหวัดระนองอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิจึงลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว อากาศไม่หนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งจะมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

ตารางที่ ๒ สภาพภูมิอากาศ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝนจังหวัดระนอง

ปี พ.ศ.	อุณหภูมิเฉลี่ย (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)			ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
	สูงสุด	ต่ำสุด	ทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	ทั้งปี	
๒๕๕๑	๓๓.๙๙	๒๒.๑๖	๒๗.๒๙	๙๔.๔๒	๔๖.๕๘	๗๗.๓๙	๓๑๕.๖๓
๒๕๕๒	๓๔.๐๐	๒๑.๗๐	๒๗.๑๘	๙๕.๐๐	๔๗.๘๓	๗๘.๔๓	๓๖๗.๐๘
๒๕๕๓	๓๓.๒๖	๒๓.๒๑	๒๗.๖๐	๙๕.๖๗	๔๕.๘๓	๗๘.๘๑	๒๗๖.๒๗
๒๕๕๔	๓๓.๕๘	๒๑.๖๓	๒๙.๔๘	๙๗.๐๘	๔๘.๑๗	๗๙.๘๓	๓๔๕.๙๖
๒๕๕๕	๓๓.๖๕	๒๑.๓๑	๒๗.๑๖	๙๖.๕๘	๕๐.๗๕	๘๑.๕๑	๔๕๙.๒๑
๒๕๕๖	๓๑.๙๗	๒๓.๒๓	๒๗.๓๐	๙๖.๔๒	๔๘.๙๒	๗๙.๓๐	๓๗๗.๙๐
๒๕๕๗	๓๔.๐๘	๒๑.๘๔	๒๗.๓๗	๙๕.๗๕	๔๗.๙๒	๗๘.๒๗	๔๐๐.๑๓
๒๕๕๘	๓๔.๖๓	๒๒.๓๕	๒๘.๐๔	๙๕.๔๒	๔๕.๔๒	๗๘.๑๗	๒๙๙.๖๘
๒๕๕๙	๓๔.๖๘	๒๒.๕๖	๒๗.๗๑	๙๕.๕๐	๔๗.๐๘	๗๙.๑๗	๔๑๐.๔๑
๒๕๖๐	๓๓.๘๗	๒๑.๔๑	๒๗.๑๙	๙๖.๕๐	๔๙.๒๕	๘๑.๓๘	๓๙๒.๐๔
๒๕๖๑	๓๔.๐๒	๒๒.๑๙	๒๗.๓๑	๙๖.๑๗	๕๐.๕๘	๘๐.๓๔	๔๑๒.๙๔
เฉลี่ย	๓๓.๗๙	๒๒.๑๔	๒๗.๖๐	๙๕.๘๖	๔๘.๐๓	๗๙.๓๓	๓๖๘.๘๔

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๖.๑.๔ การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

จังหวัดระนองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๕ อำเภอ ๓๐ ตำบล ๑๙๗ หมู่บ้าน ๒๐ ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓๑ แห่ง โดยแบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๘ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๐ แห่ง (ตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ร้อยละ	จำนวน					
			ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วน จังหวัด	เทศบาล เมือง/ตำบล	องค์การบริหารส่วน ตำบล	ชุมชน
๑. อำเภอเมืองระนอง	๗๑๓.๗๒๓	๒๑.๖๔	๙	๓๘	๑	๗	๔	๒๐
๒. อำเภอกระบุรี	๗๘๓.๐๑๐	๒๓.๗๔	๗	๖๑	-	๒	๖	-
๓. อำเภอละอุ่น	๗๔๘.๕๕๖	๒๒.๗๐	๗	๓๐	-	๑	๓	-
๔. อำเภอกะเปอร์	๖๕๗.๖๘๘	๑๙.๙๔	๕	๓๔	-	๑	๔	-
๕. อำเภอสุขสำราญ	๓๙๕.๐๗๘	๑๑.๙๘	๒	๓๔	-	๑	๑	-
รวม	๓,๒๙๘.๐๕	๑๐๐	๓๐	๑๙๗	๑	๑๒	๑๘	๒๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๒) ประชากรและโครงสร้างประชากร

จำนวนประชากรปี พ.ศ.๒๕๖๑ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๑,๘๖๘ คน โดยประชากรอำเภอเมืองมีจำนวนประชากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๗ ของประชากรทั้งหมด รองลงมาคือ อำเภอกระบุรี คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๗ โดยจำนวนประชากรระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๑ แสดงดังตารางที่ ๔ ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๐.๖

ตารางที่ ๔ สถิติประชากรจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๖๑

อำเภอ	ตำบล	ปี พ.ศ.											
		๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
อำเภอเมืองระนอง	ตำบลราชกรูด	๙,๗๓๙	๙,๘๒๑	๙,๗๑๐	๙,๗๗๖	๙,๗๕๔	๙,๓๐๑	๘,๔๓๒	๘,๕๖๙	๘,๘๘๙	๙,๓๕๗	๙,๕๙๖	๙,๗๖๕
	ตำบลหงาว	๖,๒๘๘	๖,๕๑๓	๖,๓๓๔	๖,๔๑๙	๖,๔๕๑	๖,๕๕๖	๕,๗๕๑	๕,๗๕๑	๖,๔๐๓	๖,๔๕๑	๖,๕๓๙	๖,๕๘๙
	เทศบาลตำบลหงาว	๒,๔๐๔	๒,๓๓๖	๒,๓๖๐	๒,๓๔๘	๒,๓๗๓	๒,๓๓๕	๒,๔๐๑	๒,๕๑๔	๒,๖๐๕	๒,๕๕๘	๒,๕๒๓	๒,๕๓๗
	ตำบลบางริน	๒๕,๐๑๔	๒๕,๑๗๘	๒๕,๓๔๓	๒๕,๔๑๓	๒๕,๔๘๕	๒๕,๖๗๘	๒๑,๓๖๕	๒๑,๓๗๕	๒๒,๙๒๕	๑๑,๓๕๕	๒๒,๙๙๙	๒๒,๙๔๒
	ตำบลปากน้ำ	๗,๑๑๘	๗,๓๖๕	๗,๑๘๙	๗,๒๘๘	๗,๓๑๔	๗,๓๖๒	๕,๓๓๕	๕,๓๖๖	๗,๖๕๘	๗,๗๒๑	๗,๗๔๙	๗,๗๓๕
	เทศบาลตำบลปากน้ำ	๒,๙๔๗	๒,๙๒๔	๒,๘๖๓	๒,๘๔๕	๒,๘๖๖	๒,๘๐๙	๒,๗๙๒	๒,๗๓๑	๒,๗๗๑	๒,๖๗๘	๒,๖๗๘	๒,๖๓๑
	ตำบลบางนอน	๑๓,๕๐๘	๑๓,๖๖๘	๑๓,๓๘๘	๑๓,๔๙๕	๑๓,๕๖๐	๑๓,๖๘๘	๑๒,๓๙๓	๑๒,๔๖๖	๑๓,๐๖๗	๑๓,๓๕๒	๑๓,๔๒๕	๑๓,๖๐๘
	ตำบลหาดส้มแป้น	๓,๕๐๖	๓,๕๓๐	๓,๕๓๐	๓,๕๗๒	๓,๖๐๖	๓,๕๕๕	๓,๑๑๓	๓,๑๒๓	๓,๑๙๓	๓,๒๐๖	๓,๒๐๑	๓,๒๑๑
	ตำบลทรายแดง	๔,๑๑๘	๔,๑๔๘	๓,๙๕๒	๓,๙๓๗	๔,๐๒๒	๔,๐๑๘	๓,๕๙๗	๓,๖๒๖	๔,๐๕๘	๔,๐๔๙	๔,๐๖๕	๔,๐๗๒
	ตำบลเกาะพยาม	๙๔๘	๙๖๔	๙๗๐	๙๖๔	๙๘๓	๑,๐๒๐	๙๐๖	๙๒๔	๑,๐๖๑	๑,๑๐๙	๑,๑๒๙	๑,๑๙๐
	เทศบาลเมืองระนอง	๑๖,๓๐๕	๑๖,๓๙๓	๑๖,๔๕๙	๑๖,๕๓๐	๑๖,๓๙๒	๑๔,๘๘๘	๑๕,๔๐๓	๑๖,๑๒๕	๑๗,๑๓๓	๑๗,๕๐๙	๑๗,๙๐๔	๑๘,๗๒๐
รวมทั้งอำเภอ		๙๑,๘๙๕	๙๒,๘๔๐	๙๑,๑๓๘	๙๑,๖๒๗	๙๑,๗๘๖	๙๐,๒๗๐	๘๑,๔๘๘	๘๒,๕๗๐	๘๙,๗๖๓	๙๙,๓๔๕	๙๑,๘๐๘	๙๓,๐๐๐
อำเภอละอุ่น	ตำบลละอุ่นเหนือ	๑,๐๖๔	๑,๐๔๘	๑,๐๖๐	๑,๐๔๒	๑,๐๖๒	๑,๐๖๐	๑,๐๙๐	๑,๐๘๖	๑,๑๑๙	๑,๑๒๖	๑,๑๒๕	๑,๑๑๒
	ตำบลบางพระเหนือ	๓,๑๕๙	๓,๒๐๙	๓,๒๓๘	๓,๒๖๔	๓,๓๑๕	๓,๓๕๑	๓,๓๙๙	๓,๔๒๗	๓,๕๑๔	๓,๕๔๘	๓,๕๖๘	๓,๖๐๓
	ตำบลบางแก้ว	๔,๑๓๓	๔,๑๗๔	๔,๒๒๖	๔,๒๓๑	๔,๓๑๓	๔,๓๕๓	๔,๔๑๕	๔,๔๓๕	๔,๕๘๖	๔,๖๑๓	๔,๕๙๒	๔,๖๐๗
	ตำบลในวงเหนือ	๑,๑๙๑	๑,๑๙๘	๑,๒๓๐	๑,๒๕๔	๑,๒๖๔	๑,๒๘๗	๑,๓๒๒	๑,๓๕๕	๑,๔๑๕	๑,๔๔๓	๑,๔๔๓	๑,๔๑๔
	ตำบลในวงใต้	๑,๐๓๔	๑,๐๖๒	๑,๑๑๓	๑,๑๔๑	๑,๑๙๒	๑,๒๐๒	๑,๒๒๖	๑,๒๔๗	๑,๒๗๗	๑,๓๒๓	๑,๓๖๙	๑,๓๘๖
	เทศบาลตำบลละอุ่น	๒,๒๓๗	๒,๒๕๐	๒,๒๘๘	๒,๓๔๗	๒,๓๘๐	๒,๔๐๓	๒,๔๘๐	๒,๕๔๓	๒,๕๘๙	๒,๖๐๗	๒,๖๖๐	๒,๖๘๖
รวมทั้งอำเภอ		๑๒,๘๘๘	๑๒,๙๔๑	๑๓,๑๕๕	๑๓,๒๗๙	๑๓,๕๒๖	๑๓,๖๕๖	๑๓,๙๓๒	๑๔,๐๙๓	๑๔,๕๐๐	๑๔,๖๖๐	๑๔,๗๙๗	๑๔,๙๐๘
อำเภอกะเปอร์	ตำบลม่วงกลวง	๓,๔๒๓	๓,๕๑๕	๓,๕๖๕	๓,๖๓๓	๓,๖๙๖	๓,๗๗๒	๓,๘๕๔	๓,๙๕๐	๔,๑๕๑	๔,๑๗๘	๔,๒๑๑	๔,๒๖๕
	ตำบลกะเปอร์	๕,๕๕๓	๕,๖๗๔	๕,๕๘๔	๕,๕๒๘	๕,๕๒๑	๕,๕๒๑	๕,๕๕๓	๕,๖๕๘	๕,๙๔๔	๖,๐๑๓	๖,๐๔๘	๖,๐๗๗
	เทศบาลตำบลกะเปอร์	๑,๓๘๙	๑,๔๕๖	๑,๗๕๘	๑,๗๗๕	๑,๗๓๔	๑,๗๓๘	๑,๗๖๖	๑,๗๗๖	๑,๗๖๔	๑,๖๙๖	๑,๖๗๓	๑,๖๕๖
	ตำบลเขียวกะหลิง	๑,๘๘๙	๑,๘๙๑	๑,๙๐๔	๑,๘๘๓	๑,๙๒๗	๑,๙๒๑	๑,๙๖๑	๑,๙๔๑	๑,๙๓๑	๑,๙๖๒	๑,๙๘๙	๑,๙๗๕
	ตำบลบ้านนา	๓,๑๑๐	๓,๑๕๖	๓,๑๙๒	๓,๒๒๒	๓,๒๗๔	๓,๓๓๓	๓,๓๒๔	๓,๓๕๖	๓,๓๘๔	๓,๓๗๘	๓,๓๗๘	๓,๓๗๒
	ตำบลบางหิน	๔,๒๒๒	๔,๒๒๖	๔,๑๙๒	๔,๒๐๐	๔,๑๙๙	๔,๒๓๗	๔,๒๕๑	๔,๓๑๔	๔,๔๐๑	๔,๓๘๘	๔,๓๙๔	๔,๔๐๓
รวมทั้งอำเภอ		๑๙,๕๗๖	๑๙,๙๑๘	๒๐,๑๙๕	๒๐,๒๕๑	๒๐,๓๕๑	๒๐,๕๒๒	๒๐,๗๐๙	๒๐,๙๙๕	๒๑,๕๗๕	๒๑,๖๑๕	๒๑,๖๙๓	๒๑,๗๘๘
อำเภอกะบุรี	ตำบลน้ำจืด	๓,๘๔๕	๓,๘๙๕	๓,๙๐๔	๓,๙๙๘	๔,๐๑๑	๓,๙๙๕	๔,๐๐๓	๔,๐๐๖	๔,๑๒๙	๔,๑๔๖	๔,๑๖๕	๔,๑๖๔
	เทศบาลตำบลน้ำจืด	๓,๗๗๔	๓,๗๕๒	๓,๖๕๙	๓,๖๗๖	๓,๖๒๒	๓,๘๘๑	๓,๕๓๓	๓,๗๓๓	๓,๘๓๙	๓,๑๖๘	๓,๗๗๗	๓,๗๔๗
	ตำบลน้ำจืดน้อย	๒,๘๔๑	๒,๘๔๙	๒,๘๗๗	๒,๙๐๗	๒,๙๐๖	๓,๒๐๕	๓,๒๒๘	๓,๑๐๓	๓,๑๕๗	๓,๗๘๑	๓,๑๔๒	๓,๑๑๐
	ตำบลมะมุ	๔,๘๔๑	๔,๘๖๖	๔,๗๙๓	๔,๗๗๕	๔,๗๙๕	๔,๖๔๔	๔,๗๐๒	๔,๗๙๙	๔,๙๐๓	๔,๘๘๒	๔,๘๘๕	๔,๘๙๐
	ตำบลปากจั่น	๖,๙๓๙	๖,๙๕๑	๖,๗๙๗	๖,๘๔๐	๖,๙๓๓	๖,๗๘๖	๖,๘๔๑	๖,๘๖๘	๗,๑๗๑	๗,๑๑๗	๗,๐๗๕	๗,๐๔๐
	ตำบลลำเลียง	๘,๒๗๖	๘,๓๘๓	๘,๔๘๒	๘,๖๑๙	๘,๖๓๔	๘,๗๔๖	๘,๘๑๓	๘,๘๘๙	๙,๐๖๙	๙,๐๙๕	๙,๑๘๖	๙,๒๘๘
	ตำบลจ.ป.ร.	๑๑,๕๔๕	๑๑,๖๘๒	๑๑,๘๔๐	๑๑,๙๗๐	๑๒,๐๓๕	๑๒,๑๕๑	๑๒,๒๒๖	๑๒,๓๒๖	๑๒,๔๗๓	๑๒,๕๒๔	๑๒,๕๙๐	๑๒,๖๕๑
	ตำบลบางใหญ่	๒,๙๒๔	๒,๙๕๒	๓,๐๐๗	๓,๐๒๒	๓,๐๕๓	๓,๐๖๗	๓,๑๒๒	๓,๑๓๓	๓,๒๒๓	๓,๒๘๖	๓,๒๗๗	๓,๒๒๙
รวมทั้งอำเภอ		๔๔,๙๘๕	๔๕,๒๗๐	๔๕,๓๕๙	๔๕,๘๐๗	๔๕,๙๖๙	๔๖,๐๗๕	๔๖,๓๖๘	๔๖,๘๖๗	๔๗,๙๖๔	๔๗,๙๙๙	๔๘,๐๙๗	๔๘,๑๑๙
อำเภอสุขสำราญ	ตำบลนาคา	๕,๘๓๔	๕,๙๓๒	๖,๐๔๑	๖,๑๓๓	๖,๒๒๖	๖,๒๑๓	๖,๓๐๕	๖,๔๔๗	๗,๐๖๕	๗,๑๗๑	๗,๒๓๘	๗,๒๙๑
	ตำบลกำพวน	๕,๖๗๘	๕,๘๒๘	๕,๘๖๖	๕,๙๙๒	๕,๙๙๑	๕,๙๑๒	๕,๙๗๔	๖,๑๑๗	๖,๖๖๙	๖,๖๗๒	๖,๗๖๖	๖,๘๐๒
	รวมทั้งอำเภอ	๑๑,๕๑๓	๑๑,๗๖๐	๑๑,๙๐๗	๑๒,๑๒๕	๑๒,๒๑๗	๑๒,๑๒๕	๑๒,๒๗๙	๑๒,๕๖๔	๑๓,๗๓๔	๑๓,๘๔๓	๑๔,๐๐๔	๑๔,๐๙๓
จังหวัดระนอง	รวมทั้งจังหวัด	๑๘๐,๗๘๗	๑๘๒,๗๒๙	๑๘๑,๗๕๕	๑๘๒,๐๗๙	๑๘๒,๘๔๙	๑๘๒,๖๘๘	๑๗๙,๗๗๖	๑๗๙,๐๘๙	๑๘๗,๕๓๖	๑๗๙,๔๖๒	๑๙๐,๓๙๙	๑๙๑,๘๖๘

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๖.๒ ด้านการสาธารณสุข

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง มีรายงานข้อมูลสถานบริการทางด้านสาธารณสุข ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๒ ดังนี้

๑) สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลชุมชน	เตียงคนไข้ ๓๐ เตียง	จำนวน ๒	แห่ง
	เตียงคนไข้ ๑๐ เตียง	จำนวน ๒	แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป	เตียงคนไข้ ๓๐๐ เตียง	จำนวน ๑	แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล		จำนวน ๔๖	แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมือง		จำนวน ๑	แห่ง

๒) สถานบริการสาธารณสุข ภาคเอกชน ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก ขนาด ๕ เตียง		จำนวน ๒	แห่ง
- คลินิกเวชกรรม		จำนวน ๘	แห่ง
- คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง		จำนวน ๑๑	แห่ง
- คลินิกทันตกรรม (ชั้น ๑)		จำนวน ๙	แห่ง
- คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์		จำนวน ๑๑	แห่ง
- คลินิกกายภาพบำบัด		จำนวน ๑	แห่ง
- คลินิกเทคนิคการแพทย์		จำนวน ๑	แห่ง
- คลินิกการแพทย์แผนไทย		จำนวน ๓	แห่ง
- คลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีน		จำนวน ๑	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน		จำนวน ๓๕	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจุนี้อา		จำนวน ๙	แห่ง
- ร้านขายยาแผนโบราณ		จำนวน ๔	แห่ง

๓) บุคลากรทางการแพทย์และบุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย

- แพทย์	จำนวน ๖๓	คน
- ทันตแพทย์	จำนวน ๓๒	คน
- เภสัชกร	จำนวน ๓๖	คน
- พยาบาล	จำนวน ๔๒๗	คน
- เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชุมชน	จำนวน ๕๙	คน
- อาสาสมัครสาธารณสุข ประกอบด้วย		
อาสาสมัครสาธารณสุข (ชนบท)	จำนวน ๒,๕๕๑	คน
อาสาสมัครสาธารณสุข (เขตเมือง)	จำนวน ๒๘๘	คน
ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	จำนวน ๑๒๑	คน

๖.๓ ด้านการศึกษา

จังหวัดระนองมีการจัดระบบการศึกษาครบถ้วน ๓ รูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีสถานศึกษาในระบบ รวมทั้งสิ้น ๑๑๑ แห่ง (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ ประเภทสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดรายอำเภอ

	ประเภทสถานศึกษา											รวม
	สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ระนอง		สังกัดท้องถิ่น		สังกัดเอกชน		สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๑๔	สังกัดอื่นๆ				
	มัธยม	ประถม	มัธยม	ประถม	มัธยม	ประถม	มัธยม	อาชีวะ	พระ พุทธ	อุดม ศึกษา	สำนักงาน ส่งเสริม การศึกษา นอกระบบ	
เมืองระนอง	๘	๒๐	๒	-	-	๗	๒	๒	๑	๑	๑	๔๔
กระบุรี	๖	๒๐	-	-	-	๑	๒	๑	-	-	-	๓๐
กะเปอร์	๔	๙	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑๕
ละอุ่น	๔	๕	-	๑	-	-	๑	-	-	-	-	๑๑
สุขสำราญ	๒	๗	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑๑
รวม	๒๔	๖๑	๒	๑	๒	๘	๗	๓	๑	๑	๑	๑๑๑

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

จังหวัดระนองมีนักเรียน จำนวน ๓๔,๑๓๐ คน ครู จำนวน ๑,๙๗๖ คน (ตารางที่ ๖) โดยจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ แสดงดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ จำนวนนักเรียนและครู จำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สังกัด												รวม	
	กรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ระนอง		การศึกษาเอกชน		สนง. การศึกษา ท้องถิ่น		กรม อาชีว/อุดมศึกษา		สพม.๑๔		อื่นๆ			
	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)
เมืองระนอง	๓,๔๖๕	๔๑๘	๔,๐๘๕	๑๗๕	๑,๘๔๓	๙๐	๒,๐๓๒	๗๙	๔,๐๙๓	๑๙๗	๓,๙๑๙	๙๐	๑๙,๔๓๗	๑,๐๔๙
กระบุรี	๔,๘๑๙	๒๘๓	๕๔๗	๒๓	-	-	๔๐๒	๘	๑๖๙	๑๔	-	-	๕,๙๓๗	๓๒๘
กะเปอร์	๒,๗๓๘	๑๙๕	๖๓	๖	-	-	-	-	๗๕๒	๓๘	-	-	๓,๕๕๓	๒๓๙
ละอุ่น	๑,๐๖๗	๑๐๔	-	-	๒๙๙	๖	-	-	๑,๔๐๑	๗๕	-	-	๒,๗๖๗	๑๘๕
สุขสำราญ	๑,๘๙๒	๑๒๔	๔๑๔	๔๐	-	-	-	-	๑๓๐	๑๑	-	-	๒,๔๓๖	๑๗๕
รวม	๑๓,๙๘๑	๑,๑๒๔	๕,๑๐๙	๒๔๔	๒,๑๔๒	๙๖	๒,๔๓๔	๘๗	๖,๕๕๕	๓๓๕	๓,๙๑๙	๙๐	๓๔,๑๓๐	๑,๙๗๖

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโนนวัง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านผาพิง ตำบลโนนวังเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ได้รับมอบมาอยู่ในสังกัด เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ภายใต้การกำกับดูแลของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การศึกษานอกระบบ มีหน่วยงานในการให้บริการการศึกษานอกระบบ ประกอบด้วย

- สำนักส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดระนอง โดยมีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน ๕ แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน ๓๗ แห่ง

- ห้องสมุดประชาชนจังหวัด	จำนวน	๑	แห่ง
- ห้องสมุดประชาชนอำเภอ	จำนวน	๔	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๑๗๖	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง	จำนวน	๑	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๔๘	แห่ง

๖.๔ ด้านเศรษฐกิจ

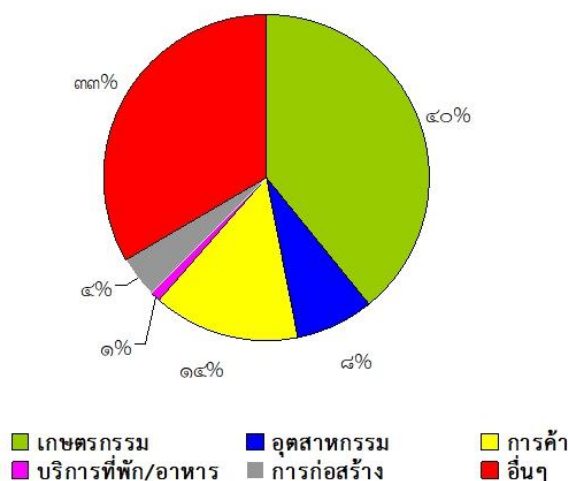
โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (ล้านบาท) มากที่สุด ประกอบด้วยภาคการเกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง มีมูลค่าเท่ากับ ๑๐,๐๘๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐ รองลงมาภาคอื่น ๆ ๘,๕๗๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๓ ภาคการค้าขายส่งและขายปลีก ๓,๗๑๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔ ภาคอุตสาหกรรม ๑,๙๙๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘ ภาคการก่อสร้าง ๑,๐๕๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔ ภาคการบริการที่พักและด้านอาหาร มีมูลค่าเท่ากับ ๒๙๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑ แสดงดังตารางที่ ๗ และรูปที่ ๒

รายได้เฉลี่ยต่อหัว ๑๐๐,๗๒๐ บาท/ปี ค่าแรงขั้นต่ำ ๓๑๐ บาท/วัน

ตารางที่ ๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง GPP (ล้านบาท) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (ล้านบาท)					
เกษตรกรรม/ ป่าไม้/การประมง	อุตสาหกรรม	การค้าขายส่ง/ ขายปลีก	บริการที่พักและ ด้านอาหาร	การก่อสร้าง	อื่นๆ
๑๐,๐๘๒	๑,๙๙๗	๓,๗๑๓	๒๙๑	๑,๐๕๒	๘,๕๗๑

ที่มา : ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าจังหวัดระนอง ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

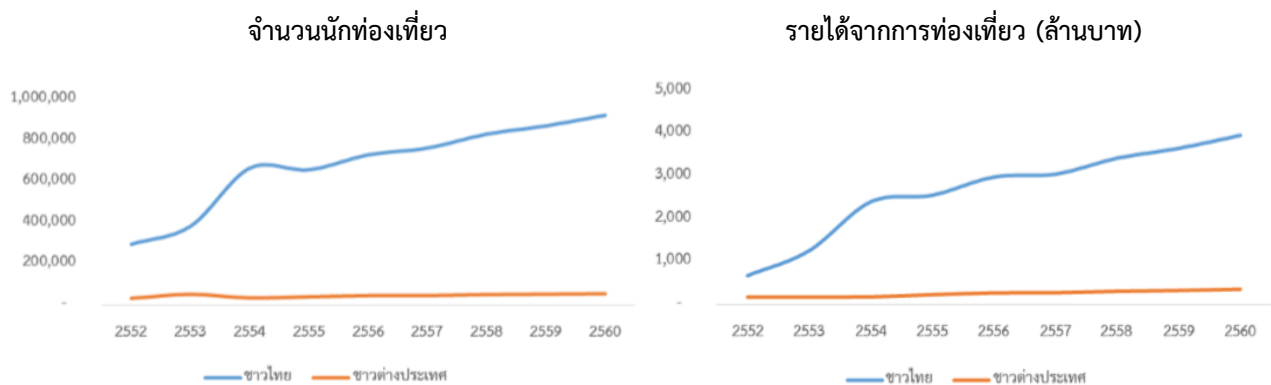

รูปที่ ๒ แผนภาพแสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัดระนอง

การท่องเที่ยว จังหวัดระนองมีแนวโน้มการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๕.๖% โดย ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีนักท่องเที่ยวชาวไทย ๙๒๒,๖๔๙ คน รายได้ ๓,๙๕๖ ล้านบาท ชาวต่างชาติ ๕๔,๘๒๓ คน รายได้ ๓๕๕ ล้านบาท แสดงดังตารางที่ ๙ และ รูปที่ ๔

ตารางที่ ๘ จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

นักท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างชาติ		รวม	
	จำนวน	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน	รายได้ (ล้านบาท)
๒๕๕๒	๒๙๕,๖๔๖	๖๗๒	๓๒,๒๑๔	๑๗๒	๓๒๗,๘๖๐	๘๔๓
๒๕๕๓	๓๘๒,๙๘๕	๑,๒๕๕	๕๑,๖๒๖	๑๗๔	๔๓๔,๖๑๑	๑,๔๒๘
๒๕๕๔	๖๖๕,๑๙๐	๒,๔๐๒	๓๔,๓๘๔	๑๗๗	๖๙๙,๕๗๔	๒,๕๗๙
๒๕๕๕	๖๕๗,๕๙๘	๒,๕๕๖	๔๐,๒๐๑	๒๒๕	๖๙๗,๗๙๙	๒,๗๘๐
๒๕๕๖	๗๒๙,๙๘๖	๒,๙๘๐	๔๕,๔๘๕	๒๗๐	๗๗๕,๔๗๑	๓,๒๕๐
๒๕๕๗	๗๖๓,๐๕๘	๓,๐๔๘	๔๕,๘๕๗	๒๗๔	๘๐๘,๙๑๕	๓,๓๒๓
๒๕๕๘	๘๓๐,๗๐๖	๓,๔๒๒	๕๐,๒๘๓	๓๐๕	๘๘๐,๙๘๙	๓,๗๒๗
๒๕๕๙	๘๗๐,๗๙๓	๓,๖๕๓	๕๒,๔๕๐	๓๒๔	๙๒๓,๒๔๓	๓,๙๗๘
๒๕๖๐	๙๒๒,๖๔๙	๓,๙๕๖	๕๔,๘๒๓	๓๕๕	๙๗๗,๔๗๒	๔,๓๑๑

รูปที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้

๗. สถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๗.๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดระนองมีพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑,๐๗๖,๗๑๕.๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๑ ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ป่าไม้ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ มีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔๑ (ตารางที่ ๙) โดยปัญหาที่สำคัญ คือ การบุกรุกพื้นที่ป่าและการทำลายพื้นที่ป่าไม้เพื่อใช้ประโยชน์ทางการเกษตร รวมทั้ง การประกอบธุรกิจท่องเที่ยว โดยข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ที่ถูกบุกรุกและถูกทำลายแสดงดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๙ พื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ระนอง	๑,๐๕๙,๓๗๐.๘๐	๑,๐๗๙,๐๑๗.๑๘	๑,๐๗๓,๕๖๑.๘๒	๑,๐๗๘,๐๑๓.๑๘	๑,๐๗๖,๗๑๕.๘๙

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ตารางที่ ๑๐ พื้นที่ป่าไม้ที่ถูกบุกรุกและถูกทำลาย

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	พื้นที่ป่าไม้ที่ถูกบุกรุกและถูกทำลาย (ไร่)	
			ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
กระบุรี	๗	๖๔	๑,๐๔๗-๑-๓๕	๒๓๓-๑-๔๒
ละอุ่น	๗	๓๑	๒๖๐-๑-๑๖	๙๔-๓-๓๕
เมืองระนอง	๙	๕๖	๕๘๘-๑-๙๓	๔๗๐-๓-๙๒
กะเปอร์	๕	๓๘	๑๔๘-๑-๓๖	๑๖๔-๐-๖๖
สุขสำราญ	๒	๑๕	๕๓-๐-๖๔	๑๙-๑-๒๗

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

จังหวัดระนองมีป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๑๓ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๔๓๗,๓๗๐ ไร่ อยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้ เขตอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๔ แห่ง อยู่ในความดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๔ แห่ง อยู่ในความดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีพื้นที่เตรียมการประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง และพื้นที่ป่าชายเลนที่ประกาศเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑล ๑ แห่ง แสดงดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าและสวนป่า

ลำดับที่	ชื่อป่า	ท้องที่อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ
๑. ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ				
๑.๑	ป่าน้ำขาว	อำเภอกระบุรี	๑๖๔,๕๒๑	ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อุทยานเสด็จในกรมฯ เนื้อที่ ๑๐๖,๘๗๕ ไร่

ลำดับที่	ชื่อป่า	ท้องที่อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ
๑.๒	ป่าน้ำจืด ป่ามะมู และป่าปากจั่น	อำเภอกะบุรี	๗๖,๕๑๓	ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ – นาสัก เนื้อที่ ๒๕,๖๐๐ ไร่
๑.๓	ป่าลำเลียง	อำเภอกะบุรี	๑๔๓,๔๐๖	ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ-นาสิก เนื้อที่ ๖๙,๑๒๕ ไร่
๑.๔	ป่าคลองลำเลียง-ละอุ่น	อำเภอกะบุรี อำเภอละอุ่น อำเภอเมือง	๒๗,๗๑๒.๒๕	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี เนื้อที่ ๑๖,๗๐๐ ไร่
๑.๕	ป่าละอุ่นและป่าราชกรูด	อำเภอละอุ่น อำเภอเมือง อำเภอกะเปอร์	๔๒๙,๙๒๒	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี เนื้อที่ ๓๓,๗๐๐ ไร่ ประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เนื้อที่ ๒๔๕,๓๐๐ ไร่ ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน เนื้อที่ ๑๙,๐๐๐ ไร่
๑.๖	ป่าคลองเสียดกวด ป่าเขาหินช้าง	อำเภอเมือง	๑๙,๔๑๒	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี เนื้อที่ ๘,๕๐๐ ไร่
๑.๗	ป่าคลองหัวเขียวและป่าเกาะสมุย	อำเภอเมือง	๗๗,๐๓๑	ประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี เนื้อที่ ๒๗๔,๐๒๐ ไร่
๑.๘	ป่าเกาะช้าง	อำเภอเมือง	๑๒,๔๓๔	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเกาะพยาม เนื้อที่ ๔,๕๐๐ ไร่
๑.๙	ป่าเกาะพยาม	อำเภอเมือง	๑๐,๘๗๕	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเกาะพยาม เนื้อที่ ๔,๕๐๐ ไร่
๑.๑๐	ป่าเขาน้ำตกหงาว	อำเภอเมือง	๑,๘๓๑.๒๕	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เนื้อที่ ๑,๕๕๐ ไร่
๑.๑๑	ป่าคลองหินกลองและป่าคลองม่วงกลาง	อำเภอเมือง เมียนมาร์	๗๒,๗๑๒.๒๕	ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเกาะพยาม เนื้อที่ ๔๒,๓๘๗ ไร่
๑.๑๒	ป่าเลนคของม่วงกลาง และแหลมคลองหน้าทุ่ง	อำเภอกะเปอร์ อำเภอสุขสำราญ	๑๐๐,๐๐๐	ประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าป่าเลนคลองม่วงกลาง เนื้อที่ ๘๑,๙๐๐ ไร่
๑.๑๓	ป่ากะเปอร์	อำเภอกะเปอร์ เมียนมาร์	๒๕๖,๐๐๐	ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา เนื้อที่ ๒๑๖,๐๐๐ ไร่ ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน เนื้อที่ ๕๐,๙๐๐ ไร่
	รวมเนื้อที่		๑,๔๓๗,๓๗๐	
๒. อุทยานแห่งชาติ				
๒.๑	อุทยานแห่งชาติแหลมสน	อำเภอกะเปอร์ อำเภอเมือง อำเภอสุขสำราญ	๑๙๖,๘๗๕	อยู่ในเขตจังหวัดระนองและชุมพร ส่วนที่อยู่ในจังหวัดระนอง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๘๓,๓๔๕.๕ ไร่
๒.๒	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง	อำเภอเมือง	๒๒๒,๙๓๘	

ลำดับที่	ชื่อป่า	ท้องที่อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ
๒.๓	อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี	อำเภอเมือง อำเภอละอุ่น	๑๐๐,๐๐๐	
๒.๔	อุทยานแห่งชาติ น้ำตกหงาว	อำเภอเมือง อำเภอละอุ่น	๔๑๗,๕๐๐	ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดระนองและจังหวัดชุมพรส่วนที่อยู่ในจังหวัดระนอง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒๕๐,๐๐๐ ไร่
	รวมเนื้อที่		๘๘๔,๙๓๘	
๓. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและห้ามล่าสัตว์ป่าท้องที่จังหวัดระนอง				
๓.๑	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า คลองนาคา	อำเภอกะเปอร์ อำเภอสุขสำราญ	๓๓๑,๔๕๖	
๓.๒	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่ง ระยะ-นาสัก	อำเภอกระบุรี	๑๐๐,๐๐ (เฉพาะที่คิด ในเขต จ.ระนอง)	เนื้อที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทั้งหมด ๒๑๑,๖๕๐ ไร่
๓.๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อุทยานเสด็จในกรม กรม หลวงชุมพร ด้านทิศใต้	อำเภอกระบุรี	๑๑๐,๐๐๐ (เฉพาะที่คิด ในเขต จ.ระนอง)	เนื้อที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทั้งหมด ๑๙๖,๘๗๖ ไร่
๓.๔	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ควนแม่ยายหม่อน	อำเภอเมือง อำเภอกะเปอร์	๘๓,๐๐๐ (เฉพาะที่คิด ในเขต จ.ระนอง)	เนื้อที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทั้งหมด ๒๙๐,๐๐๐ ไร่
๓.๕	เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ป่า เลนคลองม่วงกลวง	อำเภอกะเปอร์ อำเภอสุขสำราญ	๑๐๐,๐๐๐	เตรียมประกาศ - ทับเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลน คลองม่วงกลวง
	รวมเนื้อที่		๗๓๔,๔๕๖	
๔. สวนป่า				
๔.๑	สวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูก			
	๑.๑ สวนป่าคลองบาง ใหญ่	อำเภอกระบุรี อำเภอละอุ่น	๕,๒๗๐	
	๑.๒ โครงการปลูกสร้าง สวนป่าด้วยเงินนอก งบประมาณ โครงการที่ ๑	อำเภอกระบุรี	๓,๗๕๐	
	๑.๓ โครงการปลูกสร้าง สวนป่าด้วยเงินนอก งบประมาณ โครงการที่ ๒	อำเภอกระบุรี	๔,๕๕๐	

ลำดับที่	ชื่อป่า	ท้องที่อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ
	๑.๔ โครงการปลูกสร้างสวนป่าด้วยเงินนอกงบประมาณ โครงการที่ ๔	อำเภอละอุ่น	๑,๐๐๐	
	๑.๕ โครงการพัฒนาพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ โครงการที่ ๔	อำเภอสุขสำราญ	๒,๕๗๐	
	๑.๖ โครงการสวนป่าพิระศักดิ์ อติศรประเสริฐ	อำเภอเมือง ระนอง	๓,๐๕๐	
	๑.๗ สวนป่าคลองเสียดกวด	อำเภอเมือง	๔,๔๕๐	
	๑.๘ โครงการปลูกป่าด้วยเงินนอกงบประมาณ ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำจืด ป่ามะรุและป่าปากจั่น	อำเภอกระบุรี	๒๐๐	
๔.๒	<u>สวนป่าที่องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ปลูก และรับผิดชอบ</u>			
	๒.๑ สวนป่าละอุ่น	อำเภอเมือง	๓,๐๐๕	
	๒.๒ สวนป่ากะเปอร์	อำเภอกะเปอร์	๗,๒๒๖	
	รวมเนื้อที่สวนป่าทั้งหมด		๓๐,๘๗๑	

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๗.๑.๒ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จังหวัดระนองด้านทิศตะวันตกมีพื้นที่ติดกับฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีแนวชายฝั่งทะเลยาว ๑๗๒.๕๕ กิโลเมตร ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ ได้แก่

๑) **ป่าชายเลน** มีพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมด ๒๒๐,๒๒๔.๐๖ ไร่ โดยเป็นป่าชายเลนคงสภาพ ๑๖๑,๙๑๙.๔๑ ไร่ เป็นเลนงอก/หาดเลน ๒๐,๕๑๕.๗๓ ไร่ และแปลงสภาพเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๑๖,๑๓๘.๒๓ ไร่ และเป็นพื้นที่อื่นๆ ๒๑,๖๕๐.๖๙ ไร่ พบพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้งหมด ๘ วงศ์ ๑๐ สกุล ๑๗ ชนิด ชนิดพันธุ์ที่พบมากที่สุดคือ โกงกางใบเล็ก ถั่วดำ และแสมดำ ชนิดพันธุ์สัตว์ที่พบ คือ นก พบทั้งหมด ๙ อันดับ ๙ วงศ์ ๑๗ ชนิด นกชนิดเด่น คือ นกหัวโตทรายเล็ก (*Charadrius mongolus*) นกหัวโตทรายใหญ่ (*Charadrius leschenaultii*) แมลง พบทั้งหมด ๙ อันดับ ๔๒ วงศ์ ๘๑ ชนิด แมลงชนิดเด่น ตัวงูหลาบ (*Adoretus compressus*) แมลงอิฐนวลหวง (*Lepidiota stigma*) สัตว์หน้าดิน พบทั้งหมด ๗ วงศ์ ๘ ชนิด สัตว์หน้าดินชนิดเด่น คือ หอยขี้ก และปู้ามดาบ สัตว์น้ำ พบทั้งหมด ๑๐ วงศ์ ๑๔ ชนิด ชนิดที่เด่น คือ กลุ่มปลา

๒) **แนวปะการัง** มีพื้นที่แนวปะการัง ๒,๘๒๘ ไร่ กระจายตัวอยู่ตามเกาะต่างๆ แนวปะการังที่สำคัญ ได้แก่ เกาะช้าง เกาะพยาม และเกาะคางคาวส่วนใหญ่มีสภาพเสียหายมาก

๓) **หญ้าทะเล** มีพื้นที่หญ้าทะเล ๒,๗๒๗ ไร่ แหล่งหญ้าทะเลที่พบในจังหวัดระนอง ได้แก่ บ้านบางจาก เกาะพยาม บ้านบางเบน เกาะกำ และเกาะล้าน สถานภาพโดยทั่วไปสมบูรณ์ปานกลาง

๔) สัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ จากข้อมูล พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่พบการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล บริเวณชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ พบว่ามีแพร่กระจายอยู่บริเวณเกาะหาดทรายดำ ประมาณ ๕ - ๑๐ ตัว

๕) การกีดขวางชายฝั่ง ชายฝั่งทะเลของจังหวัดระนองครอบคลุมพื้นที่ ๑๕ ตำบล ๕ อำเภอ โดยมีระยะแนวชายฝั่ง ๑๗๒.๕๕ กิโลเมตร แยกเป็น

- ชายฝั่งที่มีลักษณะเป็นหาดทราย หาดโคลน หรือหาดทรายปนโคลน ๑๒๓.๐๗ กิโลเมตร
- ชายฝั่งที่เป็นหาดหิน ๒๙.๗๙ กิโลเมตร
- ชายฝั่งที่เป็นปากแม่น้ำ ๑๙.๐๐ กิโลเมตร
- พื้นที่ก่อสร้างรูกำล่ำ ๐.๖๘ กิโลเมตร

จากข้อมูลการติดตามการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งโดยกองบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบการกีดขวางเป็นระยะทางรวม ๔.๘๘ กิโลเมตร มีพื้นที่กีดขวางรุนแรงเป็นระยะทาง ๐.๖๖ กิโลเมตร ที่บริเวณตำบลหงาว และราชกรูด พื้นที่กีดขวางปานกลาง เป็นระยะทาง ๐.๗๓ กิโลเมตร ที่บริเวณตำบลปากน้ำ และหงาว พื้นที่กีดขวางน้อย เป็นระยะทาง ๓.๕๐ กิโลเมตร ที่บริเวณตำบลหงาว และกำพวน

ชายฝั่งทะเลที่ถูกกีดขวางได้มีการดำเนินการจัดทำโครงการป้องกันการกีดขวางชายฝั่ง รูปแบบต่าง ๆ จำนวน ๗ แห่ง ระยะทางของแนวโครงสร้างป้องกันรวม ๕.๖๙ กิโลเมตร

๖) ขยะทะเล เป็นปัญหาสำคัญที่สร้างผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิตในทะเลอย่างมาก ปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ ของกรมควบคุมมลพิษในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เกิดขึ้น ๑๑.๔๗ ล้านตัน ในจำนวนนั้นมีขยะพลาสติกประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ ตัน โดยร้อยละ ๑๐ - ๑๕ มีโอกาสปนเปื้อนลงสู่ทะเล ซึ่งส่วนมากเป็นสิ่งของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต การอุปโภคบริโภค เสื่อมสภาพจนใช้การไม่ได้หรือไม่ต้องการใช้แล้ว เป็นผลสืบเนื่องจากกระทำของมนุษย์โดยตรง เช่น การทิ้งขยะลงทะเล ระบบการจัดการขยะ ด้อยประสิทธิภาพ และโดยอ้อม เช่น การทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ลมและน้ำพัดพาจากชุมชนออก สู่ทะเล ขยะทะเลแบ่งเป็น ๒ แหล่งหลัก ดังนี้

- ขยะที่มีแหล่งมาจากทะเล (Ocean-Based Sources) เช่น การขนส่งทางเรือ เรือสำราญ และเรือท่องเที่ยว เรือประมงชายฝั่ง แท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ การเพาะเลี้ยงสัตว์และพืชในทะเล

- ขยะที่มีแหล่งที่มาจากแผ่นดิน (Land-Based Sources) เช่น จากแหล่งอุตสาหกรรม บริเวณชายฝั่ง การขนส่งจากแม่น้ำบริเวณชายฝั่งของเสียที่ปล่อยออกมาจากบ้านเรือนการทิ้งขยะจากการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่ง ขยะที่เกิดจากการจัดการที่ไม่เหมาะสม ขยะที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ เป็นต้น ขยะทะเลที่มีต้นทาง อยู่บนแผ่นดินส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากระบบทิ้งแบบดั้งเดิมที่ ผนวกทางระบายน้ำฝนเข้ากับท่อน้ำทิ้งจากบ้านเรือน เมื่อฝนตกหนัก น้ำฝนจะไหลรวมกับน้ำทิ้งที่ยังไม่ผ่านการบำบัด และเอ่อล้นสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งไม่เพียงนำความสกปรก ปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อมยังพาเอาขยะต่าง ๆ ออกมาด้วย อีกส่วนหนึ่งมาจากนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนริมชายหาด ซึ่งมักทิ้งขยะ ที่เกี่ยวข้องกับการกิน ดื่ม และสูบบุหรี่ เช่น หีบห่ออาหาร กระป๋องน้ำอัดลม ก้นบุหรี่ โดนคั่นลมพัดพาลงทะเลไปด้วย นอกจากนี้ ต้นทางของขยะทะเลที่อยู่บนแผ่นดินยังรวมถึงน้ำฝนที่ชะล้างขยะมูลฝอยต่าง ๆ จากผิวถนนลงสู่แม่น้ำ ลำคลองและท้องทะเล โดยไม่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดมลพิษในทะเล เกิดการสะสมความเป็นพิษในสิ่งแวดล้อม และห่วงโซ่อาหารของระบบนิเวศ รวมถึงทำให้สัตว์น้ำจำนวนมากต้องตายอันเนื่องมาจากการกินขยะพิษ

ปริมาณชนิดขยะทะเลที่พบมากในประเทศไทย ๑๐ อันดับ ได้แก่ ถุงพลาสติกอื่น ๆ ขวดเครื่องดื่ม (พลาสติก) ขวดเครื่องดื่ม (แก้ว) ถ้วย/จาน (โฟม) หลอด/ที่คนเครื่องดื่ม เชือก (๑ เมตร = ๑ ชิ้น) กระป๋องเครื่องดื่ม ถุงพลาสติกหิ้ว กล่องอาหาร (โฟม) ห่อ/ถุงอาหาร ซึ่งพบปริมาณขยะทะเลแต่ละชนิดรวม ๖๖,๐๒๒ ชิ้น (ตารางที่ ๑๒) ซึ่งส่วนใหญ่ขยะทะเลร้อยละ ๘๐ เกิดจากกิจกรรมบนบก และร้อยละ ๒๐ มาจากกิจกรรมในทะเล สาเหตุเกิดจากการทิ้งขยะจากชุมชน นักท่องเที่ยว การประกอบอาชีพทางทะเล และโรงงานอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลปริมาณขยะทะเลในประเทศไทย

ลำดับ	ชนิดขยะทะเล	จำนวน (ชิ้น)
๑	ถุงพลาสติก	๑๕,๑๕๔
๒	ขวดเครื่องดื่ม (พลาสติก)	๑๓,๕๑๕
๓	ขวดเครื่องดื่ม (แก้ว)	๑๑,๐๐๕
๔	ถ้วย/จาน (โฟม)	๕,๑๖๗
๕	หลอด/ที่คนเครื่องดื่ม	๔,๕๗๖
๖	เชือก (๑ เมตร = ๑ ชิ้น)	๓,๙๖๕
๗	กระป๋องเครื่องดื่ม	๓,๔๒๓
๘	ถุงพลาสติกหิ้ว	๓,๒๔๓
๙	กล่องอาหาร (โฟม)	๓,๑๕๖
๑๐	ห่อ/ถุงอาหาร (ท็อปปิ้ง, มันฝรั่งอบกรอบ อื่นๆ)	๒,๘๑๘
ผลรวมปริมาณขยะ ๑๐ อันดับแรก		๖๖,๐๒๒

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๑.๓ ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ

จังหวัดระนองมีพลับพลึงธารซึ่งเป็นพืชน้ำเฉพาะถิ่นที่อยู่ในสถานะถูกคุกคามอย่างหนักสามารถพบได้เพียงแห่งเดียวในโลกตั้งแต่จังหวัดระนองตอนล่างถึงพังงาตอนบนเท่านั้น ปัจจุบันสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ จัดอันดับให้พลับพลึงธารอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (endangered species) และเป็น ๑ ใน ๑๐ ชนิดพันธุ์พืช ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกาศให้มีการคุ้มครองชนิดพันธุ์รวมทั้งปกป้องถิ่นที่อยู่อาศัย (รูปที่ ๔)

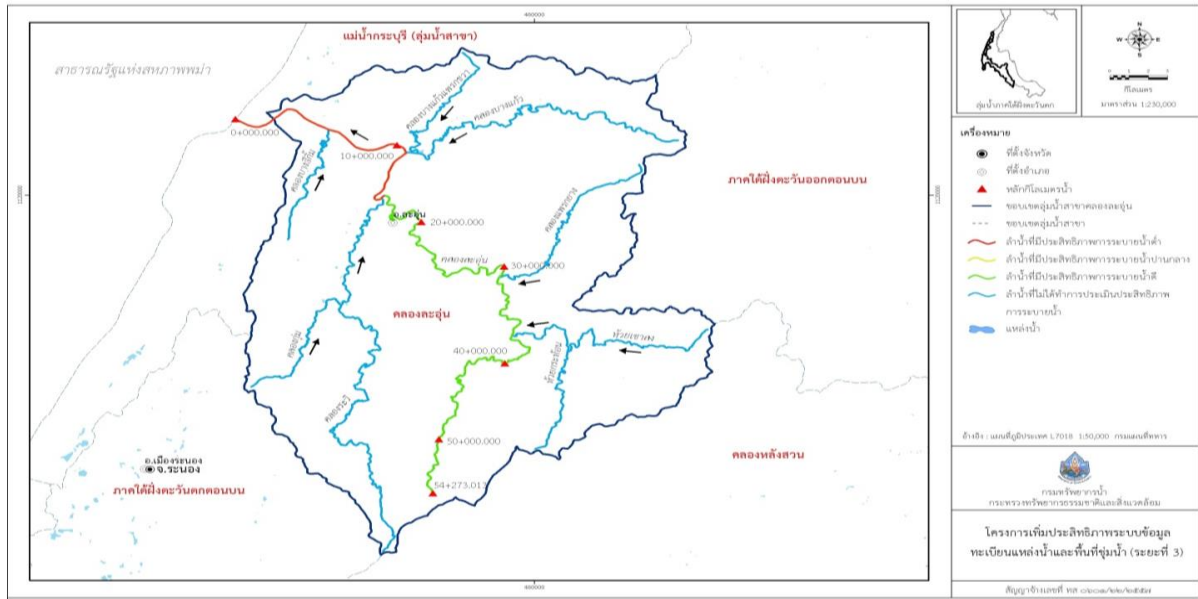
รูปที่ ๔ พลับพลึงธาร

จังหวัดระนองมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หรือแรมซาร์ไซต์ ลำดับที่ ๑๑๘๓ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสนปากแม่น้ำกระบุรี และปากคลองกะเปอร์ รวมเนื้อที่ ๓๓๔,๗๖๘ ไร่

- พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน ตั้งอยู่ที่ บ้านบางเบน ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง ประกอบด้วย หาดทรายยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร และหมู่เกาะ ๒ หมู่เกาะ ได้แก่ หมู่เกาะกำใหญ่ และหมู่เกาะกำน้อย รวมทั้งเกาะต่างๆ อีก ๘ เกาะ ได้แก่ เกาะหนู เกาะเปียนก้าน้อย เกาะเปียนกำใหญ่ เกาะเตา เกาะคางควา เกาะหัวล้าน เกาะกำน้อย และเกาะไขใหญ่ ลักษณะชายฝั่งของอุทยานแห่งชาติแหลมสนเป็นชายฝั่งจมตัว เป็นผลให้ชายหาดตลอดแนวฝั่งแคบมีลำน้ำสายสั้นจำนวนมาก นอกจากนี้บริเวณหมู่เกาะกำ เกาะคางควา อุทยานสมบูรณ์ไปด้วยแนวประการัง ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลบภัยและขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำ

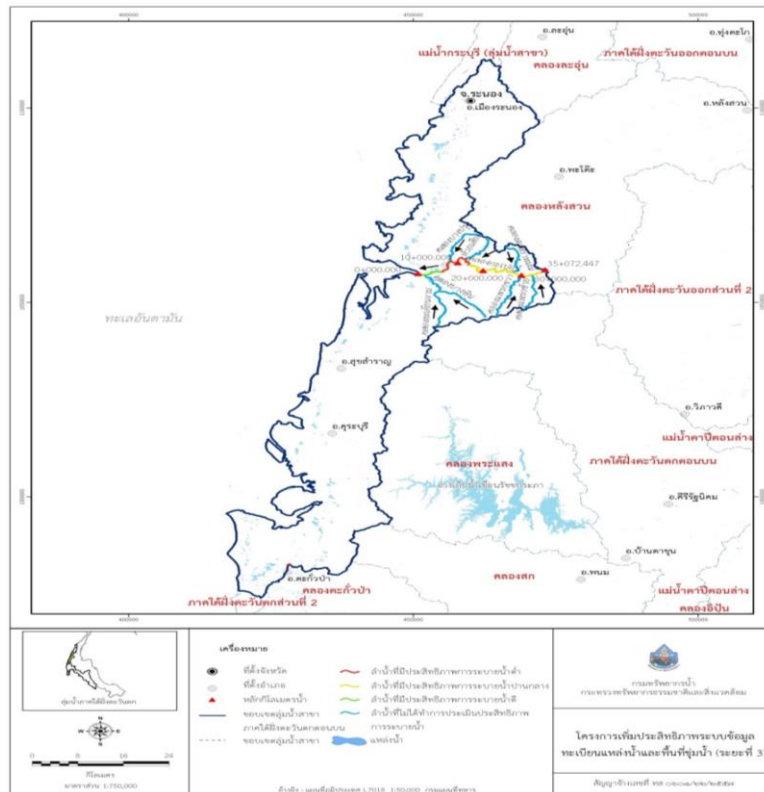
รูปที่ ๕ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขากระบือ

๒. ลุ่มน้ำสาขาคลองละอุ่น มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๕๓๔.๓๕ ตารางกิโลเมตร มีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๕๐ กิโลเมตร มีลำน้ำย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คลองแพรกยาง คลองบางแกะ คลองระวี คลองบางคทอง คลองบางแก้ว คลองบางเสียด คลองบางน้ำเค็มบน และคลองบางสีกิม แสดงดังรูปที่ ๖

รูปที่ ๖ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขาคลองละอุ่น

๓. ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๔๒๕.๕๑ ตารางกิโลเมตร มีลำน้ำย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คลองเสียดทะกวด คลองระนอง คลองเกาะกำ คลองหงาว คลองบางหนาง คลองฝรัง คลองราชครูต คลองลานอน คลองของ คลองม่วงกลวง คลองกะเปอร์ คลองบางนอน คลองนาคา คลองบางกล้วย และคลองกำพวน แสดงรูปที่ ๗

รูปที่ ๗ แผนที่แสดงเส้นทางแม่น้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน

จังหวัดระนอง มีแม่น้ำลำคลองที่เกิดจากเทือกเขาทางด้านทิศตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นทางน้ำสายสั้นๆ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันทางด้านทิศตะวันตก มีแหล่งน้ำธรรมชาติ (แม่น้ำห้วย ลำธาร คลอง) ๒๗๒ สาย เป็นแหล่งน้ำที่ใช้งานได้ในฤดูแล้ง ๒๖๑ สาย หนองบึง ๒๑ แห่ง มีแม่น้ำลำคลองที่สำคัญ ดังนี้

๑. แม่น้ำกระบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ต้นน้ำเกิดจากเขาตุนและเขาจอมแหทางทิศเหนือ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บริเวณตำบลปากน้ำ อำเภอมือง จังหวัดระนอง ความยาว ๙๕ กิโลเมตร แม่น้ำกระบุรีมีความยาวแม่น้ำประมาณ ๑๓๐ กิโลเมตร

๒. คลองกระบุรี ต้นน้ำเกิดจากเขาแว่น เขตจังหวัดชุมพร-จังหวัดระนอง ไหลผ่านอำเภอกะบุรี ลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านน้ำจืด ตำบลน้ำจืด อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

๓. คลองจัน ต้นน้ำเกิดจากเขาปลายคลองบางนาทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านนายน้อย ตำบลปากจัน อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๔. คลองวัน ต้นน้ำเกิดจากเขาหินลุทางทิศเหนือของจังหวัด ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านทับหลี ตำบลมะมู อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

๕. คลองลำเลียง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบางใหญ่ และเขาแดนทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านลำเลียง ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

๖. คลองละอุ่น ต้นน้ำเกิดจากเขาห้วยเสียด และเขาหินต่างทางทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านเขาฝาชี ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

๗. คลองหาดส้มแป้น ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาจอมแหลม และเขานมสาว ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านเกาะกลาง ความยาวประมาณ ๑๙ กิโลเมตร

๘. คลองบางริน ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว และเขาพ่อตาเขาสูง ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรี ที่บ้านบางริน ตำบลบางริน อำเภอมือง จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๒๕ กิโลเมตร

๙. คลองละออง ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านละออง ตำบลราชกรูด อำเภอมือง จังหวัดระนอง ความยาว ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

๑๐. คลองราชกรูด ต้นน้ำเกิดจากเขาพ่อตาโขงโดง ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านราชกรูด ตำบลราชกรูด อำเภอมือง จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

๑๑. คลองกะเปอร์ ต้นน้ำเกิดจากเขายายหมอน ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านบางลำพู ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จ.ระนองความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

๑๒. คลองนาคา ต้นน้ำเกิดจาก เขานาคาและเขาพระหมีไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านนาพรุ ตำบลนาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง ความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๑๓. คลองกำพวน ต้นน้ำเกิดจากเขาพระหมีไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านกำพวน ตำบลกำพวน อ.สุขสำราญ จ.ระนอง ความยาวประมาณ ๑๙ กิโลเมตร

ปัญหาทรัพยากรน้ำในพื้นที่ ได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม เกิดเนื่องจากมีฝนตกหนัก ปริมาณน้ำฝนสะสม ๑๒๕ มม. ได้รับผลกระทบเป็นจำนวน ๓ อำเภอ ๙ ตำบล ๑๘ หมู่บ้าน/ชุมชน คือ อำเภอมืองระนอง ได้รับผลกระทบ ๓ ตำบล ๘ หมู่บ้าน/ชุมชน อำเภอละอุ่น ได้รับผลกระทบ ๑ ตำบล ๒ หมู่บ้าน อำเภอกะบุรี ได้รับผลกระทบ ๕ ตำบล ๘ หมู่บ้าน

๗.๑.๕ ทรัพยากรน้ำบาดาล

จังหวัดระนอง โดยสำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล สำรวจบ่อน้ำบาดาลที่จดทะเบียน มีทั้งสิ้นจำนวน ๑๘๒ บ่อ จำแนกเป็นบ่อน้ำบาดาลเพื่ออุปโภค/บริโภค จำนวน ๙๔ บ่อ บ่อน้ำบาดาลเพื่อธุรกิจ จำนวน ๖๖ บ่อ และบ่อน้ำบาดาลเพื่อเกษตรกรรม จำนวน ๒๒ บ่อ โดยอำเภอเมืองระนอง มีจำนวนบ่อน้ำบาดาลมากที่สุด จำนวน ๑๑๐ บ่อ แสดงดังตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ สถิติจำนวนบ่อน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล

อำเภอ	รวมทุกประเภท			อุปโภค/บริโภค			ธุรกิจ			จำนวนบ่อ	เกษตรกรรม	
	จำนวนบ่อ	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวนบ่อ	ปริมาณน้ำ(ลบ.ม./วัน)		จำนวนบ่อ	ปริมาณน้ำ(ลบ.ม./วัน)			ตามใบอนุญาต	ใช้จริง
		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง			
เมืองระนอง	๑๑๐	๑๒,๒๕๑	๑,๑๑๙	๓๕	๔,๓๒๙	๑๓๒	๕๕	๕,๗๖๗	๕๐๐	๒๐	๒,๑๕๕	๔๕๗
ละอุ่น	๕	๔๔๐	-	๔	๔๑๕	-	๑	๒๕	-	-	-	-
กะเปอร์	๔๑	๔,๘๘๐	๔๕	๓๒	๔,๔๔๕	๙	๗	๓๔๕	๓๖	๒	๙๐	-
กระบุรี	๑๓	๒,๓๒๐	๙	๑๒	๒,๒๒๔	-	๑	๙๖	๙	-	-	-
สุขสำราญ	๑๓	๒,๒๙๒	๒	๑๑	๒,๐๔๖	-	๒	๒๔๖	๒	-	-	-
รวมทั้งจังหวัด	๑๘๒	๒๒,๑๘๓	๑,๔๖๘	๙๔	๑๓,๔๕๙	๑๔๑	๖๖	๖,๔๗๙	๕๔๗	๒๒	๒,๒๔๕	๔๕๗

ที่มา : สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

จังหวัดระนอง มีน้ำบาดาลในท้องที่จังหวัดระนอง รวมทั้งสิ้น จำนวน ๔๖๐ บ่อ โดยแบ่งเป็นเพื่ออุปโภค/บริโภค จำนวน ๓๔๗ บ่อ บ่อน้ำบาดาลเพื่อธุรกิจ จำนวน ๕๗ บ่อ และบ่อน้ำบาดาลเพื่อเกษตรกรรม จำนวน ๕๖ บ่อ แสดงดังตารางที่ ๑๔ และรูปที่ ๘

ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลอุทกธรณีวิทยา น้ำบาดาลในท้องที่จังหวัดระนอง

อำเภอ	ตำบล	ประเภทบ่อ (จำนวน)			ความลึกบ่อ (เฉลี่ย m)	คุณภาพน้ำ		ปริมาณน้ำเฉลี่ย (m ^๓ /ชม.)
		อุปโภคบริโภค	การเกษตร	ธุรกิจ		ใช้ได้ (บ่อ)	ใช้ไม่ได้ (บ่อ)	
เมืองระนอง	เขานิเวศน์	๘	-	๒	๗๒.๕๑	๑๐	-	๖.๐๒
	ราชกรูด	๒๒	๑๐	๑	๖๔.๙๗	๓๓	-	๖.๖๐
	หวาง	๑๔	๓	-	๗๑.๗๑	๑๗	-	๘.๑๘
	บางรี	๑๕	๒	๒๗	๔๙.๕	๔๔	-	๕.๓๓
	ปากน้ำ	๙	๕	๒	๕๘.๑๗	๑๖	-	๔.๗๕
	บางนอน	๑๕	๖	๑๕	๖๐.๐๔	๓๖	-	๘.๐๐
	หาดส้มแป้น	๕	๓	-	๕๐.๖๓	๘	-	๖.๒๕
	ทรายแดง	๕	-	-	๖๖.๒๒	๕	-	๕.๔๐
	เกาะพยาม	-	-	๒	๖๑.๐๐	๒	-	๔.๒๐
รวม		๑๗๑ บ่อ	๒๙	๔๙	๖๑.๙๓	๑๗๑	-	๕.๕๔
กระบุรี	น้ำจืด	๙	๒	-	๖๘.๘๘	๑๑	-	๕.๐๓
	น้ำจืดน้อย	๕	-	-	๑๑๙.๒	๒	๓	๓.๒
	มะมู	๙	-	-	๔๕.๑๑	๙	-	๔.๕๙
	ปากจั่น	๖	-	-	๖๗.๒๕	๖	-	๓.๕๙

อำเภอ	ตำบล	ประเภทบ่อ (จำนวน)			ความลึก บ่อ (เฉลี่ย m)	คุณภาพน้ำ		ปริมาณน้ำ เฉลี่ย (ม ^๓ /ชม.)
		อุปโภค บริโภค	การ เกษตร	ธุรกิจ		ใช้ได้ (บ่อ)	ใช้ไม่ได้ (บ่อ)	
	ลำเลียง	๑๑	-	-	๖๒.๒๓	๘	๓	๕.๙๐
	จ.ป.ร.	๑๒	-	-	๗๓.๒๕	๗	๕	๔.๐๑
	บางใหญ่	๗	-	-	๕๘.๙๘	๗		๖.๖๔
รวม	๖๑ บ่อ	๕๙	๒	-	๗๐.๖๗	๕๐	๑๑	๔.๗๐
กะเปอร์	ม่วงกลวง	๙	-	๑	๕๗.๕๖	๑๐	-	๔.๒
	กะเปอร์	๕๓	๔	๕	๖๐.๓๒	๖๒	-	๗.๙๖
	เขี้ยวเหลียง	๑๘	๑	-	๖๙.๕๘	๑๙	-	๖.๑๖
	บ้านนา	๑๗	-	-	๗๖.๒๔	๑๗	-	๕.๗๔
	บางหิน	๑๙	๑	๑	๕๙.๔๘	๒๑	-	๕.๕๑
รวม	๑๒๙ บ่อ	๑๑๖	๖	๗	๖๔.๖๔	๑๒๙	-	๕.๙๑
ละอุ่น	ละอุ่นใต้	๑๕	-	๑๕	-	๑๕	-	๑๕
	ละอุ่นเหนือ	๘	-	๘	-	๘	-	๘
	บางพระใต้	๑	-	๑	-	๑	-	๑
	บางพระเหนือ	๕	-	๕	-	๕	-	๕
	บางแก้ว	๕	-	๕	-	๕	-	๕
	ในวงเหนือ	๑	-	๑	-	๑	-	๑
รวม	๓๗ บ่อ	๓๕	๑	๑	๔๖.๙๙	๓๗	-	๖.๔๐
สุขสำราญ	นาคา	๒๑	๘	-	๕๐.๐๙	๒๙	-	๗.๒๕
	กำพวน	๒๓	๑๐	-	๕๕.๕๑	๓๓	-	๗.๗๑
รวม	๖๒ บ่อ	๔๔	๑๘	-	๕๒.๘๐	๖๒	-	๗.๔๘
รวมจังหวัด	๔๖๐ บ่อ	๓๔๗	๕๖	๕๗	๕๙.๔๑	๔๔๙	๑๑	๖.๐๐

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัดระนอง มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ อำเภอเมืองระนอง จำนวน ๒ แห่ง อำเภอสุขสำราญ จำนวน ๒ แห่ง แสดงดังตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๕ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับ	สถานที่	หมู่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	บ้านหินช้าง	๓	ปากน้ำ	เมือง	ระนอง
๒	บ้านเขานางหงส์	๕	ปากน้ำ	เมือง	ระนอง
๓	บ้านทะเลนอก	๑	กำพวน	สุขสำราญ	ระนอง
๔	บ้านบางมัน	๑	นาคา	สุขสำราญ	ระนอง

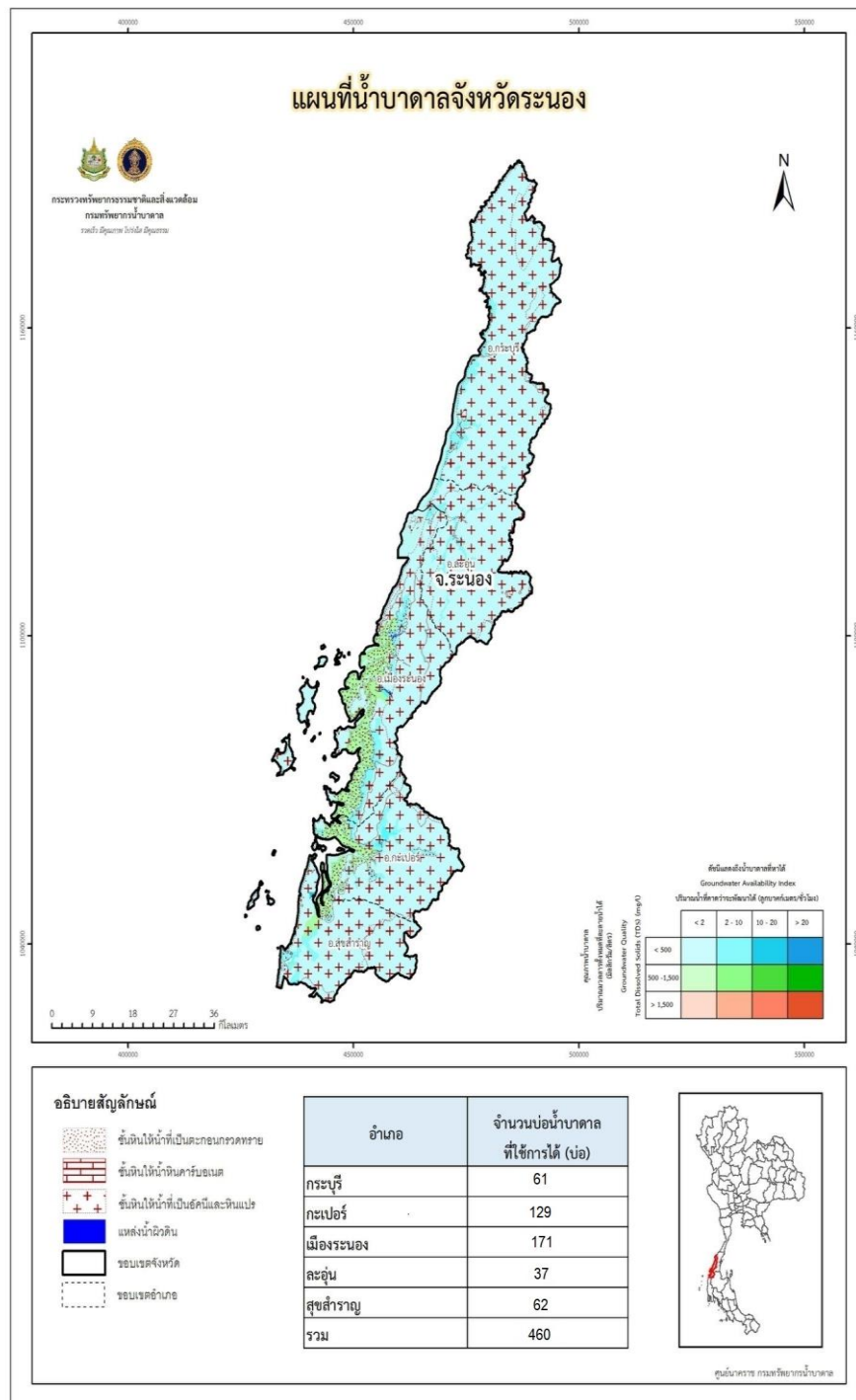
ที่มา : สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

จังหวัดระนอง มีแผนปฏิบัติงานโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง จำนวน ๒ แห่ง คือ บ้านด่าน หมู่ที่ ๑ ตำบลกะเปอร์ และบ้านบางลำพู หมู่ที่ ๓ ตำบลกะเปอร์ แสดงดังตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ แผนปฏิบัติงานโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง
(รูปแบบที่ ๒) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	สถานที่ตั้ง	หมู่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	บ้านด่าน	๑	กะเปอร์	กะเปอร์	ระนอง
๒	บ้านบางลำพู	๓	กะเปอร์	กะเปอร์	ระนอง

ที่มา : สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

รูปที่ ๘ แผนที่แสดงแหล่งน้ำบาดาลจังหวัดระนอง

รายละเอียดแผนจัดสรรงบประมาณ รายพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

แผนงาน: บูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ แสดงดังตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ จัดหาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก

ลำดับที่	สถานที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	โรงเรียนบ้านเขานางหงส์	๕	ปากน้ำ	เมือง	ระนอง

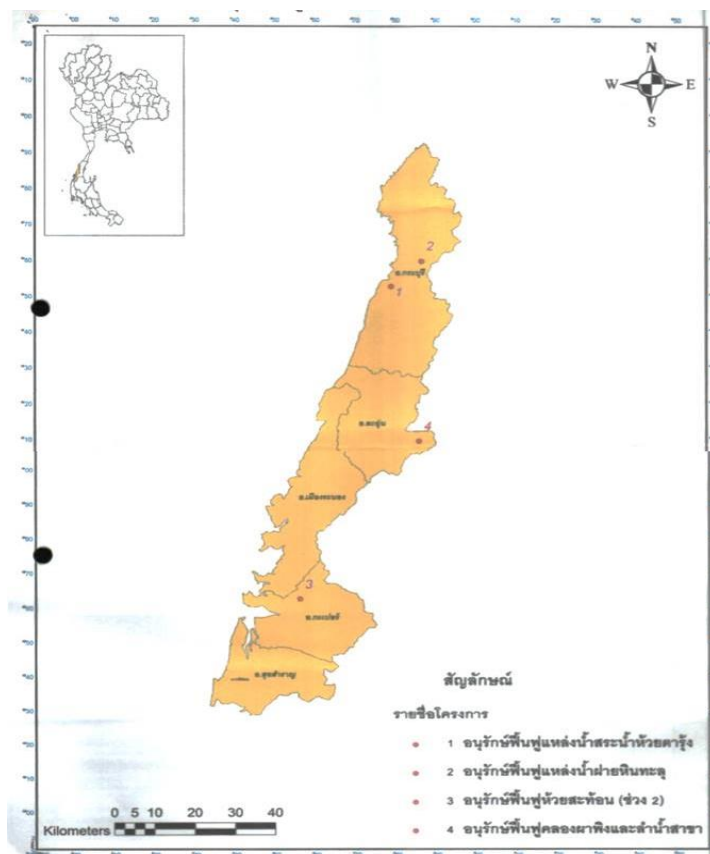
ที่มา : สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาลข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

จังหวัดระนองมีการบริหารจัดการด้านการจัดการและอนุรักษ์พื้นฟูทรัพยากรน้ำให้มีใช้อย่างเพียงพอแหล่งน้ำได้รับการอนุรักษ์พื้นฟู แสดงดังตารางที่ ๑๘ และ รูปที่ ๙

ตารางที่ ๑๘ จัดการและอนุรักษ์พื้นฟูทรัพยากรน้ำให้มีใช้อย่างเพียงพอ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ					งบ ประมาณ	ปริมาณความจุ กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)
	หมู่	บ้าน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด		
อนุรักษ์พื้นฟูแหล่งน้ำสระน้ำห้วยตารุง	๖	น้ำแดงใน	น้ำจืดน้อย	กระบุรี	ระนอง	๘.๕	๗๖,๐๐๐
อนุรักษ์พื้นฟูแหล่งน้ำฝายหินทะลุ	๙	ปลายคลองวัน	ปากจั่น	กระบุรี	ระนอง	๙.๘	๕๕,๐๐๐
อนุรักษ์พื้นฟูคลองผาพิงและลำน้ำ	๑	ผาพิง	ในวงเหนือ	ละอุ่น	ระนอง	๕.๐	๕๒,๐๒๐
อนุรักษ์พื้นฟูแหล่งน้ำห้วยสะทอน ๒	๗	บางปรูล่าง	กะเปอร์	กะเปอร์	ระนอง	๘.๕๐	๒๙,๖๐๐

ที่มา : สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

รูปที่ ๙ แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการอนุรักษ์พื้นฟูแหล่งน้ำในจังหวัดระนอง

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำจังหวัดระนอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ อำเภอเมืองระนอง จำนวน ๒ แห่ง อำเภอสุขสำราญ จำนวน ๒ แห่ง แสดงดังตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำจังหวัดระนอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ					ประโยชน์ที่ได้รับ
	หมู่ที่	บ้าน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	
อาคารอัดน้ำห้วยหอย	๑	ห้วยหอย	ในวงใต้	ละอุ่น	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๑,๐๐๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๘๐๐ ไร่
อาคารอัดน้ำบ้านโป่งรวยพร้อมระบบส่งน้ำ	๗	โป่งรวย	ปากจั่น	กระบุรี	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๑๕๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๘๐๐ ไร่
อาคารอัดน้ำห้วยน้ำทุ่น	๑๐	น้ำทุ่น	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๖๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๖๐๐ ไร่
ฝายคลองรังแตน	๑๑	รังแตนใต้	จปร.	กระบุรี	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๒๕๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๙๐๐ ไร่
อาคารอัดน้ำคลองวังยวน	๙	คลองวังยวน	กะเปอร์	กะเปอร์	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๔๐๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๖๐๐ ไร่
อาคารอัดน้ำบ้านห้วยไทรงาม	๙	ห้วยไทรงาม	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๖๐๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๑,๕๐๐ ไร่
อ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่พร้อมระบบส่งน้ำ	๑	เกาะพยาม	เกาะพยาม	เมือง	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๑๕๐ ครั้วเรือน ๒. การเกษตร ๒๕๐ ไร่
ฝายคลองหินเพิง	๑	ทุ่งคา	หาดส้มแป้น	เมือง	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๑๑๐ ครั้วเรือน ๒. ฤดูฝน ๑,๒๐๐ ไร่ ฤดูแล้ง ๑๐๐ ไร่
อาคารอัดน้ำบ้านบางปริกพร้อมระบบส่งน้ำ	๙	บางปริก	ปากจั่น	กระบุรี	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๗๕ ครั้วเรือน ๒. ฤดูฝน ๕๐๐ ไร่ ฤดูแล้ง ๑๒๐ ไร่
อาคารอัดน้ำบ้านเนินทองพร้อมระบบส่งน้ำ	๒	เนินทอง	ในวงใต้	ละอุ่น	ระนอง	๑. อุปโภค บริโภค ๑๔๐ ครั้วเรือน ๒. ฤดูฝน ๑,๒๐๐ ไร่ ฤดูแล้ง ๕๐๐ ไร่

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

โรงเรียนและชุมชนมีระบบน้ำดื่มสะอาด

โรงเรียนและชุมชนมีระบบน้ำดื่มสะอาด จำนวน ๕๕ แห่ง

๑. อำเภอเมืองระนอง จำนวน ๒๐ แห่ง
๒. อำเภอกระบุรี จำนวน ๑๐ แห่ง
๓. อำเภอกะเปอร์ จำนวน ๑๔ แห่ง
๔. อำเภอละอุ่น จำนวน ๔ แห่ง
๕. อำเภอสุขสำราญ จำนวน ๗ แห่ง

๗.๑.๖ ทรัพยากรดิน ลักษณะดินของจังหวัดระนองไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกมากนัก เนื่องจากมีลักษณะเป็นดินตื้น ระบายน้ำดีเกินไปและมีสภาพเป็นดินเปรี้ยวในบางพื้นที่ เช่น อำเภอกะบุรี สภาพทรัพยากรดินที่มีปัญหาได้แก่ พื้นที่ลาดชัน ๑,๒๘๕,๙๑๔ ไร่ ดินเค็ม ๓๒๑,๘๕๕ ไร่ ดินทราย ๘๐,๕๓๔ ไร่ ดินตื้น ๑๐๗,๖๙๓ ไร่ ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินพบว่ามีการใช้ประโยชน์ประเภทเกษตรกรรมสูงสุด

๗.๒ ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

๗.๒.๑ คุณภาพน้ำผิวดิน

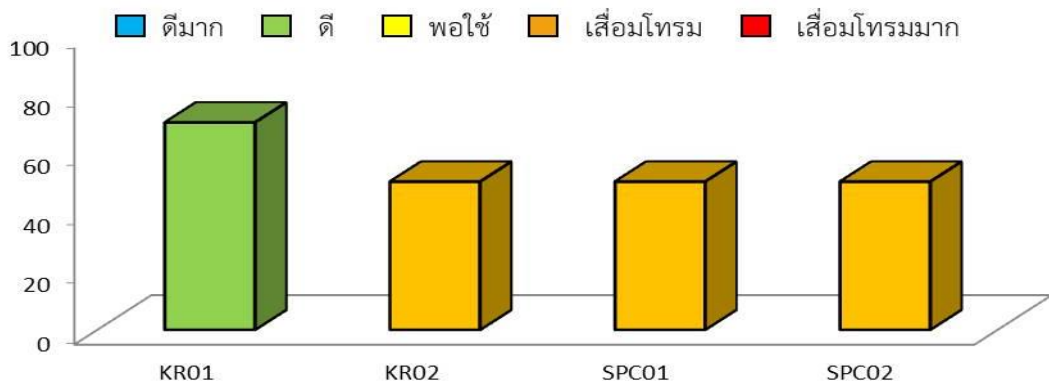
จังหวัดระนอง มีจุดตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดินติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของคลองหาดส้มแป้น คลองบางรีน และแม่น้ำกระบุรี พบว่าคุณภาพน้ำผิวดินคลองหาดส้มแป้นและคลองบางรีนอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม แม่น้ำกระบุรีมีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ แสดงดังตารางที่ ๒๐ และ รูปที่ ๑๐ - ๑๒

ตารางที่ ๒๐ ผลคุณภาพน้ำผิวดินรายปีแยกเป็นพารามิเตอร์

สถานีตรวจวัด	พารามิเตอร์									
	ปี ๒๕๖๐					ปี ๒๕๖๑				
	DO (mg/l)	BOD (mg/l)	TCB (MPN/ ๑๐๐ ml)	FCB (MPN/ ๑๐๐ ml)	NH๓- N (mg/l)	DO (mg/l)	BOD (mg/l)	TCB (MPN/ ๑๐๐ ml)	FCB (MPN/ ๑๐๐ ml)	NH๓- N (mg/l)
แม่น้ำกระบุรี										
๑. ทำเทียบเรือบ้านเขานางหงส์(KR๐๑)	๗	๑.๑	๘,๕๘๕	๕,๕๓๙	๐.๑	๖.๑	๑.๒	๑๑๘.๖	๔๐.๗	๐.๓
๒. คอคอดกระ (KR๐๒)	๗.๑	๑.๑	๑๒,๖๐๐	๒,๑๔๕	๐.๑	๗.๒	๑.๑	๑๖,๙๐๐	๒,๗๕๘.๘	๐.๓
คลองหาดส้มแป้น										
๓. ปากแม่น้ำระนอง บ้านปากน้ำ (SPC๐๑)	๗.๑	๑.๘	๑๗,๐๐๐	๘,๘๕๐	๐.๑	๔.๑	๑.๑	๑๙,๖๐๐	๗,๕๒๕	๑.๐
๔. สะพานหน้าโรงแรมจันทร์สมธารา (SPC๐๒)	๘.๕	๑.๓	๕๔,๕๐๐	๒๙,๗๐๐	๐.๑	๘.๓	๑.๑	๙,๙๗๕	๓,๑๓๗.๕	๐.๓
คลองหาดส้มแป้น										
๑. บริเวณต้นน้ำคลองหาดส้มแป้น (SPC๐๓) **	ไม่มีการเก็บตัวอย่าง					๘	๐.๙	๑,๓๐๐	๑๓๐	๐.๑
คลองบางรีน										
๒. บริเวณปลายน้ำคลองบางรีน (BRC๐๑)**	ไม่มีการเก็บตัวอย่าง					๕.๘	๑.๖	๙,๒๐๐	๑,๔๐๐	๐.๘
๓. บริเวณต้นน้ำคลองบางรีน (BRC๐๒)**	ไม่มีการเก็บตัวอย่าง					๗.๔	๘.๖	๑,๗๐๐	๓๓๐	๐.๑

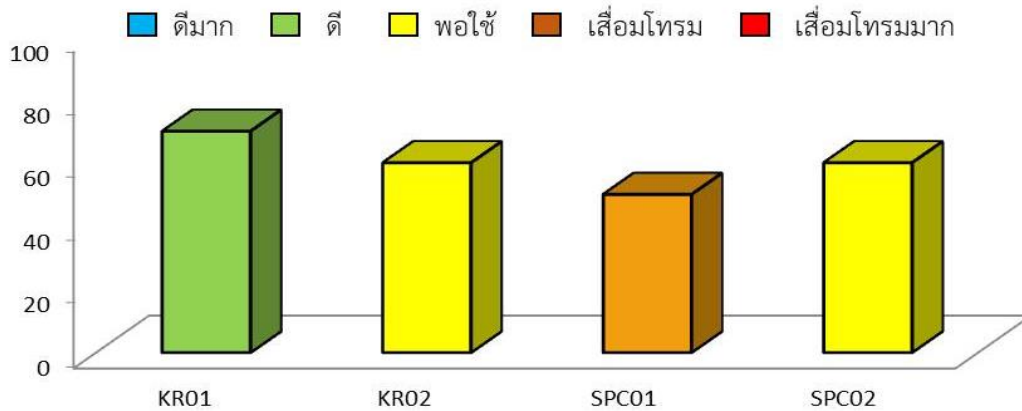
ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

**หมายเหตุ สถานีเก็บตัวอย่างครั้งแรก เดือนธันวาคม ๒๕๖๑

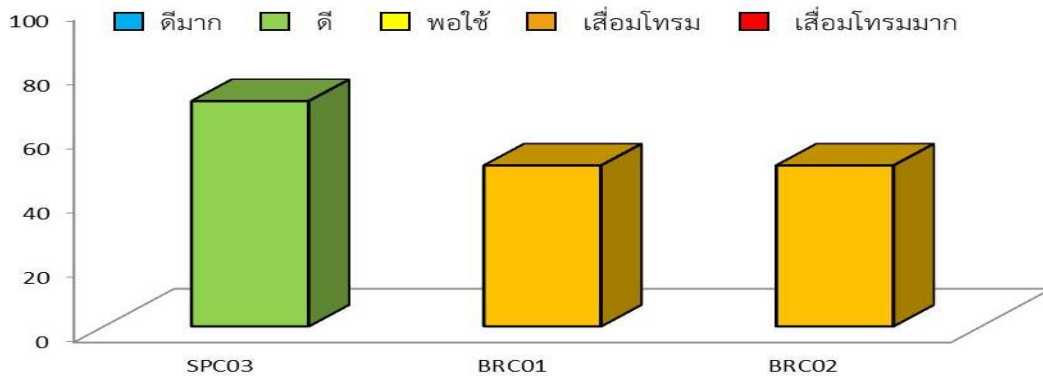
หมายเหตุ ดีมาก ระดับ ๘๐ - ๑๐๐ ดี ระดับ ๗๐ - ๘๐ พอใช้ ระดับ ๖๐ - ๗๐ เสื่อมโทรม ๕๐ - ๖๐ เสื่อมโทรมมาก ระดับต่ำกว่า ๕๐

รูปที่ ๑๐ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

หมายเหตุ ดีมาก ระดับ ๘๐ - ๑๐๐ ดี ระดับ ๗๐ - ๘๐ พอใช้ ระดับ ๖๐ - ๗๐ เสื่อมโทรม ๕๐ - ๖๐ เสื่อมโทรมมาก ระดับต่ำกว่า ๕๐

รูปที่ ๑๑ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

หมายเหตุ ดีมาก ระดับ ๘๐ - ๑๐๐ ดี ระดับ ๗๐ - ๘๐ พอใช้ ระดับ ๖๐ - ๗๐ เสื่อมโทรม ๕๐ - ๖๐ เสื่อมโทรมมาก ระดับต่ำกว่า ๕๐

รูปที่ ๑๒ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดินเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

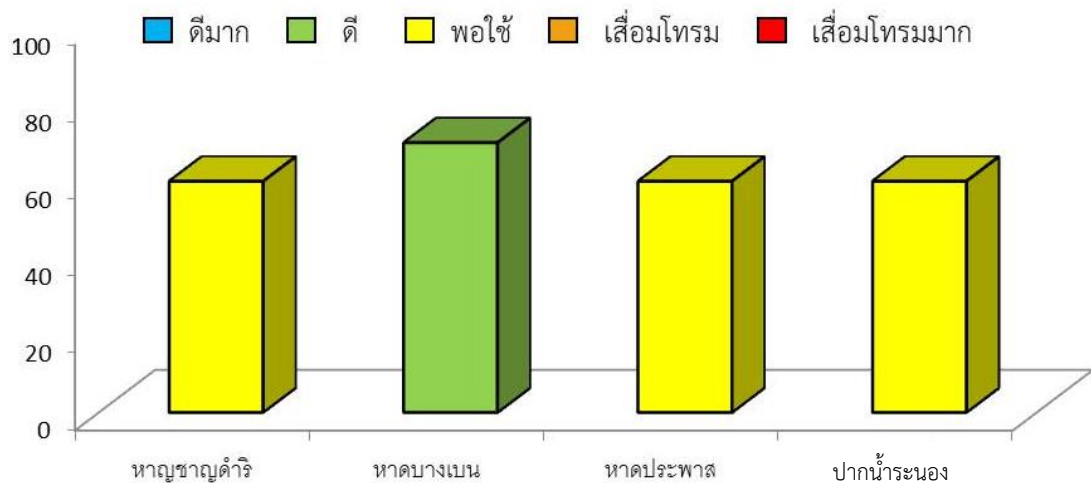
๗.๒.๒ คุณภาพน้ำทะเล

คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งภาคใต้ฝั่งตะวันตกพื้นที่จังหวัดระนองส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี และมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงในช่วงฤดูฝน โดยตรวจพบแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม และแบคทีเรียกลุ่มเอ็นเทอโรโรคอคโคไคท์ ซึ่งพบการปนเปื้อนในปริมาณสูงในบริเวณที่มีกิจกรรมของนักท่องเที่ยวสูง ชุมชนที่มีความหนาแน่นบริเวณใกล้เคียงแหล่งน้ำและพบการปนเปื้อนมากในช่วงฤดูฝน ได้แก่ หาดข่าขูดาริ ปากน้ำระนอง หาดบางเบน และหาดประพาส สาเหตุเนื่องจากการปล่อยน้ำเสีย/น้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดที่อยู่นอกกระบวนการรวบรวมและยังไม่มีท่อดักน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งปัญหาขยะตกค้างในที่สาธารณะ แสดงดังตารางที่ ๒๑ และ รูปที่ ๑๓ - ๑๔

ตารางที่ ๒๑ ผลคุณภาพน้ำทะเลรายปีแยกเป็นพารามิเตอร์

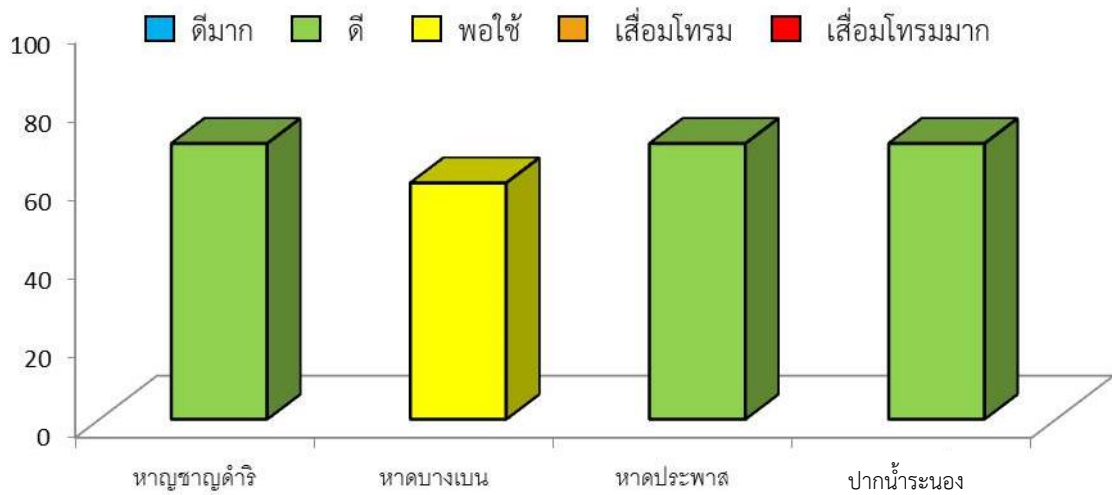
พารามิเตอร์	สถานีตรวจวัด							
	ปี ๒๕๖๐				ปี ๒๕๖๑			
	หาญ ชาญดำริ	หาด บางเบน	หาด ประพาส	ปากน้ำ ระนอง	หาญ ชาญดำริ	หาด บางเบน	หาด ประพาส	ปากน้ำ ระนอง
DO (mg/l)	๔.๖๖	๖.๐๘	๕.๙๒	๓.๒	๖.๒๖	๖.๒๔	๖.๒๒	๖.๑๒
สารแขวนลอย (mg/l)	๓๓.๔	๔๔.๕	๑๕๒.๑๕	๓๕.๖๕	๑๓.๖๕	๒๒.๒	๓๑.๕๕	๒๑.๗๕
ฟอสเฟต-ฟอสฟอรัส (ug-P/l)	๕.๑	๐.๔๕	๐.๑	๐.๔๕	๙.๑	๗.๐๕	๗.๗๓	๕.๙๔
ไนเตรท-ไนโตรเจน (ug-N/l)	๓๔	๒๒.๕	๒๒.๕	๒๘.๕	๑๖.๑๑	๑๕๘.๙๔	๑๐.๒๖	๓๖.๘
TCB (MPN/๑๐๐ ml)	๒๖.๐๕	๑.๙	๑.๙	๘๖๕	๖๗.๕	๓๕.๔	๒๔.๔	๒๒๐
FCB (CFU/๑๐๐ ml)	๒.๕	๑	๖.๕	๓๑	๔๕	๔	๑.๕	๓๘
แบคทีเรียกลุ่มเอ็นเทอโรคอกไค (CFU/๑๐๐ ml)	๓๓	๑๔.๕	๑	๑๑๘	๑๙	๒๒	๑๑	๑
แอมโมเนียรูปที่ไม่มีไอออน (ug-N/l)	๕.๓	๑	๑	๖	๕.๐๗	๓.๖๒	๓.๗๔	๒.๘๘
ผลคุณภาพน้ำทะเล	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	ดี	พอใช้	ดี	ดี

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

หมายเหตุ ดีมาก ระดับ ๘๐ - ๑๐๐ ดี ระดับ ๗๐ - ๘๐ พอใช้ ระดับ ๖๐ - ๗๐ เสื่อมโทรม ๕๐ - ๖๐ เสื่อมโทรมมาก ระดับต่ำกว่า ๕๐

รูปที่ ๑๓ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๐

หมายเหตุ ดีมาก ระดับ ๘๐ - ๑๐๐ ดี ระดับ ๗๐ - ๘๐ พอใช้ ระดับ ๖๐ - ๗๐ เสื่อมโทรม ๕๐ - ๖๐ เสื่อมโทรมมาก ระดับต่ำกว่า ๕๐

รูปที่ ๑๔ แผนภูมิแสดงสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑

๗.๒.๓ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย

จังหวัดระนองมีแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย หรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้ง ตามมาตรา ๖๙ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๒๐๕ แห่ง (ตารางที่ ๒๒) โดยมีสถิติการรายงานของแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายกระทรวง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกการรายละเอียด และรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.๒๕๕๕ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แสดงดังตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๒ จำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียจำแนกตามประเภท

ลำดับ	ประเภท	จำนวน (แห่ง)
๑	การเลี้ยงสุกร	๒๐
๒	ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา	๑
๓	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	๑๐๗
๔	โรงงานอุตสาหกรรม	๓๕
๕	สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	๒๒
๖	อาคารบางประเภทและบางขนาด	๒๐
๗	ที่ดินจัดสรร	-
๘	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย	-
๙	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	-
๑๐	ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน	-
รวม		๒๐๕

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ตารางที่ ๒๓ สถิติการรายงานแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	แหล่งกำเนิดมลพิษ (แห่ง)	จำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการรายงานแบบ ทส.๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (แห่ง)											
			ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๑	โรงงานอุตสาหกรรม	๓๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๖	๑๖	๑๘	๑๗	๑๗	๑๗	๑๘	๑๖	๑๘
๒	อาคารบางประเภทและบางขนาด	๒๐	๖	๗	๕	๗	๗	๗	๘	๘	๗	๘	๘	๗
๓	การเลี้ยงสุกร	๒๐	๓	๒	๔	๒	๔	๗	๖	๔	๑	๒	๒	๑
๔	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	๒๒	๘	๘	๘	๗	๑๒	๑๓	๑๑	๙	๑๐	๙	๑๐	๙
๕	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	๑๐๗	๑	๑	๑	๑๑	๕	๓	๔	๙	๙	๙	๙	๙
๖	ทำเทียบเรือฯ	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑
รวม		๒๐๕	๓๔	๓๕	๓๖	๔๓	๔๔	๔๘	๔๖	๔๗	๔๔	๔๗	๔๖	๔๕
ร้อยละ			๑๖.๕๙	๑๗.๐๗	๑๗.๕๖	๒๐.๙๘	๒๒.๔๖	๒๓.๔๑	๒๒.๔๔	๒๒.๙๓	๒๑.๔๖	๒๒.๙๓	๒๑.๔๔	๒๑.๙๕
เฉลี่ยร้อยละ			๒๐.๙๓											

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๗.๒.๔ ปริมาณน้ำเสีย

จังหวัดระนองมีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นประมาณ ๒๘,๗๐๑ ลูกบาศก์เมตร/วัน (คำนวณจากจำนวนประชากรปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๙๑,๓๔๐ คน และอัตราการผลิตน้ำเสีย ๑๕๐ ลิตร/คน/วัน) ปัจจุบันจังหวัดระนองไม่มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียชุมชนรวม

องค์การสะพานปลาจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย แต่ปัจจุบันยังไม่เปิดใช้งาน (รูปที่ ๑๕) ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษ ได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดระนอง พบว่า ส่วนใหญ่น้ำทิ้งมีค่าเกินค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากท่าเทียบเรือประมงสะพานปลา และกิจการแพปลา

รูปที่ ๑๕ ระบบบำบัดน้ำเสียองค์การสะพานปลา

๗.๒.๕ ขยะมูลฝอย

๑) ปริมาณขยะมูลฝอย

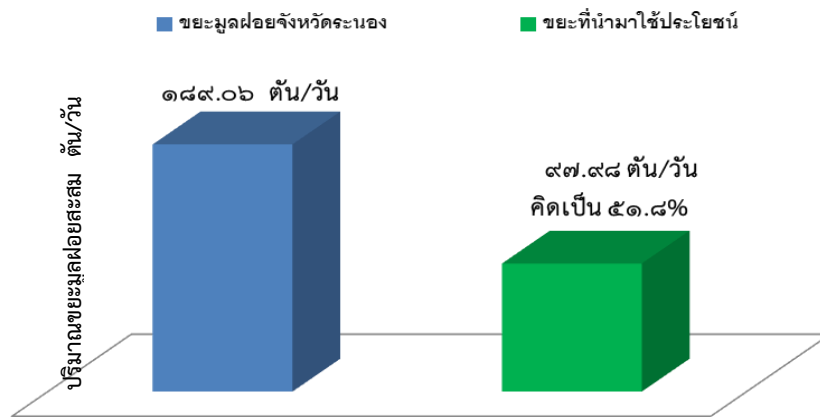
จังหวัดระนอง มีปริมาณขยะมูลฝอย ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๘๙.๐๖ ตัน/วัน มีการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ จำนวน ๙๗.๙๘ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๒ โดยปริมาณขยะมูลฝอย ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกรายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงดังตารางที่ ๒๔ และ รูปที่ ๑๖

ตารางที่ ๒๔ ปริมาณขยะมูลฝอย ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกรายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	อปท.	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)			ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)		
		ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๑	ทม.ระนอง	๓๐.๐๐	๓๐.๐๐	๓๐.๐๐	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐
๒	ทม.บางริ้น	๔๐.๐๐	๔๐.๐๐	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐
๓	ทต.ปากน้ำท่าเรือ	๘.๐๐	๘.๐๐	๘.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐
๔	ทต.ราชกรูด	๒.๘๕	๒.๘๕	๒.๘๕	๐.๐๕	๐.๓๕	๐.๘๕
๕	ทต.ปากน้ำ	๓.๔๐	๓.๔๐	๓.๔๐	๑.๗๐	๑.๗๐	๑.๔๐
๖	ทต.หงาว	๒.๕๐	๒.๕๐	๒.๕๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐
๗	ทต.บางนอน	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐
๘	ทต.น้ำจืด	๖.๐๐	๖.๐๐	๖.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๒.๐๐
๙	ทต.จ.ป.ร.	๑๒.๗๒	๑๒.๗๒	๑๒.๘๔	๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๐.๐๙
๑๐	ทต.กะเปอร์	๕.๐๐	๔.๕๐	๔.๕๐	๐.๕๐	๒.๐๐	๑.๕๐
๑๑	ทต.ละอุ่น	๑.๒๐	๑.๒๐	๑.๒๐	๐.๒๐	๐.๔๐	๐.๔๐
๑๒	ทต.กำพวน	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๐.๕๐	๑.๐๐	๑.๕๐
๑๓	อบต.หงาว	๕.๘๓	๕.๘๓	๕.๙๕	๐.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐
๑๔	อบต.หาดส้มแป้น	๑.๕๐	๑.๕๐	๑.๕๐	๐.๒๐	๐.๕๐	๐.๗๐
๑๕	อบต.ทรายแดง	๓.๖๙	๓.๖๙	๓.๗๐	๐.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐
๑๖	อบต.เกาะพยาม	๐.๙๗	๐.๙๗	๑.๐๓	๐.๐๐	๐.๕๐	๐.๕๓
๑๗	อบต.บางแก้ว	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐
๑๘	อบต.ละอุ่นเหนือ	๓.๔๗	๓.๔๗	๓.๖๒	๐.๐๐	๐.๖๙	๐.๗๒
๑๙	อบต.บางพระเหนือ	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๕	๐.๐๐	๐.๖๔	๐.๖๕
๒๐	อบต.กะเปอร์	๒.๖๐	๒.๖๐	๒.๖๐	๐.๐๐	๐.๖๐	๐.๖๐
๒๑	อบต.บางหิน	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๐.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐
๒๒	อบต.ม่วงกลวง	๓.๗๘	๓.๗๘	๓.๘๓	๐.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐
๒๓	อบต.บ้านนา	๔.๘๔	๔.๘๔	๔.๘๘	๐.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐
๒๔	อบต.ปากจั่น	๑.๘๐	๑.๘๐	๑.๘๐	๐.๒๐	๐.๓๐	๐.๔๐
๒๕	อบต.น้ำจืด	๓.๗๖	๓.๗๖	๓.๗๙	๐.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐
๒๖	อบต.น้ำจืดน้อย	๒.๘๗	๒.๘๗	๒.๘๖	๐.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐
๒๗	อบต.มะมุ	๐.๑๒	๐.๑๒	๐.๑๒	๐.๐๒	๐.๐๒	๐.๐๔
๒๘	อบต.ลำเลียง	๘.๒๕	๘.๒๕	๘.๓๖	๐.๐๐	๗.๕๐	๗.๖๐
๒๙	อบต.บางใหญ่	๒.๙๓	๒.๙๓	๒.๙๘	๐.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐

ลำดับที่	อปท.	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)			ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)		
		ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๓๐	อบต.นาคา	๑.๕๐	๑.๕๐	๓.๕๐	๐.๓๐	๐.๕๐	๑.๐๐
รวม (ตัน/วัน)		๑๘๖.๗๘	๑๘๖.๒๘	๑๘๙.๐๖	๔๗.๖๗	๙๕.๗๐	๙๗.๙๘
รวม (ตัน/ปี)		๖๘,๑๗๔.๗๐	๖๗,๙๙๒.๒๐	๖๙,๐๐๖.๙๐	๑๗,๓๙๙.๕๕	๓๔,๙๓๑.๙๖	๓๕,๗๖๒.๗๐

ที่มา : รายงานการสำรวจและประเมินการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.๒๕๖๑

รูปที่ ๑๖ แผนภูมิแสดงปริมาณขยะจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ได้ประเมินปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เป็นการคำนวณจากฐานประชากร จำแนกเป็นราย อปท. โดย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดระนอง จำนวน ๕๔๕.๐๘ ตัน (คำนวณภายใต้ฐานประชากร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี ๒๕๖๑ (ตารางที่ ๒๕) ซึ่งอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนเฉลี่ย ดังนี้

(๑) ระดับเทศบาลนคร	๓.๘๘๕	กิโลกรัม/คน/ปี
(๒) ระดับเทศบาลเมือง	๓.๓๗๔	กิโลกรัม/คน/ปี
(๓) เทศบาลตำบล	๓.๒๑๗	กิโลกรัม/คน/ปี
(๔) องค์การบริหารส่วนตำบล	๒.๓๐๖	กิโลกรัม/คน/ปี

ตารางที่ ๒๕ ปริมาณของเสียอันตรายจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๑

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ปริมาณขยะอันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)
๑	ทม.ระนอง	๖๓.๑๖
๒	ทม.บางริ้น	๗๗.๔๑
๓	ทต.ปากน้ำท่าเรือ	๒๔.๘๘
๔	ทต.ราชกรูด	๓๑.๔๑
๕	ทต.ปากน้ำ	๘.๔๖
๖	ทต.หวาง	๘.๑๖
๗	ทต.บางนอน	๔๓.๗๘
๘	ทต.น้ำจืด	๑๒.๐๕
๙	ทต.จ.ป.ร.	๔๐.๗๐

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ปริมาณขยะอันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)
๑๐	ทต.กะเปอร์	๕.๓๓
๑๑	ทต.ละอุ่น	๘.๖๔
๑๒	ทต.กำแพง	๒๑.๘๘
๑๓	อบต.หวาง	๑๕.๑๙
๑๔	อบต.หาดส้มแป้น	๗.๔๐
๑๕	อบต.ทรายแดง	๙.๓๙
๑๖	อบต.เกาะพยาม	๒.๗๔
๑๗	อบต.บางแก้ว	๑๐.๖๒
๑๘	อบต.ละอุ่นเหนือ	๙.๒๕
๑๙	อบต.บางพระเหนือ	๘.๓๑
๒๐	อบต.กะเปอร์	๑๔.๐๑
๒๑	อบต.บางหิน	๑๐.๑๕
๒๒	อบต.ม่วงกลวง	๙.๘๔
๒๓	อบต.บ้านนา	๑๒.๓๓
๒๔	อบต.ปากจั่น	๑๖.๒๓
๒๕	อบต.น้ำจืด	๙.๖๐
๒๖	อบต.น้ำจืดน้อย	๗.๑๗
๒๗	อบต.มะมุ	๑๑.๒๘
๒๘	อบต.ลำเลียง	๒๑.๔๒
๒๙	อบต.บางใหญ่	๗.๔๕
๓๐	อบต.นาคา	๑๖.๘๑
รวม		๕๕๕.๐๘
รวมในเขตเทศบาล		๓๔๕.๘๗
รวมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล		๑๙๙.๒๑

ที่มา : คำนวณจากฐานประชากร ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำแนกเป็นราย อบท. และอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนเฉลี่ย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง เป็นเจ้าภาพหลักในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจัดให้มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของตนเอง แล้วจึงรวบรวมไว้ ณ ศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน หมู่ ๕ ตำบลบางหิน อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง ซึ่งเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชน จัดกิจกรรมเนื่องในวันสิ่งแวดล้อมไทย และดำเนินการจ้างบริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด (มหาชน) ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายอย่างถูกหลักวิชาการ จำนวน ๑,๘๗๐ กิโลกรัม

๒) การเก็บขนและขนส่งขยะมูลฝอย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอย มีจำนวน ๑๗ แห่ง จากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๗ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระนอง โดยมีรถเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยเป็นของตนเอง และให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยในพื้นที่ความรับผิดชอบ ส่วนการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่ให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๑๓ แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งได้ให้บริการชุดหลุม เพื่อให้ประชาชนฝังกลบขยะมูลฝอยประจำแต่ละบ้าน แสดงดังตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดการขยะของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
มีบริการจัดการขยะมูล ฝอย	ทม.ระนอง ทม.บางริ้น	ทต.น้ำจืด ทต.ละอุ่น ทต.หวาง ทต.ปากน้ำท่าเรือ ทต.ปากน้ำ ทต.กะเปอร์ ทต.ราชกรูด ทต.บางนอน ทต.กำพวน	อบต.มะมู อบต.ปากจั่น อบต.บางแก้ว อบต.กะเปอร์ อบต.หาดส้มแป้น อบต.นาคา
รวม ๑๗ แห่ง	๒ แห่ง	๙ แห่ง	๖ แห่ง
ไม่มีบริการจัดการขยะมูล ฝอย	-	ทต.จ.ป.ร.	อบต.น้ำจืด อบต.ลำเลียง อบต.น้ำจืดน้อย อบต.บางใหญ่ อบต.ละอุ่นเหนือ อบต.บางพระเหนือ อบต.หวาง อบต.ทรายแดง อบต.เกาะพยาม อบต.บ้านนา อบต.ม่วงกลวง อบต.บางหิน
รวม ๑๓ แห่ง	-	๑ แห่ง	๑๒ แห่ง

ที่มา : รายงานการสำรวจและประเมินการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.๒๕๖๑

๓) การกำจัดขยะมูลฝอยในปัจจุบัน

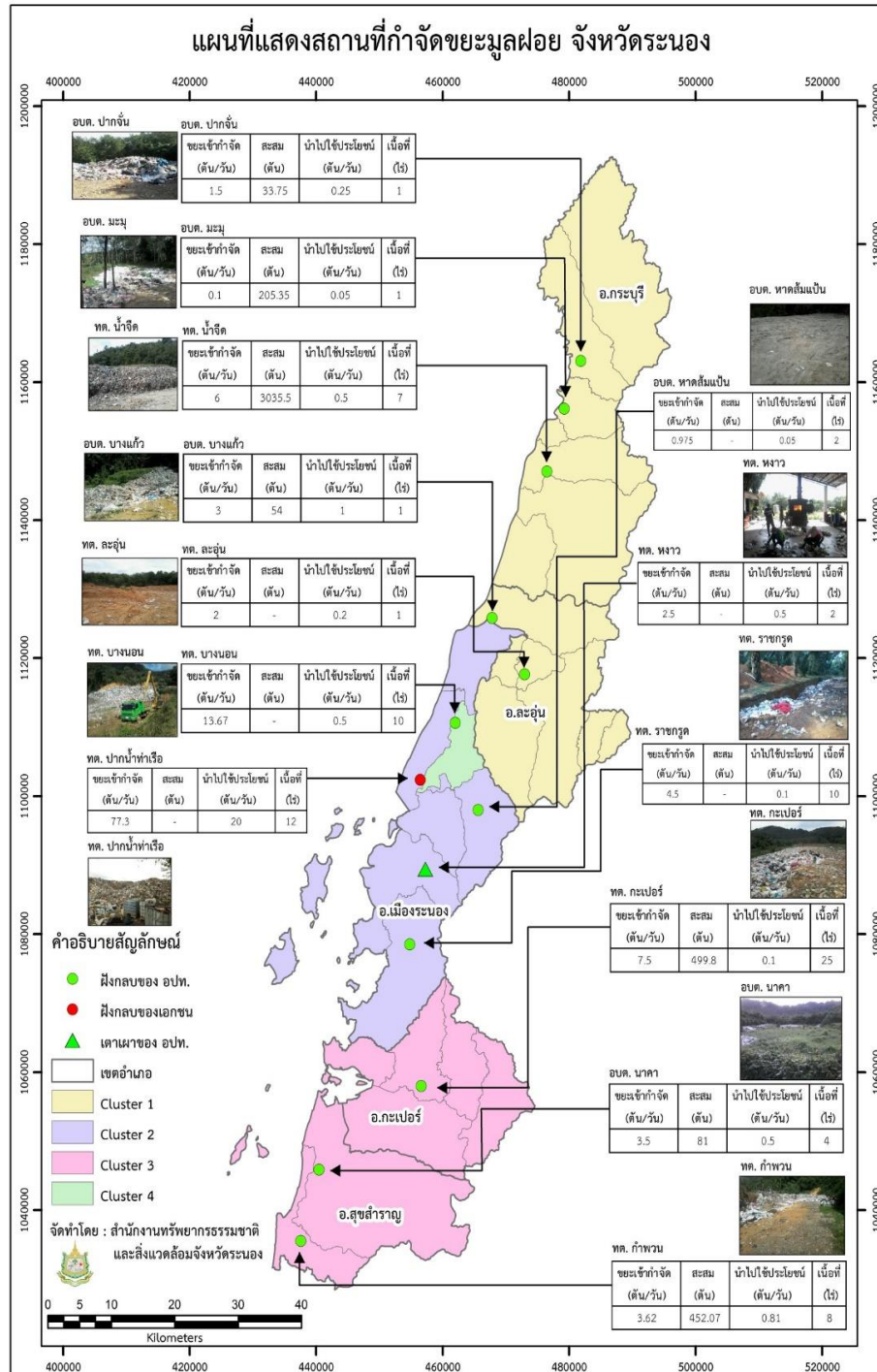
สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดระนอง มีจำนวน ๑๓ แห่ง ซึ่งเป็นการกำจัดไม่ถูกต้อง กล่าวคือ การเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) จำนวน ๑๒ แห่ง และการเผาด้วยเตาเผาที่ไม่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศ จำนวน ๑ แห่ง แสดงดังตารางที่ ๒๗ และรูปที่ ๑๗

ตารางที่ ๒๗ สถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย

ลำดับ	หน่วยงาน	ปริมาณขยะ (ตัน/วัน)	สถานที่กำจัดขยะ	เนื้อที่ (ไร่)	วิธีการกำจัดขยะ
	อำเภอกระบุรี				
๑	เทศบาลตำบลน้ำจืด	๕	บ้านบกราย ม.๘ ต.น้ำจืด	๗	เทกอง
๒	อบต.ปากจั่น	๐.๒๕	บ้านปากจั่น ม.๔ ต.ปากจั่น	๑	เทกองในหลุม
๓	อบต.มะมู	๐.๓๖๕	พื้นที่ ม.๖ ต.มะมู	๑	เทกองในหลุม

ลำดับ	หน่วยงาน	ปริมาณขยะ (ตัน/วัน)	สถานที่กำจัดขยะ	เนื้อที่ (ไร่)	วิธีการกำจัดขยะ
	อำเภอละอุ่น				
๔	เทศบาลตำบลละอุ่น	๒	บ้านละอุ่นใต้ ม.๕ ต.ละอุ่นใต้	๑	เทกองในหลุม
๕	อบต.บางแก้ว	๒.๙	พื้นที่ ม.๔ ต.บางแก้ว	๑	เทกอง
	อำเภอเมือง				
๖	หจก.เอเชียคอนสตรัคชั่น (พื้นที่ ทต.ปากน้ำท่าเรือ)	๗๒.๓	พื้นที่ ม.๕ ต.ปากน้ำ	๑๔	เทกองในหลุม และฝังกลบเป็น ครั้งคราว
๗	เทศบาลตำบล บางนอน	๑๓.๖๒๒	บ้านห้วยค้ำควม ม.๑ ต.บางนอน	๑๐	เทกอง
๘	เทศบาลตำบลหวาง	๒.๕	ซอยสุสาน ม.๑ ต.หวาง	๒	เตาเผา และเทกอง ในหลุม
๙	เทศบาลตำบลราชกรูด	๔.๕	ม.๓ ต.ราชกรูด	๒	เทกองในหลุม
๑๐	อบต.หาดส้มแป้น	๑.๐๑๓	บ้านทุ่งคา ม.๑ ต.หาดส้มแป้น	๒	เทกอง
	อำเภอกะเปอร์				
๑๑	เทศบาลตำบลกะเปอร์	๘	บ้านบางลำพู ม.๓ ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์	๒๕	เทกอง และฝัง กลบเป็นครั้งคราว
	อำเภอสุขสำราญ				
๑๒	เทศบาลตำบลกำพวน	๑.๒	พื้นที่ ม.๓ ต.กำพวน	๘-๒- ๖๕	เทกอง
๑๓	อบต.นาคา	๓	พื้นที่ ม.๒ ต.นาคา	๔	เทกอง

ที่มา : รายงานการสำรวจและประเมินการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.๒๕๖๑

รูปที่ ๑๗ แผนที่แสดงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยจังหวัดระนอง

๔) การจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม

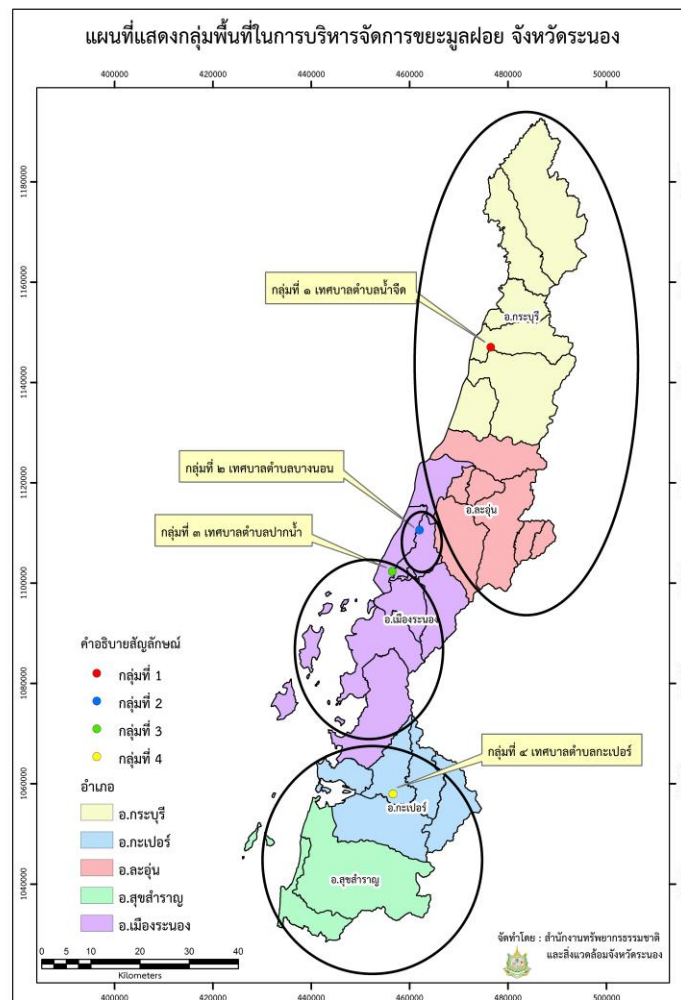
จังหวัดระนองได้จัดกลุ่มพื้นที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) ออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ เทศบาลตำบลน้ำจืด กลุ่มที่ ๒ เทศบาลตำบลบางนอน กลุ่มที่ ๓ เทศบาลตำบลปากน้ำ และกลุ่มที่ ๔ เทศบาลตำบลกะเปอร์ แสดงดังรูปที่ ๑๖

กลุ่มที่ ๑ เทศบาลตำบลน้ำจืด เป็นศูนย์หลักในการจัดการขยะมูลฝอยโซนอำเภอกระบุรีและอำเภอละอุ่น มีพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอย ๗ ไร่ และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมทิ้งขยะมูลฝอยจำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลน้ำจืด เทศบาลตำบลละอุ่น องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ องค์การบริหารส่วนตำบลมะมู และองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว

กลุ่มที่ ๒ เทศบาลตำบลบางนอน มีพื้นที่กําจัดขยะมูลฝอย ๑๐ ไร่ ไม่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมทิ้งขยะมูลฝอย

กลุ่มที่ ๓ เทศบาลตำบลปากน้ำ เป็นศูนย์หลักในการจัดการขยะมูลฝอยโซนอำเภอเมือง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมทิ้งขยะมูลฝอย จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลเมืองบางริ้น เทศบาลตำบลปากน้ำ เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เทศบาลตำบลหงาว เทศบาลตำบลราชกรุุด และองค์การบริหารส่วนตำบลหาดส้มแป้น

กลุ่มที่ ๔ เทศบาลตำบลกะเปอร์ เป็นศูนย์หลักในการจัดการขยะมูลฝอยโซนอำเภอกะเปอร์ และอำเภอสหัสขันธ์ โดยมีพื้นที่ระบบกําจัดขยะมูลฝอย ๒๕ ไร่ และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมทิ้งขยะมูลฝอย จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลกะเปอร์ เทศบาลตำบลกำพวน และองค์การบริหารส่วนตำบลนาคา

รูปที่ ๑๔ การจัดกลุ่มพื้นที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) จังหวัดระนอง

จังหวัดระนองประสบปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีสถานที่กําจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล การจัดหาสถานที่ในการกําจัดขยะมักได้รับการต่อต้านจากประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ได้ดำเนินการเรื่องการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดในการก่อสร้างระบบกําจัดขยะมูลฝอย

๕) การจัดการขยะมูลฝอยในทะเล

จังหวัดระนองมีการเก็บขยะมูลฝอยบริเวณชายหาดและใต้ทะเล ภายใต้งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โครงการรักษันอันดามัน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ มีการเก็บขยะซึ่งจำแนกได้ดังนี้ เศษไม้ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ รองลงมา ได้แก่ ขวด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ พลาสติก คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๙ เศษอวน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ โฟม คิดเป็นร้อยละ ๘.๒ เหล็กสมอ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑ แสดงดังตารางที่ ๒๘

ตารางที่ ๒๘ ปริมาณขยะมูลฝอยในทะเลจังหวัดระนอง

สถานที่	ปี ๒๕๕๙					ปี ๒๕๖๐ **	ปี ๒๕๖๑						ปี ๒๕๖๒					
	พลาสติก	ขวด	โฟม	เศษไม้	เศษอวน		พลาสติก	ขวด	โฟม	เศษไม้	เศษอวน	เหล็ก (สมอ)	พลาสติก	ขวด	โฟม	เศษไม้	เศษอวน	เหล็ก (สมอ)
บริเวณชายหาด																		
หาดขาคูดำริ	๕๐	๓๐	๑๐	๘๐	-	-	๓๕	๒๕	๑๐	๑๑๐	๕	-	๒๖	๒๐	๑๗	๑๒๕	๘	-
หาดประพาส	๒๐	๖๐	๓๐	๓	๒๐	-	๒๐	๑๓	๗	๕๐	๕	-	๑๔	๓๒	๘	๒๔	๘	-
หาดทะเลนอก	๓๐	๒๐	๑๕	๕๐	๕	-	๔๕	๔๐	๑๕	๙๐	๗	-	๑๘	๑๐	๘	๕๖	๖	-
หาดอ่าวแม่หม้าย	๓๐	๒๐	๓	๕	-	-	๒๒	๑๘	๒	๑๕	๑	-	๑๘	๑๒	๓	๑๗	๓	-
หาดอ่าวมุก	๒๕	๑๐	๑๐	๑๕	๓	-	๒๐	๑๓	๘	๒๓	๕	-						-
หาดบางเบน	๕๐	๒๐	๕	๑๕	๕	-	๓๐	๓๕	๑๐	๘๐	๒	-	๑๖	๒๓	๘	๗๕	๓	-
หาดอ่าวเคย	๕๐	๓๐	๔	๑๐	๕	-	๓๓	๔๐	๒๐	๙๕	๕	-	๑๕	๒๐	๑๒	๖๐	๓	-
หาดอ่าวใหญ่เกาะช้าง	๓๐	๕	๒	๕	๕	-	๒๐	๑๕	๓	๘	๒	-	๑๘	๑๐	๒	๕	๔	-
หาดทรายดำ	๔๐	๒๐	๕	๓๐	๓	-	๔๕	๒๒	๓	๔๐	๕	-	๔๐	๓๕	๑๔	๕๓	๑๘	-
อ่าวใหญ่เกาะพยาม	๓๐	๘๐	๑๐	๑๐	๕	-	๒๐	๖๕	๘	๑๓	๗	-	๒๒	๓๖	๑๐	๓๕	๑๓	-
เกาะคนที	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕	๔๕	๒๐	๖๐	๑๓	-
บริเวณใต้ทะเล																		
เกาะช้าง	๑๐๐	๙๐	๕๐	๕๐	๓๐	-	๘	๑๒	๕	-	๔๐	๒๗	๖	๑๕	๖	-	๔๘	๒๓
เกาะกำ							๕	๑๗	๓	-	๕๓	๓๒	๘	๒๐	๓	-	๖๓	๓๓
รวมทั้งสิ้น	๔๕๕	๓๘๕	๑๔๔	๒๗๓	๘๑	-	๓๐๓	๓๑๕	๙๔	๕๒๔	๑๓๗	๕๙	๒๑๖	๒๗๘	๑๑๑	๕๑๐	๑๙๐	๕๖

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

**หมายเหตุ ปี ๒๕๖๐ ไม่มีการเก็บขยะมูลฝอยในทะเล

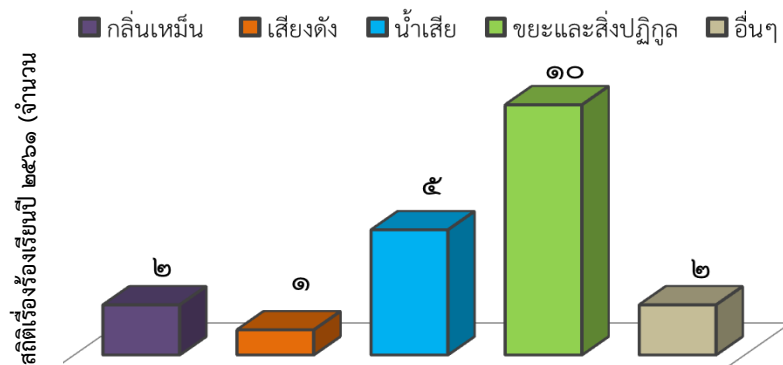
๗.๒.๖ สถิติร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ได้รับเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมจำนวน ๒๐ เรื่อง ประกอบด้วย กลิ่นเหม็น ๒ เรื่อง เสียงดัง/รบกวน ๑ เรื่อง น้ำเสีย ๒ เรื่อง ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ๑๐ เรื่อง และอื่นๆ ๒ เรื่อง (ตารางที่ ๒๙ และ รูปที่ ๑๙)

ตารางที่ ๒๙ สถิติเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหามลพิษ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ	สาเหตุ	สถานที่
กลิ่นเหม็น	๒	๑๐	กิจการแกะล้างกุ้ง	ม.๓ ต.ปากน้ำ อ.เมือง
			ฟาร์มสุกร	ม.๕ ต.บางแก้ว
เสียงดัง/รบกวน	๑	๕		ต.เขานิเวศน์ อ.เมือง
ฝุ่นละออง/ เขม่าควัน	-	-		
น้ำเสีย	๕	๒๕	น้ำเสียจากโรงงาน	ม.๒ ต.บางนอน อ.เมือง
			น้ำเสียชุมชน	ข้างศูนย์ อปพร. ทต.บางนอน
			ร้านรับซื้อขี้ยาง	ม.๕ ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี
			น้ำสีดำจาก โรงตากหมึก	คลองหัวสุย (คลองด่าน) ใกล้สถานีพัฒนา ทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๑๐
			น้ำเน่าเสียจาก ฟาร์มสุกร	คลองสะพานยูง ต.เขานิเวศน์ และ ต.บางนอน อ.เมือง
ขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูล	๑๐	๕๐	สถานที่กำจัดขยะ	ม.๕ ต.ปากน้ำ อ.เมือง
ของเสียอันตราย	-	-	-	-
ความสั่นสะเทือน	-	-	-	-
อื่นๆ	๒	๑๐	แมลงวันจากฟาร์มไก่	ม.๒ ต.บางนอน อ.เมือง
รวม	๒๐	๑๐๐		

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

รูปที่ ๑๙ แผนภูมิแสดงสถิติเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมปี ๒๕๖๑

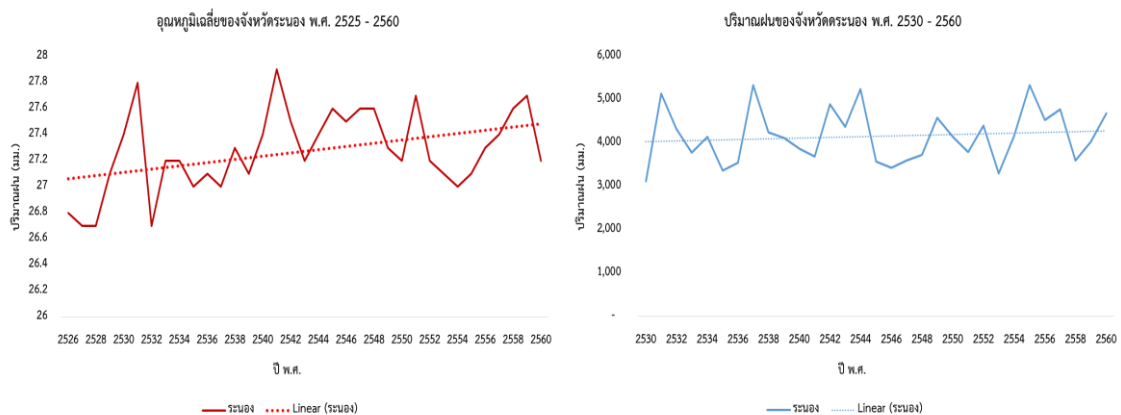
๗.๒.๗ คุณภาพอากาศและสถานการณ์หมอกควัน จังหวัดระนองไม่มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ โดยปัจจุบันยังไม่พบปัญหาคุณภาพอากาศ แต่มีปัญหาด้านกลิ่นรบกวน ได้แก่ กลิ่นจากโรงงานปลาป่น น้ำเสีย โรงงาน น้ำเสียชุมชน ขยะมูลฝอย ร้านรับซื้อยางก้อนถ้วย ฟาร์มสุกร ฟาร์มไก่

๗.๒.๘ คุณภาพเสียง จังหวัดระนองไม่พบปัญหาคุณภาพเสียง แต่เคยมีเรื่องร้องเรียนเสียงดังจากสถานบริการ ร้านอาหาร

๗.๒.๙ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) และ กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย (มท.) ร่วมกับ กระทรวงสิ่งแวดล้อม คุ่มครองธรรมชาติ การก่อสร้างและความปลอดภัยทางปริมาณ ประเทศเยอรมนี (BMUB) ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนการจัดทำแผนการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในมิติการจัดการความเสี่ยง พื้นที่นำร่องกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนการปรับตัวโดยการบูรณาการความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าสู่กระบวนการจัดทำนโยบายและแผนในรายสาขา โดยให้ความสำคัญกับการวางยุทธศาสตร์/แผนพัฒนาเมืองและผังกายภาพในระยะยาว มุ่งเน้นการดำเนินงานในสาขาการตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์ การเกษตร การท่องเที่ยว และทรัพยากรชายฝั่ง ฯลฯ

การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล และการศึกษาวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของจังหวัดระนอง ภายใต้โครงการสนับสนุนการจัดทำแผนการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในมิติการจัดการความเสี่ยง แสดงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิและปริมาณฝน ดังรูปที่ ๑๘

รูปที่ ๑๘ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิและปริมาณฝน

๗.๒.๑๐ สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

๑) สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน ชุมชนระดับเทศบาลเมือง และเทศบาลตำบลในจังหวัดระนอง ทุกแห่งมีพื้นที่สีเขียวในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ สวนสาธารณะชุมชน (Community Park) สวนพฤกษศาสตร์ สวนสุขภาพ อ่างเก็บน้ำ (ตารางที่ ๓๐)

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลพื้นที่สีเขียวเชิงปริมาณระดับเทศบาล

อำเภอ	เทศบาล	ขนาดพื้นที่สีเขียว (ตารางเมตร)	จำนวน (แห่ง)
กระบี่	ทต.น้ำจืด	๔๐,๗๖๒.๑๔	๗
	ทต. จ.ป.ร.	๒๐๑,๘๔๖.๗๔	๑๔
กะเปอร์	ทต.กะเปอร์	๑๔๔,๙๙๒.๐๙	๑๖
เมืองระนอง	ทต.ปากน้ำท่าเรือ	๒๑๐,๒๑๖.๗๐	๑๐
	ทต.ราชกรูด	๒,๒๘๔,๖๓๙.๙๐	๒๐
	ทต.ปากน้ำ	๕๖,๗๒๔.๐๕	๔

อำเภอ	เทศบาล	ขนาดพื้นที่สีเขียว (ตารางเมตร)	จำนวน (แห่ง)
	ทต.หางาว	๔๒,๒๖๙.๔๗	๓
	เทศบาลตำบลบางนอน	๑๙๒,๕๕๒.๖๐	๗
	เทศบาลเมืองระนอง	๕๖๒,๐๐๒.๗๓	๒๘
	เทศบาลเมืองบางริ้น	๑๐๖,๘๙๔.๖๗๒.๖๔	๔๗
ละอุ่น	เทศบาลตำบลละอุ่น	๘๘,๙๗๐.๕๐	๑๐

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ กำหนดเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง เนื้อที่รวม ๑.๖๗ ตารางกิโลเมตร โดยมีประกาศคณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เรื่อง ประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ครอบคลุมย่านสำคัญ ๒ ย่าน ได้แก่ ย่านศูนย์กลางพาณิชยกรรมเก่าริมถนนเรื่องราษฎร์และถนนท่าเมือง และย่านศูนย์กลางราชการ บริเวณเนินประวัติศาสตร์เขานิเวศน์ ศาลากลางหลังเก่า พระราชวังรัตนรังสรรค์จำลอง และอาคารราชการอื่น ๆ โดยมีอาณาเขต ทิศเหนือ จด บริเวณทางแยกตัดถนนชลระอุกับถนนเรื่องราษฎร์ บริเวณพิกัด X = ๔๖๐๑๑๑ และ Y = ๑๑๐๒๖๔๕ ทิศตะวันออก จด บริเวณทางแยกตัดถนนชลระอุกับถนนเรื่องราษฎร์ บริเวณพิกัด X = ๔๖๐๑๑๑ และ Y = ๑๑๐๒๖๔๕ และต่อเนื่องไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวกิ่งกลางถนนชลระอุ กระทั่งจดทางแยกตัดถนนเพิ่มผล บริเวณพิกัด X = ๔๖๐๙๘๘ และ Y = ๑๑๐๑๖๙๔ ทิศใต้ จด ทางแยกตัดถนนเพิ่มผลกับถนนชลระอุ บริเวณพิกัด X = ๔๖๐๙๘๘ และ Y = ๑๑๐๑๖๙๔ ต่อเนื่องไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวกิ่งกลางถนนเพิ่มผลและถนนท่าเมือง กระทั่งจดทางแยกตัดถนนภักดี บริเวณพิกัด X = ๔๕๙๓๑๗ และ Y = ๑๑๐๐๘๗๐ ทิศตะวันตก จด ทางแยกตัดถนนภักดีกับถนนท่าเมือง บริเวณพิกัด X = ๔๕๙๓๑๗ และ Y = ๑๑๐๐๘๗๐ และต่อเนื่องขึ้นไปทางทิศเหนือตามแนวกิ่งกลางถนนภักดี จนกระทั่งถึงทางแยกตัดถนนทิวสินคำ และต่อเนื่องไปทางทิศตะวันออกตามแนวกิ่งกลางถนนทิวสินคำ กระทั่งจดทางแยกตัดถนนถนนเรื่องราษฎร์ บริเวณพิกัด X = ๔๕๙๘๑๘ และ Y = ๑๑๐๒๐๑๔ และต่อเนื่องขึ้นไปทางทิศเหนือตามแนวกิ่งกลางถนนเรื่องราษฎร์ กระทั่งจดทางแยกตัดถนนชลระอุ บริเวณพิกัด X = ๔๖๐๑๑๑ และ Y = ๑๑๐๒๖๔๕ และอยู่ระหว่างจ้างเหมาดำเนินการจัดทำแผนแม่บทและผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาบริเวณเมืองเก่าระนอง

จังหวัดระนองมีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ จำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยงค์ น้ำตกหางาว น้ำตกบุญญบาล น้ำแร่อนธรรมชาติ

แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่นจังหวัดระนอง ได้แก่ เขตอำเภอเมืองระนอง ๕๒ แห่ง เขตอำเภอกะบุรี ๑ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๕๓ แห่ง แสดงดังตารางที่ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่นจังหวัดระนอง

ที่	แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์	ประเภทแหล่งศิลปกรรมฯ
อำเภอเมืองระนอง		
๑	อนุสาวรีย์พระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี	อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน สถาน หลักเมือง
๒	สุสานเจ้าเมืองระนอง	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๓	เนินประวัติศาสตร์เขานิเวศน์	อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน สถาน หลักเมือง

ที่	แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์	ประเภทแหล่งศิลปกรรมฯ
๔	กำแพงจวนเจ้าเมืองระนอง	อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน สถาน หลักเมือง
๕	วัดสุวรรณคีรีวิหาร	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๖	ศาลเจ้าต่ายเตี๋ย	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๗	ศาลเจ้าเค่งจิวฮ่วยก่วน	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๘	ศาลเจ้าฮกเต็กสือ	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๙	ศาลเจ้าพงไฉ้จับบืดเซียวเกาะ	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๐	อาคารเก่าแก่	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๑๑	หอพระเก้าเกจิ	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๒	ศาลหลักเมืองระนอง	อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน สถาน หลักเมือง
๑๓	พระบรมรูปรัชกาลที่ ๖	อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน สถาน หลักเมือง
๑๔	วัดโปธาราม	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๕	วัดวาปีบรรพต	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๖	วัดอุปันนธาราม	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๗	วัดหาดส้มแป้น	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๘	วัดนกงาง	วัด วัดร้าง ศาสนสถาน
๑๙	บ้านขุนจรเขานิเวศน์	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๐	บ้านพักอาศัยริมถนนดับคดี	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๑	กลุ่มอาคารตึกแถวเก่าย่านถนนเรืองราษฎร์	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๒	กลุ่มอาคารตึกแถวเก่าย่านถนนท่าเมือง	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๓	บ้านนางมิตรใจ ธาราสุข	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๔	บ้านนางผอญูปบ ลิมตั่ง	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๕	บ้านนายวิ้วเบ่ง รัตนนราทร	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๖	บ้านนายอ้วเจียง ลิมตั่ง	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๗	บ้านนางหยิน ต้นเสถียร	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๘	บ้านนายประพาส อุปรักขิตตานนท์	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๒๙	บ้านนางตุ๊กตา แซ่หลอ	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๐	บ้านนางเหลียนเจ้า อนันตโชค	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๑	บ้านนายธนกิจ ศิลปสุขพาณิชย์	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๒	บ้านนางจিন্নันท์ พรศักดิ์สกุล	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๓	บ้านนางพวงเพชร นิลบุตร	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๔	บ้านนางกิตติลักษณ์ บุญราศี	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๕	บ้านนายวิชา เรียรตึ้งเรือง	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๖	บ้านนายเสียงไทย	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๗	บ้านนายส่วนหนึ่ง นาคปนนท์	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๘	บ้านนางอำนวย รุอสุวรรณ	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๓๙	บ้านนายเกเซียง รุอสุวรรณ	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๐	บ้านนายขรรชัย รุอสุวรรณ	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๑	บ้านนายวิสุทธิ์ เสวตดุล	พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม พระราชวัง

ที่	แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์	ประเภทแหล่งศิลปกรรมฯ
๔๒	บ้านนายอนนท์ อิน์ธนะ	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๓	บ้านนายประเทือง อิน์ธนะ	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๔	บ้านนายวันชัย สุสุวรรณ	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๕	บ้านนายวิเชียร ณ ระนอง	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๖	บ้านนายเชียร พรพงษ์	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๗	บ้านพระบูรพาทิศอาทร	พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม พระราชวัง
๔๘	ศิลาจารึกสลักพระบรมภิกษุโยโย จ.ป.ร.	แหล่งโบราณคดีทั้งที่ขุดค้นแล้ว และยังไม่ได้ขุดค้น โบราณวัตถุ
๔๙	เกาะคนที	ย่านชุมชนเก่า
๕๐	เกาะพยาม	ย่านชุมชนเก่า
๕๑	เกาะเหลา	ย่านชุมชนเก่า
๕๒	ย่านตลาดเก่า ตัวเมืองระนอง	ย่านชุมชนเก่า
อำเภอกระบุรี		
๕๓	หมู่บ้านชาลาเปาทับลี	ย่านชุมชนเก่า

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ ปี พ.ศ ๒๕๖๒

๗.๓ สถานการณ์ภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดระนอง

๗.๓.๑ สถานการณ์อุทกภัย

จากสภาพพื้นที่ของจังหวัดระนอง ที่เป็นภูเขาสูงและที่ราบลุ่มเชิงเขา ประกอบกับได้รับลมมรสุมทั้งสองด้าน ทำให้มีปริมาณฝนตกบ่อย และเมื่อเกิดฝนตกหนักน้ำจะไหลแรงและเร็ว จะเกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมขังในพื้นที่ที่ราบลุ่มในพื้นที่ต่าง ๆ หรือที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ และดินโคลนถล่ม เช่น ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง เขตเทศบาลเมือง เนื่องจากกระแสน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างทันทั่วทั้งที่ และแม่น้ำลำคลอง ในแต่ละพื้นที่มีสภาพดินเหนียวจากการทับถมของตะกอนดิน ทราย และมีวัชพืชปกคลุมกีดขวางทางน้ำ ไหลการระบายน้ำลงสู่ทะเลทำได้ช้าเป็นปัญหาซ้ำซากที่เกิดขึ้นทุกปีแต่ไม่รุนแรงมากนักหาก

ปัจจุบันจังหวัดระนองได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการขุดลอก คู คลอง ท่อระบายน้ำ และจัดทำแผนแก้ไขปัญหาน้ำท่วม รวมทั้งการฟื้นฟูการปลูกป่าในพื้นที่เสื่อมโทรม การปลูกป่าชายเลน

เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. ได้เกิดสถานการณ์อุทกภัยขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง มีฝนตกหนัก ปริมาณน้ำฝนสะสม ๑๒๕ มม. ได้รับผลกระทบเป็นจำนวน ๓ อำเภอ ๙ ตำบล ๑๘ หมู่บ้าน/ชุมชน ดังนี้

๑. อำเภอเมืองระนอง ได้รับผลกระทบ ๓ ตำบล ๘ หมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๑ พื้นที่ได้รับความเสียหาย (รูปที่ ๒๑)

- ตำบลเขานิเวศน์ จำนวน ๔ ชุมชน ได้แก่ ชุมชนระนองแลนด์ ประมาณ ๑๑๐ ครัวเรือน ชุมชนโรงกลวง ประมาณ ๓๘๐ ครัวเรือน ชุมชนด่านท่าเมือง และชุมชนสะพานยูง

- ตำบลปากน้ำ จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะคนที ประมาณ ๒๐ ครัวเรือน และชุมชนฝั่งสะพานปลา ประมาณ ๒๐ ครัวเรือน

- ตำบลบางรีน จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านบางกลาง และหมู่ที่ ๒ บ้านบางรีน

๒. อำเภอละอุ่น ได้รับผลกระทบ ๑ ตำบล ๒ หมู่บ้าน

๒.๑ พื้นที่ได้รับความเสียหาย (รูปที่ ๒๒)

- ตำบลบางแก้ว จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๔ บ้านเขาฝาชี และหมู่ที่ ๕ บ้านพรุตาโรย ได้รับผลกระทบ ประมาณ ๒๐ ครัวเรือน

๓. อำเภอกะบุรี ได้รับผลกระทบ ๕ ตำบล ๘ หมู่บ้าน

๓.๑ พื้นที่ได้รับความเสียหาย

- เทศบาลตำบลน้ำจืด จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๔ น้ำทะเลหนุนเอ่อล้นเข้าบ้านเรือนบริเวณริมแม่น้ำกระบุรี ส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ประมาณ ๗๐-๘๐ ครัวเรือน ได้รับความเสียหายเล็กน้อย

- ตำบลน้ำจืดน้อย จำนวน ๑ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๕ น้ำท่วมขัง ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ประมาณ ๓ ครัวเรือน ได้รับความเสียหายเล็กน้อย

- ตำบลมะมุ จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ น้ำทะเลหนุนเอ่อล้นเข้าบ้านเรือนบริเวณริมแม่น้ำกระบุรี ประมาณ ๓ ครัวเรือน ได้รับความเสียหายเล็กน้อย และหมู่ที่ ๕ น้ำเอ่อล้นข้ามถนนขยคลองวัน - หนองผักบุ้ง รถสามารถสัญจรได้ปกติ

- ตำบลลำเลียง จำนวน ๑ หมู่บ้าน คือหมู่ที่ ๕ น้ำทะเลหนุนเอ่อล้นเข้าบ้านเรือน ประมาณ ๑๕ ครัวเรือน ได้รับความเสียหายเล็กน้อย

- ตำบลบางใหญ่ จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ น้ำทะเลหนุนเอ่อล้นเข้าบ้านเรือน ประมาณ ๒ ครัวเรือน ได้รับความเสียหายเล็กน้อย

รูปที่ ๒๑ อุทกภัยในพื้นที่อำเภอเมืองระนอง

รูปที่ ๒๒ อุทกภัยในพื้นที่อำเภอละอุ่น

๗.๓.๒ ปัญหาภัยแล้ง ที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค รวมทั้งน้ำเพื่อการเกษตร สร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยทั่วไป การแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นจังหวัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งดำเนินการแจกจ่ายน้ำตาม ชุมชนต่างๆ ที่ประสบปัญหาเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน ส่วนการแก้ไขปัญหาในระยะยาว ทางจังหวัดระนองได้ประสานกรมชลประทานให้เร่งดำเนินการศึกษาและสำรวจเพื่อการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้น ในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งพบว่าพื้นที่จังหวัดระนองไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำสำรองไว้ใช้ในช่วงหน้าแล้ง เป็นสาเหตุสำคัญให้ จังหวัดระนองซึ่งเป็นจังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุดของประเทศไทยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำสำหรับใช้อุปโภค- บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรทุกปี จากข้อมูล กษช.๒ ค.ในปี ๒๕๕๓ ของจังหวัดระนอง ดัชนีระดับการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานในเรื่องน้ำ พบว่าประชาชนมีปัญหาเรื่องน้ำที่เป็นหมู่บ้านที่เร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ ได้แก่ **น้ำกิน ๕ อำเภอ ๒๓ ตำบล ๙๙ หมู่บ้าน** คือ อำเภอเมือง กระบุรี ละอุ่น กะเปอร์ และสุขसारาญ **น้ำใช้ ๓ อำเภอ ๓ ตำบล ๙ หมู่บ้าน** คือ อำเภอเมือง สุขसारาญ และกระบุรี และ**น้ำเพื่อการเกษตร ๓ อำเภอ ๘ ตำบล ๑๔ หมู่บ้าน** คือ อำเภอกระบุรี กะเปอร์ และสุขसारาญ

๗.๓.๓ ปัญหาดินถล่ม จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อดินถล่มอยู่ในเกณฑ์สูง โดยอยู่ ในระดับที่ ๑ ที่เป็นสีแดง ดินมีโอกาสดินถล่มเมื่อมีปริมาณน้ำฝน ๑๐๐ มิลลิเมตรต่อวัน หน้าดินขาดรากไม้ยึด เหนี่ยวและความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า ๓๐ องศา ถ้าครบทั้ง ๓ ปัจจัยก็มีโอกาสเกิดดินถล่มสูงมากแต่ถึง หน้าดินจะมีรากไม้ยึดเหนี่ยวก็เชื่อว่าดินจะไม่ถล่ม ถ้าปริมาณน้ำฝนเยอะมากจนดินไม่สามารถอุ้มน้ำได้อีกต่อไป จากข้อมูลดังกล่าว จากกรณีที่เกิดเหตุการณ์ดินถล่มเมื่อปลายเดือนมีนาคม ๒๕๖๑ กรมทรัพยากรธรณีจึงเร่ง ดำเนินการคัดเลือกพื้นที่เสี่ยงภัยในระดับสูงสุด ใน ๑๗ จังหวัด เพื่อดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือนภัยดินถล่มให้ครอบคลุมทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในพื้นที่ภาคใต้ ๗ จังหวัด ได้แก่ **จังหวัดระนอง** ชุมพร กระบี่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และตรัง เพื่อให้หน่วยงานในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในพื้นที่เสี่ยงได้มีการวางแผนและเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ ดินถล่ม (รูปที่ ๒๓)

รูปที่ ๒๓ เหตุการณ์ดินถล่ม

๗.๔ สรุปประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

จากสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง สามารถวิเคราะห์ สรุปปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ และการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงดังตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๒ สรุปปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ และการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเภท	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหา
ด้านทรัพยากรธรรมชาติ					
ทรัพยากรป่าไม้	ป่าไม้ถูกบุกรุกและถูกทำลาย	ทุกอำเภอ	-บุกรุกเพื่อทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย -พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์มีน้อย -บุคลากรในการป้องกันรักษาป่าไม่เพียงพอ	-ความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้/ป่าต้นน้ำ -พื้นที่ป่าไม้ลดลง -การพังทลายของหน้าดิน -อุทกภัย -ภัยแล้ง -ภาวะโลกร้อน	-ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน -ฝึกอบรมให้ความรู้ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง -ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ -การปลูกป่าทดแทน -สร้างฝายชะลอน้ำ
ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	แนวปะการังเสียหาย	เกาะช้าง เกาะพยาม เกาะค้างคาว	-การท่องเที่ยว -การทำประมง -ภาวะโลกร้อน	-แนวปะการังเสียหาย -ที่อยู่อาศัย แหล่งอาหารของสัตว์น้ำเปลี่ยนแปลง	-กำหนดช่วงเวลาท่องเที่ยวให้ชัดเจน -กันแนวเขตปะการัง
	ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง	ตลอดแนวชายฝั่งอันดามัน	-การใช้เครื่องมือประมงผิดประเภท -แหล่งวางไข่/เพาะพันธุ์สัตว์น้ำลดลง -การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้คำนึงถึงศักยภาพในการรองรับ -การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ	-ปริมาณสัตว์น้ำลดลง -ประชาชนที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีรายได้ลดลง -รายได้จากการทำประมงลดลง -สัตว์น้ำมีการปนเปื้อนโลหะหนัก	-โครงการปะการังเทียม -การบังคับใช้กฎหมาย -เครือข่ายประมงพื้นบ้านเฝ้าระวังการใช้เครื่องมือประมงที่ผิดประเภท -กันแนวเขตพื้นที่ล่าสัตว์น้ำของประมงพาณิชย์
	การกัดเซาะชายฝั่งทะเล	ต.หวาว ต.ราชกรูด ต.ปากน้ำ ต.กำพวน	-ภาวะโลกร้อน	-กัดเซาะพื้นที่ป่าชายหาด -ความเสียหายต่อทรัพย์สินของประมงชายฝั่ง	จัดทำโครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
	ขยะทะเล	ทุกอำเภอ	-ขยะที่มีแหล่งมาจากทะเล เช่น การขนส่งทางเรือ เรือสำราญและเรือท่องเที่ยว เรือประมงชายฝั่ง แท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ การเพาะเลี้ยงสัตว์และพืชในทะเล	-เกิดมลพิษในทะเล -การสะสมความเป็นพิษในสิ่งแวดล้อมและห่วงโซ่อาหารของระบบนิเวศ -สัตว์น้ำจำนวนมากต้องตาย	-การจัดการขยะที่ต้นทางอย่างถูกต้อง -รณรงค์ส่งเสริมประชาชนทั่วไปผู้ประกอบการประมง ไม่ทิ้งขยะลงทะเล

ประเภท	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญา
			-ขยะที่มีแหล่งที่มาจากแผ่นดิน เช่น อุตสาหกรรม การขนส่ง ขยะจากบ้านเรือน ขยะจากการท่องเที่ยว ขยะที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ	-ส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยว	-จัดกิจกรรมเก็บขยะทะเล
ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ	การลดจำนวนลงของพืชและสัตว์ประจำถิ่น	พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า พื้นที่ชุ่มน้ำ	-การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ -การทำเกษตรเชิงเดี่ยว -การปนเปื้อนของสารเคมีในดินและน้ำ	-ระบบนิเวศขาดความสมดุล	-ส่งเสริมการศึกษา/วิจัยการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ -การอนุรักษ์ พื้นที่ พืชประจำถิ่น
ด้านสิ่งแวดล้อม					
คุณภาพน้ำ	น้ำเสียจากชุมชน	ทม.ระนอง ทม.บางรีน ทต.ปากน้ำ ทต.ปากน้ำท่าเรือ ทต.บางนอน	-การปล่อยน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจากชุมชน ลงสู่แหล่งน้ำโดยไม่มี การบำบัด -สารเคมีจากการเกษตรกรรม -การทิ้งขยะลงสู่แหล่งน้ำ -ประชากรเพิ่มขึ้น -การบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	-การใช้ประโยชน์จากน้ำลดลง -สัตว์น้ำลดลง -เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค -กลิ่นเหม็นเกิดความรำคาญ -ไม่สามารถใช้ประโยชน์น้ำได้ -กระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน	-การติดตั้งถังดักไขมัน
	น้ำเสียและกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการท่าเทียบเรือ สะพานปลา และกิจการแกะล้างสัตว์น้ำ	ปากแม่น้ำระนอง ทต.ปากน้ำ ทต.ปากน้ำท่าเรือ ทม.บางรีน ทม.ระนอง	-สถานประกอบการไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย -ระบบบำบัดน้ำเสียขององค์การสะพานปลายังไม่เปิดใช้งาน	-ส่งกลิ่นเหม็น เตือนรื้อนรำคาญ -น้ำเน่าเสีย -สัตว์น้ำลดลง	การก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียขององค์การสะพานปลา
	น้ำขุ่นจากการทำเหมืองดินขาว	ต.หาดส้มแป้น ทม.ระนอง	-ตะกอนจากการทำเหมืองดินขาว	-น้ำขุ่น -ล้าคลองตื้นเขิน -ทัศนียภาพไม่สวยงาม	การติดตาม เฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมืองดินขาว
ระบบบำบัดน้ำเสีย	ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน	-ทม.ระนอง -ทม.บางรีน	-ขาดงบประมาณ	-แหล่งน้ำเสื่อมโทรม -การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	โครงการศึกษาออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียรวมจังหวัดระนอง

ประเภท	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหา
ขยะมูลฝอย	ปริมาณขยะตกค้าง	ทม.ระนอง ทม.บางริ้น ทต.ปากน้ำ ทต.ปากน้ำท่าเรือ ทต.บางนอน	-การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน มูล ฝอย ไม่ สะ ท่อน ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง -การบริหารจัดการขยะของ อปท.	-บ้านเมืองสกปรก -แหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค	-จัดซื้อรถเก็บขยะเพิ่มเติม -ขยายพื้นที่บริการเก็บขยะ -จัดซื้อถังขยะเพิ่มเติม
	ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล	อปท. ในเขต อ.เมือง	-ไม่สามารถจัดหาสถานที่เพื่อสร้างระบบกำจัดขยะรวม -ประชาชนในพื้นที่ต่อต้าน -สภาพภูมิประเทศของจังหวัดระนอง ทำให้การจัดหาสถานที่ตามเกณฑ์ที่เหมาะสมของกรมควบคุมมลพิษทำได้ยาก	-สถานที่ทิ้งขยะไม่เพียงพอ -แหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค -น้ำเน่าเสีย ส่งกลิ่นเหม็น	-ส่งเสริมให้เอกชนลงทุน -จัดประชุมเพื่อจัดหาสถานที่กำจัดขยะรวม -สนับสนุนให้ อปท. เสนอโครงการผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด -ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาลให้กับประชาชน
	สถานที่กำจัดขยะที่มีอยู่เดิมกำจัดไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	ทุกสถานที่กำจัดขยะของ อปท.	-อปท. ขาดงบประมาณ	-แหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค -น้ำเน่าเสีย ส่งกลิ่นเหม็น -ทัศนอุจาด	-ปลูกต้นไม้โดยรอบพื้นที่ทิ้งขยะเดิม -ไถกลบบางส่วน
	ของเสียอันตรายจากชุมชนบางส่วนยังทิ้งรวมกับขยะทั่วไป	ทุก อปท.	ประชาชนบางส่วนยังไม่ทราบการคัดแยกของเสียอันตรายจากขยะทั่วไป	การปนเปื้อนของสารอันตรายสู่สิ่งแวดล้อม	-อบจ.ระนอง รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน -การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ การคัดแยกของเสียอันตรายนำส่งให้แต่ละ อปท. ในพื้นที่
คุณภาพอากาศ	กลิ่นรบกวน ได้แก่ กลิ่นจากโรงงานปลาป่น น้ำเสียโรงงาน น้ำเสียชุมชน ขยะมูลฝอย ร้านรับซื้ออย่างก้อน ถ้วย พาร์มสุกร พาร์มไก่	ทม.ระนอง ทม.บางริ้น ทต.ปากน้ำ ทต.ปากน้ำท่าเรือ ทต.บางนอน	การบริหารจัดการ การควบคุม	-ส่งกลิ่นเหม็น รำคาญ -การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ -กระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน	-ขอความร่วมมือผู้ประกอบการ
คุณภาพเสียง	เสียงดังจากสถานบริการร้านอาหาร	ทม.ระนอง	-สถานบริการตั้งอยู่เขตชุมชน -ใช้เครื่องกำเนิดเสียง เกินระดับเสียงรบกวน	เดือดร้อนรำคาญ	-ขอความร่วมมือ -ดำเนินการตามกฎหมาย

ประเภท	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหา
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง	ทุกอำเภอ	มลพิษต่างๆ	-อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น -ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยประชาชน -ผลกระทบต่อการทำการเกษตร -เกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติ	การให้ความรู้ ความเข้าใจ สาเหตุและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและศิลปกรรมเสื่อมโทรม	-แหล่งธรรมชาติอันควรรักษา -แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม	-มีการใช้ประโยชน์ ร่องรับปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น -ขาดการบูรณะซ่อมแซม	-แหล่งธรรมชาติอันควรรักษาและแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมทรุดโทรม	-โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ -โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
สถานการณ์ภัยพิบัติ					
อุทกภัย	อุทกภัย	ทุกอำเภอ	-การบุกรุกทำลายป่า -ฝนตกหนักปริมาณน้ำมาก -การรुकล้าลำน้ำ -น้ำทะเลหนุน -ความแปรปรวนของสภาวะอากาศ	บ้านเรือนประชาชน ทรัพย์สินของราษฎร สิ่งสาธารณประโยชน์ของทางราชการ พื้นที่เกษตรกรรมเสียหาย	-ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยรวมทั้งข้อมูลพื้นที่รองรับการอพยพ -จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายุทกภัย
ภัยแล้ง	ภัยแล้ง	ทุกอำเภอ	- แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ - ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้งได้ - ฝนทิ้งช่วง	-การขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค -เพิ่มรายจ่ายของประชาชนในการจัดหาน้ำ	-จัดหาภาชนะกักเก็บน้ำเพื่อบริโภคในหมู่บ้าน -จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค -สร้างฝายชะลอน้ำ
ดินถล่ม	ดินถล่ม	ทุกอำเภอ	-ฝนตกหนักติดต่อกัน ดินที่อุ้มน้ำปริมาณมากทำให้มีพื้นที่เสี่ยงต่อการประสพภัยดินถล่มสูง -การปลูกพืชเชิงเดี่ยว -การทำเกษตรในพื้นที่ลาดชัน -การตัดไม้ทำลายป่า	-เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	-จัดตั้งศูนย์ข่าวเตือนภัย -มีการฝึกซ้อมกรณีดินถล่ม

๘. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง

๘.๑ นโยบายและทิศทางการพัฒนาในระดับโลกและระดับภูมิภาค

๘.๑.๑ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๕ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมใน ๓ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันในการจัดให้มีและการจัดการน้ำและสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน โดยกำหนดไว้ในเป้าประสงค์ที่ ๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้ (๑) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ (๒) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน โดยกำหนดไว้ในเป้าประสงค์ที่ ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยกำหนดให้มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในเป้าประสงค์ที่ ๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓ เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่ อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓ เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยกำหนดให้มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในเป้าประสงค์ที่ ๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

๘.๑.๒ ข้อมติที่สำคัญจากการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ ๑๓ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมทรัพยากรน้ำ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สมาคมอนุรักษ์นกและธรรมชาติแห่งประเทศไทย มูลนิธิชุ่มน้ำไทย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของแรมซาร์ไซด์ ดำเนินการตามมติ ดังนี้

ข้อมติที่ ๑๘.๙ วันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก (World Wetlands Day) ซึ่งตรงกับวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ของทุกปี ให้ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมวันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ดังนี้

- พ.ศ. ๒๕๖๒: Wetlands and Climate Change
- พ.ศ. ๒๕๖๓: Wetlands and biodiversity
- พ.ศ. ๒๕๖๔: Wetlands and water

ข้อมติที่ ๑๘.๑๐ ให้ดำเนินการจัดทำข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลสถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ตามแบบฟอร์ม Ramsar Information Sheet: RIS

ข้อมติที่ ๑๘.๕, ๑๘.๒๒ และ ๑๘.๒๖ ให้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ พื้นที่ และการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเล พื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ในเขตน้ำขึ้น-น้ำลง (Intertidal wetlands) แหล่งที่อยู่อาศัยของเต่าทะเล และระบบนิเวศ Blue carbon ecosystem

ข้อมติที่ ๑๘.๑๔ ให้ดำเนินการรับรองเครื่องมือการประเมินการให้บริการทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ (Rapid assessment of wetland ecosystem service) เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำ Ramsar Information Sheet และการจัดเตรียมข้อมูลรายงานแห่งชาติต่อไป

ข้อมติที่ ๑๘.๒๑ ให้ดำเนินการรับรองเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำกับการทำเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการทำเกษตรแบบยั่งยืนในพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อการผลิตทางการเกษตร

๘.๒ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานระดับชาติ

๘.๒.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ได้วางหลักการพื้นฐานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งสิทธิและหน้าที่ของรัฐและประชาชน บุคคลมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ และรัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีมาตรฐานคุณภาพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้ส่วนเสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน และกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม และประเด็นการปฏิรูปประเทศ ระบุให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

๘.๒.๒ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายในการสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ให้เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัยที่สามารถตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของคนในพื้นที่ มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองตามมาตรฐาน และมีการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองอย่างทั่วถึง ควบคู่กับการรวมองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานและการกำกับดูแล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เร่งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ โดยจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กำหนดแนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ดังนี้

เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควัน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๘.๒.๔ พิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนโมเดลไทยแลนด์ ๔.๐

โมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ กำหนดเป้าหมาย “การรักษาสีเขียว” เป็นสังคมที่น่าอยู่ มีระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพภูมิอากาศ ควบคู่ไปกับการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำอย่างเต็มรูปแบบ มีการจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและขยะอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน มีอัตราการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น

๘.๒.๕ นโยบายของรัฐบาลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการจัดการน้ำและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มากำหนดเป็นจุดเน้นการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (Area) ในแต่ละภาค

๘.๒.๖ แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ประเด็นตามแผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ

๘.๒.๗ ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ได้แก่ สงวนอนุรักษ์ฟื้นฟูและจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนา และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม การป้องกันการลดผลกระทบและการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการองค์กร และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๘ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการคุณภาพน้ำ กำหนดเป้าหมายให้แหล่งน้ำทั่วประเทศมีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ โดยให้มีการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียและลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด และแหล่งน้ำเสื่อมโทรมได้รับการแก้ไขฟื้นฟูยกระดับให้ดีขึ้น ลดของเสียที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำ เพื่อให้คุณภาพน้ำเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินที่กำหนด

๘.๒.๙ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์
๑๑ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์
อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง
คุ้มค่า และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัย
ธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการ
ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ พัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่าง
ประเทศ

๘.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ให้จัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตราย
ชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจรและระบบศูนย์รวม ลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่บ้านเรือน
ผลักดันการแปรรูปขยะมูลฝอยเป็นพลังงาน (Waste to Energy) เก็บรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน
การเรียกคืนซากของเสียอันตรายจากผลิตภัณฑ์ใช้แล้ว ควบคุมการเผาของเสียและวัสดุเหลือใช้ ลดปริมาณ
น้ำเสีย ขยายประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและควบคุม
แหล่งกำเนิดมลพิษในภาคชุมชนและการท่องเที่ยว ใช้ผลการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมประกอบการ
พิจารณาอนุมัติ อนุญาตและต่อใบอนุญาตการประกอบกิจการ แก้ไขปัญหาเรื้อรังเกี่ยวกับมลพิษและมี
กลไกการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น

๘.๒.๑๑ แผนแม่บทการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๙๓)

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Adaptation) การลดก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ (Mitigation) และการสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๘.๒.๑๒ แผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๙ (PDP๒๐๑๕)

ผลการพิจารณาความมั่นคงของระบบไฟฟ้าในภาคใต้ พบว่าความต้องการไฟฟ้าของภาคใต้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๓ ต่อปี จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาโรงไฟฟ้าเพิ่มเติมจำนวน ๓ โรง ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗ โดยมีโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ เป็นโครงการเสริมสร้างความมั่นคงของระบบผลิตไฟฟ้าภาคใต้ตามที่ระบุใน PDP๒๐๑๐ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓ ปัจจุบันโครงการดังกล่าวได้ผ่านการรับฟัง ความเห็นของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ค.๑ ค.๒ และ ค.๓ แล้ว (รายงาน EIA ทำเทียบเรือ และรายงาน EHIA โรงไฟฟ้า) โดยโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่มีกำลังผลิตไฟฟ้าสุทธิ ๘๐๐ เมกะวัตต์และมีวันกำหนดเริ่มต้นซื้อขายไฟฟ้า (SCOD) ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๒

๘.๒.๑๓ แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙- ๒๕๖๔)

กรอบแนวคิดประกอบด้วยกลไกการลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม โดยมีความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๘.๒.๑๔ แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพที่มุ่งเน้นการติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวังปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ประเมินความเสี่ยง และประเมินผลกระทบต่อสุขภาพจากปัจจัยสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบบริหารจัดการ และสื่อสารเพื่อเตือนภัยและตอบโต้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีฉุกเฉิน สาธารณภัยและภัยพิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นภัยสุขภาพ ที่สำคัญ ได้แก่ มลพิษทางอากาศ น้ำบริโภค สุขภาพอาหาร สิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย สารเคมี และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์สร้างความร่วมมือพหุภาคีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวทางพระราชรัฐ ในการร่วมกันคิดวางแผนดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมทั้งวงจร ปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เชื่อมโยง สามารถชี้แนะเชิงนโยบายและสร้างความตระหนักรู้กับประชาชนได้ทันเวลา

๘.๒.๑๕ แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๕

ทิศทางการพัฒนาการผลิตและการบริโภค ที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยและตอบสนองการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับสากล ครอบคลุม (๑) ภาคการผลิต ประกอบด้วย ภาคอุตสาหกรรมการผลิต (Industry sector) ภาคเกษตรกรรมและอาหาร (Agricultural and food sector) ภาคอุตสาหกรรมบริการ (รวมทั้งการท่องเที่ยว) (Service sector including tourism) และ (๒) ภาคบริการ ประกอบด้วย ภาคการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐและ ฉลากสิ่งแวดล้อม (Green public procurement and Ecolabel) ภาคเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Cities and local government) และภาคการสร้างความตระหนักและการศึกษา (Awareness raising and Education)

๘.๓ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด

๘.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๘.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี กำหนดวิสัยทัศน์ “เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และประตูการค้าผานแดนผองอันดามัน” มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน ภายใต้กลยุทธ์ อนุรักษ์ พัฒนา และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๔ กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor : SEC)

SEC ครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ ระนอง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยมีกรอบการพัฒนาหลัก ๔ ด้าน ได้แก่

ด้านที่หนึ่ง การพัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก ผ่านโครงการพัฒนาท่าเรือระนองและรถไฟรางคู่ ชุมพร-ระนอง เพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงกับประเทศอินเดีย และประเทศในกลุ่มเอเชียได้อื่นๆ

ด้านที่สอง การพัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่รองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ด้านที่สาม โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง จากการใช้ทรัพยากรการผลิตทั้งในพื้นที่และประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใต้

ด้านที่สี่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาเมืองน่าอยู่

๙. การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ได้นำประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากตารางที่ ๓๒ มาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยได้กำหนดเกณฑ์และค่าถ่วงน้ำหนัก ไว้ดังนี้

๑. ด้านความรุนแรงของปัญหา (คะแนนเต็ม ๔ คะแนน) ค่าถ่วงน้ำหนัก ๔

๒. ด้านความถี่ที่เกิดขึ้นของปัญหา (คะแนนเต็ม ๔ คะแนน โดยเรียงลำดับจากปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่สุดได้ ๔ คะแนน ไปหาปัญหาที่มีความถี่น้อยในการเกิดปัญหาหรือนาน ๆ ครั้ง ได้ ๑ คะแนน) ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓

๓. ด้านความต้องการในการแก้ปัญหาเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์จังหวัด (คะแนนเต็ม ๔ คะแนน โดยเรียงลำดับจากความต้องการของจังหวัดในการแก้ไขปัญหาเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยสอดคล้องมากได้ ๔ คะแนน ไปหาสอดคล้องน้อย ๑ คะแนน) ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓ แสดงดังตารางที่ ๓๓ และ ๓๔

ตารางที่ ๓๓ การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	ตัวชี้วัดในการประเมิน ความสำคัญของปัญหา	คะแนนของเกณฑ์และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก						รวมคะแนน ทั้งหมด ๔๐ คะแนน	สรุปลำดับ ความสำคัญ ของปัญหา
		เกณฑ์ที่ ๑ ด้านความรุนแรง ของปัญหา		เกณฑ์ที่ ๒ ด้านความความถี่ที่ เกิดขึ้นของปัญหา		เกณฑ์ที่ ๓ ด้านความสอดคล้องกับ นโยบาย/ยุทธศาสตร์ จังหวัด			
		คะแนน ๔		คะแนน ๔		คะแนน ๔			
		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๔		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓			
ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	-พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ								
ป่าไม้ถูกบุกรุกและถูกทำลาย	-จำนวนประชากรที่ได้รับ	๓.๐	๑๒.๐	๔.๐	๑๒.๐	๔.๐	๑๒.๐	๓๖.๐	๑
แนวปะการังเสียหาย	ผลกระทบ	๒.๐	๘.๐	๒.๐	๖.๐	๓.๐	๙.๐	๒๓.๐	๔
ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง	-ระยะเวลาที่ได้รับ	๓.๐	๑๒.๐	๔.๐	๑๒.๐	๓.๐	๙.๐	๓๓.๐	๒
การกัดเซาะชายฝั่งทะเล	ผลกระทบ	๒.๐	๘.๐	๓.๐	๙.๐	๒.๐	๖.๐	๒๓.๐	๔
ขยะทะเล		๓.๐	๑๒.๐	๒.๐	๖.๐	๓.๐	๙.๐	๒๗.๐	๓
การลดจำนวนลงของพืชและสัตว์ประจำถิ่น		๒.๕	๑๐.๐	๒.๐	๖.๐	๒.๐	๖.๐	๒๒.๐	๖
ด้านสิ่งแวดล้อม									
น้ำเสียจากชุมชน		๓.๓	๑๓.๒	๓.๐	๙.๐	๓.๐	๙.๐	๓๑.๒	๕
น้ำเสียและกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการทำ เทียบเรือ สะพานปลา และกิจการแกะล้างสัตว์น้ำ		๓.๗	๑๔.๘	๓.๕	๑๐.๕	๔.๐	๑๒.๐	๓๗.๓	๓
น้ำขุ่นจากการทำเหมืองดินขาว		๒.๐	๘.๐	๒.๐	๖.๐	๑.๐	๓.๐	๑๗.๐	๑๑
ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน		๓.๓	๑๓.๒	๓.๐	๙.๐	๓.๐	๙.๐	๓๑.๒	๕
ปริมาณขยะตกค้าง		๓.๓	๑๓.๒	๒.๕	๗.๕	๓.๐	๙.๐	๒๙.๗	๗
ไม่มีระบบกำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล		๔.๐	๑๖.๐	๔.๐	๑๒.๐	๔.๐	๑๒.๐	๔๐.๐	๑
สถานที่กำจัดขยะที่มีอยู่เดิมกำจัดไม่ถูกหลัก สุขาภิบาล		๔.๐	๑๖.๐	๓.๗	๑๑.๑	๔.๐	๑๒.๐	๓๙.๑	๒
ของเสียอันตรายจากชุมชนบางส่วนยังทิ้งรวมกับ ขยะทั่วไป		๒.๕	๑๐.๐	๒.๕	๗.๕	๒.๐	๖.๐	๒๓.๕	๙
กลิ่นจากโรงงานปลาป่น กลิ่นเหม็นจากน้ำเสีย กลิ่นเหม็นจากขยะมูลฝอย		๓.๓	๑๓.๒	๓.๕	๑๐.๕	๔.๐	๑๒.๐	๓๕.๗	๔

ปัญหา	ตัวชี้วัดในการประเมิน ความสำคัญของปัญหา	คะแนนของเกณฑ์และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก						รวมคะแนน ทั้งหมด ๔๐ คะแนน	สรุปลำดับ ความสำคัญ ของปัญหา
		เกณฑ์ที่ ๑ ด้านความรุนแรง ของปัญหา		เกณฑ์ที่ ๒ ด้านความความถี่ที่ เกิดขึ้นของปัญหา		เกณฑ์ที่ ๓ ด้านความสอดคล้องกับ นโยบาย/ยุทธศาสตร์ จังหวัด			
		คะแนน ๔		คะแนน ๔		คะแนน ๔			
		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๔		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓		ค่าถ่วงน้ำหนัก ๓			
เสียงดังจากสถานบริการ ร้านอาหาร		๑.๐	๔.๐	๑.๐	๓.๐	๑.๐	๓.๐	๑๐.๐	๑๒
สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง		๓.๐	๑๒.๐	๒.๐	๖.๐	๒.๐	๖.๐	๒๔.๐	๘
สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและศิลปกรรมเสื่อมโทรม		๒.๐	๘.๐	๒.๐	๖.๐	๓.๐	๙.๐	๒๓.๐	๑๐
สถานการณ์ภัยพิบัติ									
อุทกภัย		๓.๐	๑๒.๐	๓.๐	๙.๐	๓.๐	๙.๐	๓๐.๐	๒
ภัยแล้ง		๓.๕	๑๔.๐	๓.๐	๙.๐	๔.๐	๑๒.๐	๓๕.๐	๑
ดินถล่ม		๒.๐	๘.๐	๒.๐	๖.๐	๒.๐	๖.๐	๒๐.๐	๓

ตารางที่ ๓๔ สรุปการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ ที่	ประเด็นปัญหา ตามลำดับความสำคัญ	ข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา
ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ		
๑	ป่าไม้ถูกบุกรุกและถูกทำลาย	- การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด - รณรงค์ให้มีการปลูกป่าฟื้นฟู โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน - ส่งเสริมให้เครือข่ายภาคประชาชนเฝ้าระวังการบุกรุกทำลายป่า - สร้างความตระหนักและปลูกฝังจิตสำนึกของราษฎรให้รักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้ - ส่งเสริมกิจกรรมรักษาสมดุลระบบนิเวศ เช่น สร้างฝายต้นน้ำ ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง - กำหนดแนวเขตป่าไม้ให้ชัดเจน - ส่งเสริมการใช้วัสดุทดแทนไม้ - อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างสมดุลการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๒	ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง	- จัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ปะการังเทียม) - ปลอยพันธุ์สัตว์น้ำลงในแหล่งน้ำธรรมชาติ - ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนชาวประมงให้งดเว้นการทำประมงที่ผิดกฎหมาย - สร้างเครือข่ายและสนับสนุนให้ราษฎร/ชาวประมงมีส่วนร่วมในการดูแล เช่น สนับสนุนให้มีเครือข่ายประมงอาสาในทุกพื้นที่ - ส่งเสริมการปลูกฟื้นฟูและรักษาป่าชายเลนเพื่อเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ และแหล่งอนุบาลของสัตว์น้ำ - อนุรักษ์แหล่งน้ำให้สะอาดเหมาะสมแก่การเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
๓	ขยะทะเล	- จัดทำแผนการจัดการขยะทะเล - รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ไม่ทิ้งขยะลงทะเล - ขอความร่วมมือผู้ประกอบการเรือประมงในการจัดเก็บขยะทะเล - จัดหาอุปกรณ์ดักขยะบกก่อนสู่ทะเล
๔	แนวปะการังเสียหาย	- ควบคุมกิจกรรมทางทะเล เช่น การท่องเที่ยว การประมง ที่ส่งผลกระทบต่อแนวปะการัง - สำรวจความเสียหายแนวปะการัง และจัดทำแผนการฟื้นฟู
๔	การกัดเซาะชายฝั่งทะเล	- ปลูกป่าชายหาด - ปลูกป่าชายเลน - ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น - ควบคุมการก่อสร้างอาคารที่ก่อให้เกิดการกัดเซาะ
๖	การลดจำนวนลงของพืชและสัตว์ประจำถิ่น	- อนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ประจำถิ่น - อนุรักษ์และขยายพันธุ์พืชประจำถิ่น - สำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ - ให้ความรู้ ความตระหนักถึงความสำคัญของพืชและสัตว์ประจำถิ่นให้กับประชาชน
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม		
๑	ไม่มีระบบกำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล	- ศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่และรูปแบบที่เหมาะสม - ศึกษาออกแบบรายละเอียดการก่อสร้าง - ส่งเสริมให้เอกชนมาลงทุนก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล - สร้างการยอมรับของประชาชนเพื่อลดการต่อต้านในการก่อสร้าง
๒	สถานที่กำจัดขยะที่มีอยู่เดิมไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	- เพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะในพื้นที่เดิม - ปรับสภาพพื้นที่กำจัดขยะเดิมที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือกลบเรียบร้อยแล้ว

ลำดับ ที่	ประเด็นปัญหา ตามลำดับความสำคัญ	ข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา
๓	น้ำเสียและกลิ่นเหม็นจาก การประกอบกิจการทำ เทียบเรือ สะพานปลา และกิจการแกะล้างสัตว์น้ำ	- อปท. ออกเทศบัญญัติ ข้อกำหนดการจัดการน้ำเสียของการประกอบกิจการในเบื้องต้น - จัดสร้างท่าเทียบเรือ สะพานปลา ที่ได้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม - ใช้จุลินทรีย์บำบัด - สร้างตลาดกลางค้าสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐาน
๔	กลิ่นรบกวนจากแหล่ง ต่างๆ	- สร้างจิตสำนึกเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงงานอุตสาหกรรม - บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด - ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการที่ดี
๕	น้ำเสียจากชุมชน	- สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ - สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนลดการทิ้งของเสียและสิ่งปฏิกูลลงแหล่งน้ำธรรมชาติ - ส่งเสริมการติดตั้งถังดักไขมันในครัวเรือน
๕	ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย รวมของชุมชน	- สนับสนุนให้ อปท. ของบประมาณเพื่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน
๗	ปริมาณขยะตกค้าง	- เพิ่มประสิทธิภาพในการรวบรวมเก็บขนและกำจัดขยะ - ลดปริมาณขยะจากบ้านเรือน
๘	สภาพภูมิอากาศ เปลี่ยนแปลง	- สร้างความรู้ ความเข้าใจ สาเหตุและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - เฝ้าระวัง ควบคุม บังคับใช้กฎหมาย กับแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างเคร่งครัด - ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ - ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดภาวะโลกร้อน เช่น ปลูกต้นไม้
๙	ของเสียอันตรายจาก ชุมชนบางส่วนยังทิ้งรวม กับขยะทั่วไป	- ให้ความรู้แก่ประชาชนในการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะทั่วไปอย่างต่อเนื่อง - เพิ่มจุดรวบรวมของเสียอันตราย
๑๐	สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรมเสื่อมโทรม	- บูรณะ ซ่อมแซมสิ่งแวดล้อมทางศิลปกรรมและวัฒนธรรมที่สำคัญ - รณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแลรักษาแหล่งที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและศิลปกรรม ในพื้นที่ตนเอง - จัดพื้นที่ใช้ประโยชน์ในสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
๑๑	น้ำขุ่นจากการทำเหมือง ดินขาว	- ควบคุมการปล่อยน้ำเสีย - บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๒	เสียงดังจากสถานบริการ ร้านอาหาร	- ดำเนินการตามกฎหมาย - ให้ อปท.ออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติเพื่อควบคุมกิจการ
สถานการณ์ภัยพิบัติ		
๑	ภัยแล้ง	- จัดทำแผนรักษาป่าต้นน้ำ - การจัดทำแผนบูรณาการเพื่อการจัดการลุ่มน้ำ - การจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยแล้ง - เพิ่มศักยภาพในการใช้น้ำบาดาลในพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง/ขาดแคลนน้ำ - การปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่รองรับน้ำ - การสร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ - รณรงค์ใช้น้ำอย่างประหยัด - ส่งเสริมการก่อสร้าง/ขยายระบบประปาหมู่บ้าน - เพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาหมู่บ้านที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ - ปรับปรุงชุมชนเมืองเก่าเพื่อใช้ประโยชน์ในการกักเก็บน้ำ - วางแผนเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง
๒	อุทกภัย	- การจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย - ขุดลอกคลองและทางระบายน้ำ

ลำดับ ที่	ประเด็นปัญหา ตามลำดับความสำคัญ	ข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา
		-ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยรวมทั้งข้อมูลพื้นที่รองรับการอพยพ
๓	ดินถล่ม	- มีแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาดินถล่ม - เพิ่มศักยภาพของเครือข่ายเฝ้าระวังและเตือนภัย - ติดตั้งระบบเตือนภัยให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง - ลดการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ส่งเสริมการปลูกพืชผสมผสาน

๑๐. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดระนองด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยวิธี SWOT Analysis แสดงดังตารางที่ ๓๕ - ๓๗

ตารางที่ ๓๕ การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด ด้วยวิธี SWOT Analysis

ปัจจัย ภายใน จังหวัด	จุดแข็ง (Strengths; S) ๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลาย ได้แก่ ป่าไม้ ป่าชายเลน น้ำแร่ร้อน แม่น้ำ ทะเล ๒. ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโก โดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก ๓. มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้แก่ ปากแม่น้ำกระบุรี อุทยานแห่งชาติแหลมสน ปากคลองกะเปอร์ ๔. มีแหล่งน้ำแร่ร้อนคุณภาพดี ปริมาณมาก หลายแห่ง ๕. มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ได้แก่ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยางค์ น้ำตกหงาว และ น้ำตกบุญบาล ๖. มีเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง จำนวน ๑.๖๗ ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ๗. จังหวัดระนองมียุทธศาสตร์ด้านการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถผลักดันให้การสนับสนุนงานด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มาก	จุดอ่อน (Weaknesses; W) ๑. ไม่มีระบบกำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล ๒. ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ๓. แนวเขตพื้นที่ป่าไม้ไม่ชัดเจน ยากต่อการควบคุมป้องกัน ๔. สถานประกอบการบางประเภท ขาดความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ๕. บริเวณที่มีประชากรหนาแน่น รวมทั้งมีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก ทำให้การจัดระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปได้ยาก
	โอกาส (Opportunities; O) ๑. รัฐบาลมีนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๒. กรอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ๓. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำริเอื้อต่อการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. กระแสภาวะโลกร้อนทำให้ประชาชนเริ่มรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นและมีโอกาสให้ส่งเสริมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมง่ายขึ้น ๕. การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน SEC ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. โครงการ Thailand Riviera ส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดระนอง	อุปสรรค(Threats; T) ๑. นโยบายของรัฐบาลความแน่นอนและต่อเนื่อง ๒. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการนำพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมมาใช้ประโยชน์ ๓. จังหวัด และ อบท. มีงบประมาณในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อย ไม่เพียงพอ ๔. หน่วยงานส่วนกลางประสานการดำเนินงานโครงการแบบปีต่อปี ขาดแผนการดำเนินงานโครงการล่วงหน้า และขาดการบูรณาการ ๕. ภาวะโลกร้อน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

ตารางที่ ๓๖ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน	ค่าคะแนนการวิเคราะห์			
	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)	รวมคะแนน	คะแนนเฉลี่ย
	X	Y	X+Y	(X+Y)/Z
๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลาย	๓.๐๐	๐.๐๐	๓.๐๐	๐.๒๕
๒. ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโก โดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก	๒.๘๐	๐.๐๐	๒.๘๐	๐.๒๓
๓. มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้แก่ ปากแม่น้ำกระบุรี อุทยานแห่งชาติแหลมสน ปากคลองกะเปอร์	๒.๗๐	๐.๐๐	๒.๗๐	๐.๒๓
๔. มีแหล่งน้ำแร่ร้อนคุณภาพดี ปริมาณมาก หลายแห่ง	๒.๙๐	๐.๐๐	๒.๙๐	๐.๒๔
๕. มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ได้แก่ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยงค์ น้ำตกหงาว และน้ำตกบุญญบาล	๒.๐๐	๐.๐๐	๒.๐๐	๐.๑๗
๖. มีเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง จำนวน ๑.๖๗ ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐	๑.๐๐	๐.๐๐	๑.๐๐	๐.๐๘
๗. จังหวัดมียุทธศาสตร์ด้านการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถผลักดันให้การสนับสนุนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มาก	๒.๕๐	๐.๐๐	๒.๕๐	๐.๒๑
๘. ไม่มีระบบกำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล	๐.๐๐	-๓.๐๐	-๓.๐๐	-๐.๒๕
๙. ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม	๐.๐๐	-๒.๐๐	-๒.๐๐	-๐.๑๗
๑๐. แนวเขตพื้นที่ป่าไม้ไม่ชัดเจน ยากต่อการควบคุมป้องกัน	๐.๐๐	-๒.๕๐	-๒.๕๐	-๐.๒๑
๑๑. สถานประกอบการบางประเภท ขาดความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	๐.๐๐	-๑.๕๐	-๑.๕๐	-๐.๑๓
๑๒. บริเวณที่มีประชากรหนาแน่น รวมทั้งมีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก ทำให้การจัดระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปได้ยาก	๐.๐๐	-๒.๕๐	-๒.๕๐	-๐.๒๑
Z = จำนวนปัจจัยทั้งหมด = ๑๒	๑๖.๙๐	-๑๑.๕๐	๕.๔๐	๐.๔๕
รวม				

หมายเหตุ : การให้ค่าคะแนน (X หรือ Y) ด้านปัจจัยภายใน

ค่าคะแนนของจุดแข็ง (S) ถ้ามาก = ๓ ปานกลาง = ๒ น้อย = ๑ ไม่มี = ๐

ค่าคะแนนของจุดอ่อน (W) ถ้ามาก = -๓ ปานกลาง = -๒ น้อย = -๑ ไม่มี = ๐

ตารางที่ ๓๗ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

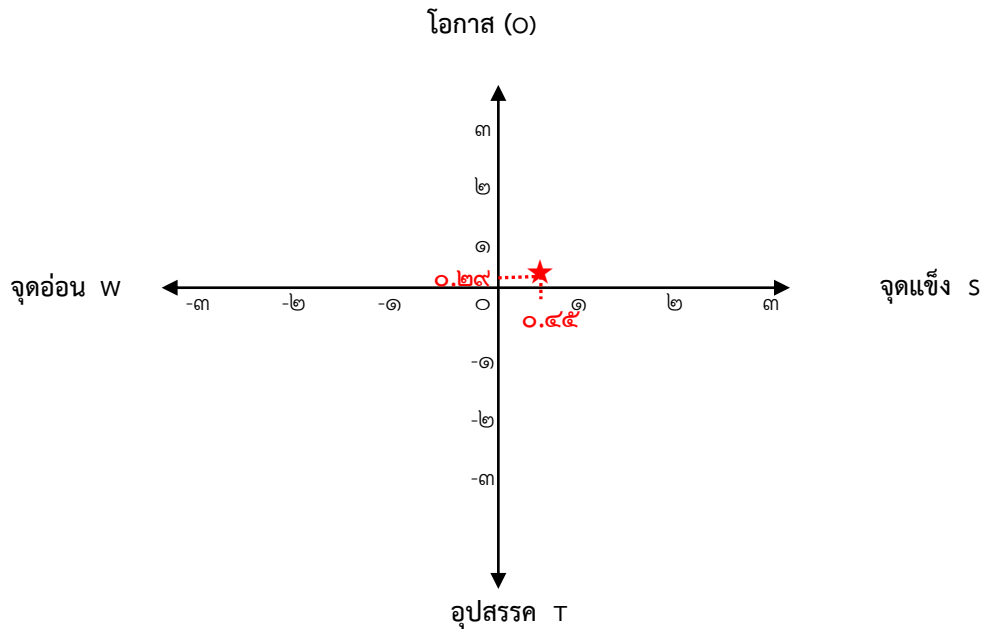
การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	ค่าคะแนนการวิเคราะห์			
	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)	รวม คะแนน	คะแนนเฉลี่ย
	X	Y	X+Y	(X+Y)/Z
๑. รัฐบาลมีนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๓.๐๐	๐	๓.๐๐	๐.๒๗
๒. กรอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	๒.๗๐	๐	๒.๗๐	๐.๒๔
๓. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำริเอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒.๖๐	๐	๒.๖๐	๐.๒๓
๔. กระแสภาวะโลกร้อนทำให้ประชาชนเริ่มรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นและมีโอกาสให้ส่งเสริมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมง่ายขึ้น	๒.๐๐	๐	๒.๐๐	๐.๑๘
๕. การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน SEC ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓.๐๐	๐	๓.๐๐	๐.๒๗
๖. โครงการ Thailand Riviera ส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดระนอง	๒.๕๐	๐	๒.๕๐	๐.๒๒

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	ค่าคะแนนการวิเคราะห์			
	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)	รวม คะแนน	คะแนนเฉลี่ย
	X	Y	X+Y	(X+Y)/Z
๗. นโยบายของรัฐบาลความแน่นอนและต่อเนื่อง	๐	-๓.๐๐	-๓.๐๐	-๐.๒๗
๘. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการนำพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมมาใช้ประโยชน์	๐	-๒.๙๐	-๒.๙๐	-๐.๒๖
๙. จังหวัด และ อปท. มีงบประมาณในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อย ไม่เพียงพอ	๐	-๒.๗๐	-๒.๗๐	-๐.๒๔
๑๐. หน่วยงานส่วนกลางประสานการดำเนินงานโครงการแบบปีต่อปีขาดแผนการดำเนินงานโครงการล่วงหน้า และขาดการบูรณาการ	๐	-๒.๐๐	-๒.๐๐	-๐.๑๘
๑๑. ภาวะโลกร้อน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ	๐	-๒.๐๐	-๒.๐๐	-๐.๑๘
Z = จำนวนปัจจัยทั้งหมด = ๑๑				
รวม	๑๕.๘	-๑๒.๖	๓.๒	๐.๒๙

หมายเหตุ : การให้ค่าคะแนน (X หรือ Y) ด้านปัจจัยภายนอก

ค่าคะแนนของโอกาส (O) ถ้ามาก = ๓ ปานกลาง = ๒ น้อย = ๑ ไม่มี = ๐
 ค่าคะแนนของอุปสรรค (T) ถ้ามาก = -๓ ปานกลาง = -๒ น้อย = -๑ ไม่มี = ๐

สรุปการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด

จากกราฟจะเห็นว่าจังหวัดมีทั้งจุดแข็งและโอกาสที่ดีซึ่งเป็นแนวโน้มที่จะนำไปใช้สำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยจุดแข็งที่สำคัญคือการมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย แต่จุดอ่อนที่สำคัญและต้องได้รับการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนคือ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะมูลฝอยซึ่งจะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการพัฒนาจังหวัดระนอง

๑๑. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

การจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ยึดแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เป็นหลัก ในการกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม ให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นตามการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อสามารถนำไปสู่การปฏิบัติ โดยได้ระบุ กลยุทธ์ มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย วงเงินงบประมาณ และหน่วยงานรับผิดชอบ (ตารางที่ ๓๘) ซึ่งประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตารางที่ ๓๘ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม						
๑.๑ การจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติเพื่อการ อนุรักษ์ ป่าไม้ และ ใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืน	ป้องกันการบุกรุกทำลายป่า โดยดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพื้นที่เป้าหมาย ป้องกันและปราบปรามการลักลอบบุกรุกป่า (Area of Operation : AO) เพื่อกำหนดแนวทางการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้	๑) โครงการป้องกันและ ปราบปรามการลักลอบบุกรุกป่า ในพื้นที่เป้าหมาย (Area of Operation : AO)	พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศ	ร้อยละ ๔๐	๐.๑	-อช. -ปม.
	ส่งเสริมการฟื้นฟูป่าระบบนิเวศป่าไม้และพื้นที่แนวกันชน รวมถึงส่งเสริมการเพิ่ม พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาป่าไม้ตามแนว พระราชดำริ โดยเฉพาะการปลูกป่าตามหลักการฟื้นฟูป่าตามธรรมชาติ (Natural Reforestation) และการปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง	๒) โครงการส่งเสริมการฟื้นฟูป่า ระบบนิเวศป่าไม้ตามแนว พระราชดำริ	พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศ	ร้อยละ ๑	๐.๑	-ทสจ. -อช. -ปม. -ทช.
	ให้สิทธิชุมชนเข้าใช้ประโยชน์จากป่า โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของระบบนิเวศ ขีดจำกัด และศักยภาพในการฟื้นตัว เพื่อให้ชุมชนมีความรู้สึกหวงแหน เกิดการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และมีการปลูกป่าเพิ่มขึ้น ตามหลักการผู้ได้รับประโยชน์ จากป่าเป็นผู้ที่ดูแลป่า	๓) โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน	จำนวนพื้นที่จัด ที่ดินทำกินให้ ชุมชน	๑,๕๐๐ ไร่	๐.๒	-ทสจ. -สนง.ที่ดิน -สปก. -ปม. -อช. -ทช.
	ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม และลำน้ำที่ตื้นเขิน โดยปรับปรุงทางระบายน้ำ และขจัดสิ่งกีดขวางที่ค้ำน้ำถึงผลกระทบต่อความ หลากหลายทางชีวภาพของแหล่งน้ำ รวมถึงปรับปรุงคันกันน้ำ ฝายทดน้ำ และประตูระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพในการระบายน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	๔) โครงการฟื้นฟู และพัฒนา แหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	จำนวนแหล่งน้ำที่ ได้รับการฟื้นฟู	๒๐ แหล่ง	๒	-สนง. ทรัพยากรน้ำ ภาค ๑๐ -ชล. -อปท.
	เร่งผลักดันให้มีการศึกษา สำรวจ ประเมินศักยภาพ พัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน	๕) โครงการศึกษา สำรวจ ประเมินศักยภาพบ่อน้ำบาดาล	จำนวนบ่อน้ำบาดาล ที่เพิ่มขึ้น	๑๐ บ่อ	๑๐	-สนง. ทรัพยากรน้ำ บาดาลเขต๖ -อปท. -ทสจ.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการใช้ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้ผู้ใช้ น้ำเกิดการยอมรับและมีความยินดีที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมการใช้น้ำบางส่วนจากผู้รับบริการ เพื่อเพิ่มความรับผิดชอบในการจัดการทรัพยากรน้ำ	๖) จัดอบรมเสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการใช้ทรัพยากรน้ำ	จำนวนผู้เข้าอบรม	๑๐๐ คน	๐.๑	ทสจ.
	ส่งเสริมให้ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่สูงและพื้นที่ต้นน้ำ ควบคู่กับส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ และใช้มาตรการการอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	๗) จัดอบรมส่งเสริมการลดใช้สารเคมีในการทำเกษตร	จำนวนผู้เข้าอบรม	๓๐๐ คน	๐.๓	กษ.
	อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และป่าชายเลนที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศ โดยเฉพาะปะการัง หญ้าทะเล และสิ่งมีชีวิตบริเวณชายฝั่งทะเล เพื่ออนุรักษ์พันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตทางทะเล และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่มีคุณค่า	๘) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและป่าชายเลน	จำนวนพันธุ์สัตว์น้ำ	๕ ล้านตัว	๐.๑	-ประมง
		๙) โครงการปลูกป่าชายเลนจังหวัดระนอง	จำนวนพื้นที่ปลูก	๕๐ ไร่	๑.๐	อบจ.
	อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งทะเลให้ยั่งยืน โดยรักษาและฟื้นฟูชายหาดให้เป็นแนวกันชนธรรมชาติระหว่างพื้นบกและพื้นทะเล รวมถึงป้องกันความเสื่อมโทรมของชายหาด หาดหิน และหาดเลน เพื่อคงไว้ซึ่งคุณค่าทางระบบนิเวศ และความสวยงาม	๑๐) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งทะเล	จำนวนชายหาดที่มีการฟื้นฟู	๑๐ หาด	๑	-อช. -สบทช.๘
		๑๑) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	จำนวนศูนย์	๒ ศูนย์	๑๐	-อช. -สบทช.๘
	กำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ที่มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ตามระดับความรุนแรงและความเร่งด่วนของปัญหาหรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต เพื่อใช้กำหนดมาตรการการป้องกันและแก้ไขพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งลดการก่อสร้างที่ส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง	๑๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่ง	แผนการป้องกันและลดผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่ง	๑ แผน	๐.๑	-อช. -สบทช.๘ -อปท. -สนง.โยธา
	สร้างกลไกเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการติดตามตรวจสอบ และดูแลผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองแร่ เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยคำนึงผลกระทบจากการพัฒนาทรัพยากรแร่ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน	๑๓) จัดอบรมส่งเสริมการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบ ผลกระทบจากการทำเหมืองแร่	จำนวนผู้เข้าอบรม	๓๐ คน	๐.๐๓	-อสจ. -อบต.หาด -สัสมแป้น

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	พัฒนากลไกในการอนุรักษ์พื้นที่ที่มีความสำคัญ พื้นที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม และพื้นที่ที่มีความเปราะบางเชิงนิเวศ เพื่อลดอัตราการสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัย ตามธรรมชาติ และดำเนินการฟื้นฟูระบบนิเวศที่เสื่อมโทรมให้สามารถดำรงไว้ซึ่งความสามารถในการให้บริการของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน	๑๔) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟู พลับพลึงธาร	จำนวนแหล่งอาศัย ของพลับพลึงธาร เพิ่มขึ้น	๕ แหล่ง	๐.๕	-ทสจ. -ขส.นาคา -อปท.ใน พื้นที่
๑.๒ การมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติให้เกิดความ ยั่งยืน	เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล รักษาติดตาม และ ตรวจสอบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับ หน่วยงานภาครัฐมากขึ้น โดยเฉพาะภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กร ชุมชน กลุ่มอาสาสมัครสถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในลักษณะหุ้นส่วนการพัฒนา	๑๕) จัดอบรมสร้างความตระหนัก จิตสำนึกด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนผู้เข้าอบรม	๑๐๐ คน	๐.๑	ทสจ.
	ส่งเสริมบทบาทของเครือข่ายประชาชน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และกลุ่ม อาสาสมัคร เพื่อให้ความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการ ไม่เผาป่าหรือเผาเศษวัสดุทางการเกษตร การติดตามเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงต่อการ เกิดไฟป่า และเฝ้าระวังการบุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์	๑๖) โครงการพัฒนาเครือข่ายด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนอาสาสมัคร ที่เข้าร่วมกิจกรรม	๑,๐๐๐ คน	๑	-หน่วยงาน สังกัด ทส. -กษ.
	ประชาสัมพันธ์ และอบรมให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนใน ท้องถิ่น ได้รับทราบถึงกฎหมายและสิทธิของตนเองในการดูแลและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงบทบาทในการเข้า ไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	๑๗) โครงการจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนครั้งในการ ประชาสัมพันธ์	๑๐ ครั้ง	๐.๑	ทสจ.
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู						
๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ	สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักด้านการจัดการน้ำเสียให้แก่ ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ ได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย มีการจัดการน้ำเสียให้ได้ตาม มาตรฐานที่กำหนด โดยส่งเสริมให้มีการจัดการตามแนวพระราชดำริที่ใช้วิธีการ ทางธรรมชาติในการบำบัด	๑) โครงการประชาสัมพันธ์สร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และความ ตระหนักด้านการจัดการน้ำเสีย	จำนวนครั้งในการ ประชาสัมพันธ์	๑๐ ครั้ง	๐.๑	ทสจ.
		๒) โครงการส่งเสริมการจัดการน้ำ เสียด้วยวิถีทางธรรมชาติตามแนว พระราชดำริ	จำนวนระบบการ จัดการน้ำเสีย	๑ ระบบ	๐.๕	-ทสจ. -อปท.
	ส่งเสริมให้ครัวเรือน ร้านอาหาร และอาคาร มีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็ก หรือมีการติดตั้งถังดักไขมัน รวมถึงควบคุมอาคารขนาดใหญ่ให้มีการติดตั้ง และเดินระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้สามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนด	๓) ออกเทศบัญญัติให้ครัวเรือน ร้านอาหาร และอาคาร มีการ ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวน อปท. ที่มี การออกเทศ บัญญัติ	๕ แห่ง	-	อปท.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบรวบรวมน้ำเสีย ให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีความจำเป็น และมีระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง เสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการ และเร่งให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้มีงบประมาณเพียงพอในการเดินและบำรุงรักษาระบบ ได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญหรือ ร่วมมือกับภาคเอกชน และนักวิชาการให้การสนับสนุนในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดอายุ การใช้งาน	๔) โครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน	จำนวนระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน	๑ ระบบ	๕๐	-ทม. ระนอง -ทม.บาง รีน
	ควบคุม และกำกับแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ทราบจุดปล่อย ชัดเจนให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด รวมถึง ควบคุมการจัดการแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีจุดปล่อยที่ ชัดเจน โดยให้คำนึงถึงค่ามลพิษสะสมรวม และมีการศึกษาเปรียบเทียบกับศักยภาพในการรองรับมลพิษของพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการลดมลพิษ และพัฒนามาตรฐานการปล่อย มลพิษที่เหมาะสม	๕) ติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องควบคุม การปล่อยน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐาน	จำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษ	๒๐ แห่ง	๐.๐๒	-ทสจ. -อปท.
	ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับ ควบคุม และรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปลอดการเผาในพื้นที่ชุมชนและเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยขอร่วมมือจากภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ชุมชน และประชาชน ในการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ โดยไม่ให้มีการเผาตลอดจนส่งเสริมให้นำเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคเกษตรกรรมมาทำปุ๋ยอินทรีย์	๖) โครงการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปลอดการเผาในพื้นที่ชุมชนและเกษตรกรรม	จำนวนครั้งในการรณรงค์	๑ ครั้ง	๐.๐๑	-กษ -อปท.
	ปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกให้นักเรียน นักศึกษาในโรงเรียน และสถานศึกษาทุกระดับ โดยเพิ่มกิจกรรมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการจัดการขยะ รวมทั้งพัฒนาครู อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจใน การถ่ายทอดความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมให้นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ครอบครั้ว และชุมชน	๗) โครงการส่งเสริมกิจกรรมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	จำนวนโรงเรียนที่มีการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	๑๐ แห่ง	๐.๑	-ทสจ. -ศษจ. -สพป. -อปท.
	สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักให้แก่ประชาชน และชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้นำขยะมูลฝอย หรือของ	๘) โครงการก่อสร้างระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์	จำนวนระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์	๑ ระบบ	๕๐	-สจจ. -ทสจ. -อปท.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	เสียไปกำจัดในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่ รับกำจัด ได้เข้าใจถึงหลักการบริหารจัดการ วิธีการหรือ มาตรการทางเลือกที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำมาใช้ โดยเฉพาะการจัดเก็บค่าธรรมเนียม และระบบการคัดแยกขยะ อย่างต่อเนื่อง					
	ส่งเสริมการลดปริมาณขยะจากต้นทาง โดยให้งดหรือเลิกการ ใช้กล่องโฟม ภาชนะพลาสติก หรือวัสดุที่ย่อยสลายได้ยาก และขยายผลพื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จในการจัดการขยะที่เป็นระบบไปยังพื้นที่อื่นที่มีความพร้อมให้ครอบคลุมทั่วประเทศ	๙) โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง	จำนวนชุมชนต้นแบบที่มีการจัดการขยะ	๑๐ แห่ง	๔	-ทสจ. -อปท.
	กำหนดมาตรการการจัดการขยะทะเล โดยควบคุมการทำกิจกรรมบริเวณชายฝั่ง เช่น การทำประมง การท่องเที่ยว การเดินเรือ และการขนถ่ายสินค้ากลางทะเล ไม่ให้มีการทิ้งขยะมูลฝอยลงในทะเล รวมทั้งควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยจากแผ่นดินที่มาจากแม่น้ำ ลำคลอง โดยออกกฎระเบียบ สร้างระบบการจัดเก็บ และรวบรวมขยะ เพื่อนำมาจัดการอย่างถูกต้อง รวมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการลดปริมาณขยะทะเลที่ต้นทาง	๑๐) ออกมาตรการควบคุมการทำกิจกรรมบริเวณชายฝั่ง	จำนวนกิจกรรมที่มีการออกมาตรการ ได้แก่ การทำประมง การท่องเที่ยว การเดินเรือ และการขนถ่ายสินค้ากลางทะเล	๔ กิจกรรม	๐.๒	-ประมง -อปท.
	เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนให้มีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อให้มีการนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด และเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤติ รวมทั้ง ผลักดันกฎหมายการลดและนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์	๑๑) ผลักดันให้มีการปิดสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	จำนวนสถานที่กำจัดขยะ	๒ แห่ง	๑	-สจจ. -ทสจ. -อปท.
	พัฒนาและปรับปรุงให้มีระบบการจัดการของเสียอันตรายชุมชน และมีการออกมาตรการป้องกันและควบคุมสินค้าที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีอายุการใช้งานสั้นและเกิดมลพิษเข้ามาจำหน่ายและใช้งานภายในประเทศ โดยส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์เพื่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ ผู้ผลิตมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการจัดการที่ยั่งยืน รวมทั้งผลักดันให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการของเสียอันตรายชุมชนจากประเทศ ผู้ผลิต	๑๒) โครงการรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน	จำนวน อปท. ที่มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน	๓๐ แห่ง	๐.๐๕	-อบจ. -อปท. -สจจ. -ทสจ.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	พัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และของเสีย อันตรายที่เหมาะสม และก่อให้เกิดความคุ้มค่า โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนและดำเนินงานแปลงขยะเพื่อ ผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า และให้มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ส่วนขยะที่ไม่สามารถกำจัดได้ ควรสนับสนุนให้มี การศึกษาวิธีการและเทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสม	๑๓) โครงการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจร	จำนวนระบบการจัดการขยะมูลฝอย	๑ ระบบ	๕๐	-สจจ. -ทสจ. -อปท.
๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ	พัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การพิสูจน์ความเสียหาย การปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและ เป็นธรรม รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูล พร้อมข้อเท็จจริง ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ตลอดจนผลักดัน ให้จัดตั้งองค์กรอิสระด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อตรวจสอบ ถ่วงดุลการกำหนดนโยบายสาธารณะด้าน สิ่งแวดล้อม	๑๔) จัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนผู้เข้าอบรม	๕๐ คน	๐.๐๕	-อำเภอ
๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนและสิ่งแวดล้อมอื่น	พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนและประชาชนให้มีบทบาทในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์ และพื้นที่สีเขียวด้วยตนเอง โดยบูรณาการแผนงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ	๑๕) จัดอบรมพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์ และพื้นที่สีเขียว	จำนวน อปท. ที่เข้าอบรม	๓๐ แห่ง	๐.๐๕	-โยธาธิการ -อปท.
	ส่งเสริมการจัดรูปแบบของเมืองตามหลักการของสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ในลักษณะของเมืองอัจฉริยะแห่งอนาคต เมืองสีเขียว ที่มีการเพิ่มการพัฒนาและการสร้างคุณค่าพื้นที่สีเขียวและความหลากหลายทางชีวภาพในเมือง มีระบบขนส่งมวลชนอำนวยความสะดวกต่อการเดินทาง มีการใช้พลังงานสะอาด มีระบบการจัดการของเสียและน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ มีระบบสารสนเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑๖) การจัดรูปแบบของเมืองตามหลักการของสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร	จำนวนรูปแบบของเมือง	๑ รูปแบบ	๐.๐๕	-โยธาธิการ -อปท.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเพิ่มสัดส่วนพื้นที่สีเขียวในชุมชนให้มากขึ้น และฟื้นฟูระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมในพื้นที่ให้เป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนและดูดซับมลพิษ	๑๗) โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมืองและชุมชน	เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมืองและชุมชน	ร้อยละ ๑	๐.๐๕	-ทม. -ทต. -วัด -โรงเรียน
	จัดทำและบังคับใช้การวางผังเมืองที่มีการวางและกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นสัดส่วน ชัดเจน และสอดคล้องกับศักยภาพและรักษาความสมดุลของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและชุมชนในอนาคต รวมถึงกำหนดพื้นที่สีเขียวรอบเมือง เพื่อเป็นพื้นที่แนวกันชนรอบเมือง และป้องกันการขยายตัวของเมืองอย่างไม่เป็นระบบ	๑๘) โครงการจัดทำผังเมืองและกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นสัดส่วน	จำนวนผังเมือง	๑ พื้นที่	๑	-โยธาธิการ -อำเภอ -อปท.
	สนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีร่วมพัฒนาในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รวมทั้งสนับสนุนบทบาทของสถานศึกษา ประชาชน และเยาวชนในท้องถิ่นให้เข้าถึงการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่าง สร้างสรรค์ และคำนึงถึงการรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงาม	๑๙) จัดอบรมส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงการใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	จำนวนผู้เข้าร่วม	๑๐๐ คน	๐.๑	หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น
		๒๐) โครงการบำรุงรักษาสีงแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	จำนวนแหล่งที่มีการบำรุงรักษา	๕ แหล่ง	๐.๕	หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน						
๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน	ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และค่านิยมการใช้ชีวิตประจำวันในการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการเลือกใช้สินค้า เช่น สินค้าติดฉลากสิ่งแวดล้อม ฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ ฉลากแสดงประสิทธิภาพการใช้พลังงานหรือทรัพยากรของสินค้า ฉลากแสดงการปล่อยก๊าซ คาร์บอนออกสู่บรรยากาศ ฯลฯ หรือ	๑) จัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ การบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	๑๐๐ คน	๐.๑	-ทสจ. -อปท.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	โรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ ภาชนะหรือวัสดุหรือถุงพลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติ ไม่ เป็นสารตกค้างหรือเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม					
	รณรงค์ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เพื่อให้ ประชาชนดำรงชีวิตอย่าง พอเพียง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน โดยจัดซื้อ จัดหา สินค้าอย่างพอดี มีทางเลือกในการปฏิบัติที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายและสามารถ ตัดสินใจ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม จนเกิดเป็นจิตสำนึก สาธารณะ ได้ในที่สุด	๒) โครงการประชาสัมพันธ์สร้าง ความตระหนักการดำรงชีวิตอย่าง พอเพียง และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	จำนวนครั้งในการ ประชาสัมพันธ์	๑๐ ครั้ง	๐.๐๕	-ทสจ. -ปชส. -อปท.
	ผลักดันหรือปรับปรุงระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน หน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง และองค์กร เอกชน เพื่อส่งเสริมให้เป็นหน่วยขับเคลื่อน การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน อย่าง กว้างขวาง	๓) ออกประกาศจังหวัดระนองให้มี การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมในหน่วยงานภาครัฐ	รายงานผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานภาครัฐ ในการจัดซื้อจัด จ้าง	ทุก หน่วยงาน	-	-สนง. จังหวัด
	สร้างกลไกระบบรวบรวม ขนส่ง และแปรรูปวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรที่มี ต้นทุนต่ำ โดยเฉพาะลานรับซื้อและแปรรูปปาล์ม หรือวัสดุเหลือทิ้งจาก การเกษตรประเภทอื่นๆ รวมถึงการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาแปรรูป เป็นพลังงาน เพื่อให้มีการนำวัสดุเหลือทิ้ง ของเสีย และวัสดุเหลือใช้ กลับมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า	๔) จัดอบรมส่งเสริมการนำวัสดุ เหลือใช้จากการเกษตรกลับมา แปรรูปเป็นพลังงาน	จำนวนผู้เข้าอบรม	๓๐๐ คน	๐.๓	กษ.
๓.๒ การส่งเสริม การผลิตและ บริการที่ยั่งยืน	รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ลดและ เลิกการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีพิษร้ายแรงต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการสารเคมีและซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีในภาคการเกษตรให้ถูกวิธี อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง รวมทั้งควบคุมสื่อโฆษณาสารเคมีที่มีพิษร้ายแรง	๕) โครงการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับ การลดและเลิกการใช้สารเคมี กำจัดศัตรูพืช	จำนวนครั้งในการ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์	๑๐ ครั้ง	๐.๐๕	กษ.
	สนับสนุนวิถีการดำเนินชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นของ ประชาชนชุมชน และ ผู้สูงอายุที่ทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานที่ เหมาะสมกับวัย และสร้างบทบาทของประชาชนชุมชน และผู้สูงอายุการถ่ายทอด และสืบสานองค์ความรู้ที่เป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจัดการ	๖) โครงการส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่นด้านการเกษตรที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	จำนวนกิจกรรมที่ ดำเนินการ	๑ กิจกรรม	๐.๑	กษ.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่คนรุ่นต่อไป					
	ส่งเสริมการพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์เพื่อการทำเกษตรที่เหมาะสมกับชนิดของดิน และความต้องการสารอาหารของแต่ละชนิดพืช เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี และได้ผลผลิตอย่างเหมาะสม รวมทั้งรณรงค์ให้ความรู้การปลอดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรม การใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรเพื่อไถกลบเศษซากพืช และการใช้วัสดุอินทรีย์ในพื้นที่การเกษตร	๓) จัดอบรมให้ความรู้การทำปุ๋ยอินทรีย์ที่เหมาะสมกับชนิดของดิน และให้ความรู้การปลอดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวนผู้เข้าอบรม	๓๐๐ คน	๐.๓	-พด. -กษ.
	ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการประกอบธุรกิจของตนเองในชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ด้วยความมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างสรรค์คุณค่าเพิ่มร่วมกันให้กับสังคม	๘) โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วม	๓๐ แห่ง	๐.๑	อสจ.
	พัฒนาศักยภาพในการให้บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว รวมถึงชุมชนที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และอื่นๆ	๙) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในการให้บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วม	๓๐ ราย	๐.๑	ทท.
	พัฒนาระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะระบบการจัดการขยะมูลฝอย และระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน เส้นทางเดินทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือการจัดทำทางจักรยาน และระบบน้ำดื่มหรือน้ำประปาในแหล่งท่องเที่ยว	๑๐) โครงการพัฒนาระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	๑๐ แห่ง	๑๐	อปท.
๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน	สร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อให้เกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญต่อการร่วมอนุรักษ์คุ้มครอง และดูแลทรัพยากรชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลประโยชน์ รวมถึงชุมชน และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑) จัดอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักต่อทรัพยากรชีวภาพ	จำนวนผู้เข้าอบรม	๑๐๐ คน	๐.๑	-อช. -ปม. -ทช.
	สนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้และ จัดแสดงการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น	๑๒) โครงการจัดสร้างแหล่งเรียนรู้ความหลากหลายทางชีวภาพ	จำนวนแหล่งเรียนรู้	๑ แห่ง	๕	-ทสจ. -อช. -ปม. -ทช.

กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ	โครงการที่สำคัญ	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	วงเงิน (ลบ.)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ						
๔.๑ การสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนา ศักยภาพ ของประชาชนด้าน การลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก	ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรวมกลุ่มเครือข่ายในการผลิตและจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทราบและเข้าใจถึงความแตกต่างของผลกระทบต่อสุขภาพระหว่างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กับสินค้าและบริการทั่วไป	๑) จัดอบรมให้ความรู้การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	จำนวนผู้เข้าอบรม	๑๐๐ คน	๐.๑	-ทสจ. -อก.
	สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาค การเกษตร ประมง ปศุสัตว์ การท่องเที่ยว พลังงานและขนส่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีองค์ความรู้ถึง ผลกระทบและความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ เพื่อให้เห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมให้สอดคล้องกับสภาพ ภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งให้ความเชื่อมโยงองค์ความรู้เชิงวิชาการสู่ บริบท ของแต่ละภาคส่วน	๒) โครงการประชาสัมพันธ์สร้าง ความรู้ ความเข้าใจผลกระทบและ ความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลง สภาพ ภูมิอากาศ	จำนวนการ ประชาสัมพันธ์	๑๐ ครั้ง	๐.๐๕	-ทสจ. -กษ. -ประมง -ปศุสัตว์ -ทท. -พลังงาน -อปท.
	ให้ผู้ประกอบการภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานราชการ มีการจัดเก็บและรายงาน ข้อมูลการใช้พลังงาน และข้อมูล พื้นฐานที่จะนำไปประเมิน การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมการพัฒนา ต่างๆ	๓) การจัดเก็บและรายงาน ข้อมูล การใช้พลังงานเพื่อประเมินการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจก	รายงานการ ประเมินการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก	ทุก หน่วยงาน	-	-ทสจ.
๔.๒ การพัฒนา แผนงานและ เพิ่มขีด ความสามารถ ในการปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการปรับตัว และรับมือกับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับการกำหนดวิสัยทัศน์และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง ชุมชน และท้องถิ่น โดยให้มีแนวทางการพัฒนาที่ สอดคล้อง และคำนึงถึงปัจจัยทางภูมิอากาศ และมีมาตรการปรับตัวที่ ผสมผสาน ระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนและวิทยาการ สมัยใหม่ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิต และเป็นที่ยอมรับของชุมชนซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่	๔) จัดทำแผนการปรับตัว และ รับมือกับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	จำนวน อปท. ที่มี การจัดทำแผน	๓๐ แห่ง	๐.๐๕	-อปท.

๑๒. การขับเคลื่อนการดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนงบประมาณ หมดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จังหวัดจะจัดตั้งคณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการ โดยจะอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ประสาน ให้คำปรึกษา และจะนำเสนอปัญหาเข้าสู่คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วในการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดไว้

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จะผลักดันแผนงานโครงการดังกล่าวเข้าสู่แผนพัฒนาจังหวัด หรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดต่อไป

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๓๐๕ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการ
เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง

ตามที่ได้มีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๑๔๒๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด นั้น

เนื่องจากรายชื่อและตำแหน่งขององค์ประกอบในคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผล
แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดมีการเปลี่ยนแปลง จึงขอยกเลิกคำสั่งจังหวัด
ระนอง ที่ ๑๔๒๖/๒๕๕๔ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง	ประธานกรรมการ
๒. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	กรรมการ
๓. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระนอง	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต	กรรมการ
๕. ท้องถิ่นจังหวัดระนอง	กรรมการ
๖. อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	กรรมการ
๗. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	กรรมการ
๘. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	กรรมการ
๙. นายกเทศมนตรีเมืองระนอง	กรรมการ
๑๐. นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำ	กรรมการ
๑๑. นายกเทศมนตรีตำบลบางนอน	กรรมการ
๑๒. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดส้มแป้น	กรรมการ
๑๓. นายกสโมสรโรตารีระนอง	กรรมการ
๑๔. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	กรรมการ
๑๕. นายนิธย์ อยู่เติ่ง	กรรมการ
๑๖. นายสมชาย วัชรสุขโพธิ์	กรรมการ
๑๗. ประธานเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านจังหวัดระนอง	กรรมการ
๑๘. นายวิทยากร ศรีเกตุ	กรรมการ

๑๙. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดระนอง

กรรมการและเลขานุการ

๒๐. เจ้าหน้าที่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดระนอง

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

๒. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ในระดับจังหวัด

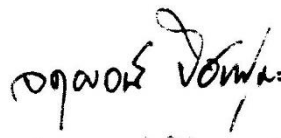
๓. ปรับปรุงแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับ
สถานการณ์ปัจจุบันและนโยบายของรัฐบาล

๔. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

๕. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการเพื่อ
จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

นายสมศักดิ์ จิตนาท

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ภาคผนวก ข

วาระการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒
วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง

ระเบียบวาระการประชุม
คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการ
เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒
วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

.....
.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ได้รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง ตามหนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ที่ รน ๐๐๑๔.๒/๒๓๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๙.๓/ว ๔ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้จังหวัดที่มีหน้าที่หรือมีความประสงค์จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ และหากมีความประสงค์ขอรับการอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการ เพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตน ขอให้ส่งคำขอยกย่องแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดดังกล่าว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จำนวน ๔ ชุด ลงรับที่ระบบสารบรรณของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายในเวลา ๑๖.๓๐ น. ของวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารดังกล่าว จำนวน ๑ ชุด ไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคในพื้นที่รับผิดชอบ

จังหวัดระนองได้มีหนังสือ ที่ รน ๐๐๑๔.๒/ว ๔๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงนายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง นายกเทศมนตรีเมืองระนอง นายกเทศมนตรีเมืองบางริ้น (สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบด้วย) ขอให้ส่งแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้องด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียในพื้นที่ ที่ประสงค์ขอรับการอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ภายในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ทั้งนี้ สำนักงานฯ ไม่ได้รับแผนงาน/โครงการฯ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

การพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ได้จัดทำร่างแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (รายละเอียดร่างแผนฯ ตาม QR code ด้านล่าง)

.....
.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

.....
.....
.....

รายงานการประชุมฯ วันที่ ๒๐ ก.พ. ๒๕๖๒

ร่าง แผนปฏิบัติการฯ พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาคผนวก ค

รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒
วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง

รายงานการประชุม
คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการ
เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒
วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง

คณะกรรมการฯ ที่มาประชุม

๑. นายโชติณรินทร์ เกิดสม	รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง	ประธาน
๒. นายสุทร ต้นปี	แทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	
๓. นางสาวอรรชร หุ่มแก้ว	แทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัดระนอง	
๔. นายณัฐพงศ์ จุลหา	แทนผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต	
๕. นางสาวรัชดาภรณ์ น้อยแก้ว	แทนท้องถิ่นจังหวัดระนอง	
๖. นายปณิธาน ทาแก้ว	แทนอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	
๗. นางวันธนี สมบูรณ์	แทนเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	
๘. นางนวิรัตน์ มหามิตร	แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	
๙. นายอนุสรณ์ แซ่ซอ	แทนนายกเทศมนตรีเมืองระนอง	
๑๐. นายวิชา วัฒนาศรีชาเกียรติ	แทนนายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำ	
๑๑. นายประนอม รอดแคล้ว	นายกเทศมนตรีตำบลบางนอน	
๑๒. นายพิพัฒน์ กิจช่วยการ	แทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดส้มแป้น	
๑๓. นางปิยนุช โกยวานิช	แทนนายกสโมสรโรตารีระนอง	
๑๔. นายนิธย์ อยู่เติ่ง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	
๑๕. นางสาวสิริพร ต้นบุตร	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	เลขานุการ
๑๖. นางสาวชินานาฏ ลิกะไชย	ผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อม	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการฯ ที่ไม่มาประชุม

๑. นายธัญวิทย์ ธรรมสุนทร	ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
๒. นายสมชาย วัชรสุขโพธิ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. นายเฉลย พรหมมา	ประธานเครือข่าย ทสม. จังหวัดระนอง
๔. นายวิทยากร ศรีเกตุ	ภาคประชาชน

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวศิริวรรณ พงศ์วิริยะกาญจน์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๒. นายศรายุทธ เสือดาว	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๓. นายณัฐพงศ์ จันทร์ประดิษฐ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
๔. นางสาวสมิตรา ดวงดาว	เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการเสริมสร้างความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ

/เริ่มประชุม...

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายโชตินรินทร์ เกิดสม ประธาน สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณาเสนอโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง โดยจังหวัดระนองส่งโครงการทั้งหมดจำนวน ๗ โครงการ

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

นางสาวสิริพร ตันบุตร เลขานุการ ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบการรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง ตามหนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ที่ รน ๐๐๑๔.๒/๒๓๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับทราบ และรับรองรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

นางสาวสิริพร ตันบุตร เลขานุการ ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๙.๓/ว ๔ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้จังหวัดที่มีหน้าที่หรือมีความประสงค์จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ และหากมีความประสงค์ขอรับการอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการ เพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตน ขอให้ส่งคำขอยกย่องแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดดังกล่าว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จำนวน ๔ ชุด ลงรับที่ระบบสารบรรณของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายในเวลา ๑๖.๓๐ น. ของวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารดังกล่าว จำนวน ๑ ชุด ไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคในพื้นที่รับผิดชอบ

จังหวัดระนองได้มีหนังสือ ที่ รน ๐๐๑๔.๒/ว ๔๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงนายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง นายกเทศมนตรีเมืองระนอง นายกเทศมนตรีเมืองบางริ้น (สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบด้วย) ขอให้ส่งแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียในพื้นที่ ที่ประสงค์ ขอรับการอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการ จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ภายในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ทั้งนี้ สำนักงานฯ ไม่ได้รับแผนงาน/โครงการฯ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด

แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ที่นำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. หนังสือนำเสนอแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงนามโดยผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

๓. วาระการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ในการพิจารณาแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ในการพิจารณาแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๕. เล่มแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีรายละเอียดที่ต้องนำเสนอ ดังนี้

- ๑) หลักการและเหตุผล
- ๒) วัตถุประสงค์
- ๓) วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย
- ๔) ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด
- ๕) สถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด
- ๖) นโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้อง
- ๗) การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด
- ๘) ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย กลยุทธ์ มาตรการ แผนงาน โครงการ กิจกรรม โดยต้อง :
 - สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - ระบุวงเงิน งบประมาณ และแหล่งงบประมาณ
 - กำหนดผลผลิต ตัวชี้วัด
 - ระบุหน่วยงานรับผิดชอบ
- ๙) การขับเคลื่อนการดำเนินงานและการติดตาม ประเมินผล

/๖. เอกสาร...

๖. เอกสารประกอบคำขอรับการอุดหนุนงบประมาณตามหลักเกณฑ์ (กรณีขอรับการอุดหนุนงบประมาณสำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือกำจัดของเสียรวม)

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

การพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

นางสาวสิริพร ต้นบุตร เลขานุการ แจ้งว่าสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ได้จัดทำร่างแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ที่ประชุมพิจารณา โดยได้นำเสนอ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตควบคุมมลพิษ หรือจังหวัดที่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตของตนเอง จัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด” ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

จังหวัดระนอง ไม่ได้เป็นจังหวัดที่มีประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือเขตควบคุมมลพิษ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัด จึงจัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔” เสนอสำเนียงงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาสั่งขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อประสาน และบูรณาการแผน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐ โดยหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้ดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๓. วิสัยทัศน์ ระนอง เมืองน่าอยู่ ระบบนิเวศสมดุล สังคมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. พันธกิจ สงวน อนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสมดุลของระบบนิเวศ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มมูลค่าระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

๕. เป้าหมาย ประชาชนอยู่ดีมีสุขภายใต้ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สมดุลและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน

๖. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพของจังหวัด ข้อมูลด้านการสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ

๗. สถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

๗.๑ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ ทรัพยากรน้ำผิวดิน ทรัพยากรน้ำบาดาล ทรัพยากรดิน

๗.๒ ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คุณภาพน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำทะเล แหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย ปริมาณน้ำเสีย ขยะมูลฝอย สถิติร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

๗.๓ สถานการณ์อุทกภัย ภัยแล้ง ดินถล่ม

๗.๔ สรุปประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นางสาวชินานาฏ ลิกะไชย ผู้ช่วยเลขานุการ ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบการจัดลำดับ ความสำคัญของประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเกณฑ์การจัดลำดับ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความรุนแรงของปัญหา ด้านความถี่ที่เกิดขึ้นของปัญหา และด้านความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ จังหวัด ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญได้ ดังนี้

๑. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ ๑) ป่าไม้ถูกบุกรุก และถูกทำลาย ๒) ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง ๓) ปัญหาขยะทะเล

๒. ด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ ๑) ไม่มีระบบกำจัดขยะรวม ที่ถูกสุขาภิบาล ๒) สถานที่กำจัดขยะที่มีอยู่เดิมกำจัดไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ๓) น้ำเสียและกลิ่นเหม็นจากการ ประกอบกิจการทำเทียบเรือ สะพานปลา และกิจการแกะล้างสัตว์น้ำ

๓. ด้านสถานการณ์อุทกภัย ภัยแล้ง ดินถล่ม ปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ ๑) ภัยแล้ง ๒) อุทกภัย ๓) ดินถล่ม

นางสาวศิริวรรณ พงศ์วิริยะกาญจน์ นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ได้แจ้งให้ที่ประชุม รับทราบการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด (SWOT Analysis) ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง ๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและยังคงความอุดมสมบูรณ์สูง

๒. ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโก โดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก

๓. มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้แก่ ปากแม่น้ำกระบุรี อุทยานแห่งชาติ แหลมสน ปากคลองกะเปอร์

๔. มีแหล่งน้ำพุร้อนคุณภาพดี ปริมาณมาก หลายแห่ง

๕. จังหวัดมียุทธศาสตร์ด้านการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถผลักดันให้การ สนับสนุนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มาก

จุดอ่อน ๑. ไม่มีระบบกำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล

๒. ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม

๓. แนวเขตพื้นที่ป่าไม้ไม่ชัดเจน ยากต่อการควบคุมป้องกัน

๔. สถานประกอบการบางประเภท ขาดความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อม

๕. มีแรงงานต่างด้าวจำนวนมากขาดการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนแออัด

/ปัจจัยภายนอก...

ปัจจัยภายนอก

โอกาส ๑. รัฐบาลมีนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๒. กรอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๓. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำริเอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. กระแสภาวะโลกร้อนทำให้ประชาชนเริ่มรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นและมีโอกาสให้ส่งเสริมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมง่ายขึ้น

๕. มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยงค์ น้ำตกหาง และน้ำตกบุญบาล

๖. มีเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง จำนวน ๑.๖๗ ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐

อุปสรรค ๑. นโยบายของรัฐบาลความแน่นอนและต่อเนื่อง

๒. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการนำพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมมาใช้ประโยชน์

๓. จังหวัด และ อปท. มีงบประมาณในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อย ไม่เพียงพอ

๔. หน่วยงานส่วนกลางประสานการดำเนินงานโครงการแบบปีต่อปี ขาดแผนการดำเนินงานโครงการล่วงหน้าและขาดการบูรณาการ

๕. ภาวะโลกร้อน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

จังหวัดระนองมีทั้งจุดแข็งและโอกาสที่ดีซึ่งเป็นแนวโน้มที่จะนำไปใช้สำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยจุดแข็งที่สำคัญคือการมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและยังคงความอุดมสมบูรณ์ แต่จุดอ่อนที่สำคัญและต้องได้รับการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนคือ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะมูลฝอยซึ่งจะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการพัฒนาจังหวัดระนอง

นางสาวชินานาฏ ลิกะไชย ผู้ช่วยเลขานุการ ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยได้ยึดแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เป็นหลักในการกำหนดแผนงานโครงการ กิจกรรม ให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นตามการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อสามารถนำไปสู่การปฏิบัติ โดยได้ระบุ กลยุทธ์ มาตรการ/แนวทางปฏิบัติ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย วงเงินงบประมาณ และหน่วยงานรับผิดชอบ ซึ่งประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน

/ยุทธศาสตร์ที่ ๒...

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีประเด็นปรับแก้ไข ดังนี้

๑. เสนอวิสัยทัศน์ใหม่ คือ “เมืองธรรมชาติงาม น้ำแร่อุดม สังคมเป็นมิตร ใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม”

๒. ด้านปัญหาขยะทะเล ควรเพิ่มเติมสาเหตุของปัญหาที่มาจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น การทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ขยะที่มาจากบนฝั่ง

๓. ด้านสถานการณ์อุทกภัย ภัยแล้ง ดินถล่ม ควรปรับหัวข้อเป็นสถานการณ์ภัยพิบัติ และข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายกย้อย ให้มีการจัดทำแผนรักษาป่าต้นน้ำไว้เป็นลำดับแรก

๔. จุดแข็ง ข้อ ๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและยังคงความอุดมสมบูรณ์สูง ควรปรับข้อความเนื่องจากจังหวัดมีประเด็นปัญหาป่าไม้ถูกบุกรุกและถูกทำลาย

๕. จุดอ่อน ข้อ ๕. มีแรงงานต่างด้าวจำนวนมากขาดการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนแออัด ควรปรับข้อความเนื่องจากการขาดการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเกิดมาจากทุกคนไม่ใช่เฉพาะแรงงานต่างด้าว

๖. โอกาส ข้อ ๕. มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ และ ข้อ ๖. มีเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง ควรย้ายทั้ง ๒ ข้อ ไว้ในจุดแข็งของจังหวัด

๗. โอกาส ควรเพิ่มเติม ๑) การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน SEC ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒) โครงการ Thailand Riviera ส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดระนอง

๘. ควรมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๙. ควรมีการจัดทำโครงการปลูกป่าชายเลนจังหวัดระนอง โดยมอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองเป็นผู้รับผิดชอบ

/ระเบียบวาระที่ ๕...

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

นายณัฐพงศ์ จุลหา สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าจะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถของงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยจำแนกเป็น ๒ ส่วน

๑. งบประมาณแผ่นดิน โดยจัดทำคำขอรับการอุดหนุนงบประมาณสำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ซึ่งจะต้องมีผลการศึกษาความเหมาะสม (FS) และการสำรวจและออกแบบรายละเอียด (DD)

๒. งบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม โดยต้องจัดทำโครงการตามหลักเกณฑ์ งบประมาณไม่เกิน ๕ ล้านบาท

มติที่ประชุม รับทราบ

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

ผู้จดรายงานการประชุม

(นางสาวศิริวรรณ พงศ์วิริยะกาญจน์)
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางสาวชินานานาฏ ลิกะไชย)
ผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อม

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง

๒/๘๑ หมู่ ๑ ตำบลบางรีน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

โทรศัพท์ ๐ ๗๗๘๒ ๔๐๑๑ โทรสาร ๐ ๗๗๘๒ ๓๒๕๕

<http://ranong.mnre.go.th/th/index>

E-mail : ranong.org@mnre.go.th

Facebook : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง